

การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี
ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม

นางสาวภิญพรณ สาศกรศิริ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2551

**A Comparative Analysis of the Compilation of Gross Provincial Product of Phetchaburi Province
Between the Top Down and Bottom Up Methods**

Miss Pimpun Sakornsiri

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Economics
School of Economics
Sukhothai Thammathirat Open University
2008

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี
ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม

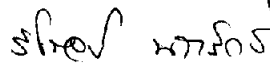
ชื่อและนามสกุล นางสาวกัญพรรณ ศาครศิริ

แขนงวิชา เศรษฐศาสตร์

สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

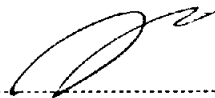
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.มณูญ ไต่ะยามา
2. อาจารย์สุรียา จันทร์กระจ่าง

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

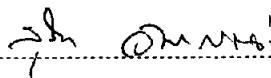
ประธานกรรมการ

(อาจารย์วิโรจน์ นรารักษ์)

กรรมการ

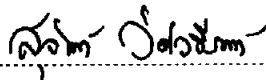
(รองศาสตราจารย์ ดร.มณูญ ไต่ะยามา)

กรรมการ

(อาจารย์สุรียา จันทร์กระจ่าง)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
เศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิสวธีรานนท์)

วันที่ 12 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2552

ชื่อวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีระหว่างวิธีการ
จัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม

ผู้วิจัย นางสาวภิญญาพรณ ศาครศิริ ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.มนูญ โศษยามา (2) อาจารย์สุรียา จันทร์กระจ่าง ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพทั่วไปและปัญหาในการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ทั้งวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพชรบุรีที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม 3) วิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีแต่ละสาขาการผลิตทางด้านโครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคา ระหว่างข้อมูลที่ได้จากการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดวิธีทางตรงและทางอ้อม และ 4) วิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสมของข้อมูลที่ได้จากการคำนวณทั้งวิธีทางตรงและทางอ้อมสำหรับการวางระบบข้อมูลเศรษฐกิจของจังหวัดเพื่อการวางแผนด้านเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี

การศึกษาใช้ข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ข้อมูลปฐมภูมิล้วนรวมโดยใช้แบบสัมภาษณ์และสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่างๆ ของจังหวัดเพชรบุรีที่จัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดโดยตรง สาขาการผลิต 3 ราย รวมทั้งหมด 48 ราย และจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมจำนวน 2 ราย การศึกษาคอบคลุม ปี พ.ศ. 2546 - 2549 และทั้ง 16 สาขาการผลิต การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาในส่วนของสภาพทั่วไปและปัญหา การวิเคราะห์เชิงปริมาณในการเปรียบเทียบมูลค่าและความสัมพันธ์ของข้อมูล โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ และค่าเฉลี่ย และการใช้ BCG Matrix ในการวิเคราะห์ความเหมาะสมของข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า 1) การจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีเป็นไปตามกรอบแนวคิดของระบบบัญชีประชาชาติที่สามารถจัดทำได้สองวิธีจากวิธีการจัดทำข้อมูลที่แตกต่างกัน ปัญหาของการจัดทำวิธีทางตรง ได้แก่ ปัญหาด้านข้อมูล บุคลากร การบริหารจัดการ และงบประมาณ ส่วนปัญหาที่พบจากวิธีทางอ้อม ได้แก่ ปัญหาด้านข้อมูล และบุคลากร 2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีทางตรงมีมูลค่าต่ำกว่าที่ได้จากวิธีทางอ้อมจำนวน 12 สาขาการผลิต และสูงกว่าวิธีทางอ้อมจำนวน 4 สาขาการผลิต 3) ความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่คำนวณจาก 2 วิธี มีโครงสร้างเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 5 สาขาการผลิต แตกต่างกัน 11 สาขาการผลิต อัตราการเติบโตเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 5 สาขาการผลิต แตกต่างกัน 11 สาขาการผลิต และดัชนีราคาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 3 สาขาการผลิต แตกต่างกัน 13 สาขาการผลิต 4) การใช้ BCG Matrix วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากวิธีทางตรงสามารถทำได้ดีกว่าวิธีทางอ้อม เพราะข้อมูลที่ได้จากวิธีทางตรงมีความละเอียดและครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ได้มากกว่า

คำสำคัญ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี การจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดโดยวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง การจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดโดยวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

Thesis title : A Comparative Analysis of the Compilation of Gross Provincial Product of Phetchaburi Province
between the Top Down and Bottom Up Methods

Researcher : Miss.Pinpun Sakornsiri; **Degree:** Master of Economics;

Thesis advisors : (1) Dr. Manoon Toyama, Associate Professor; (2) Mr.Suriya Junkrajang; **Academic year:** 2008

ABSTRACT

The purposes of this study were to: 1) study the general situation and problems of the compilation of Gross Provincial Product in Phetchaburi province conducted by both Bottom up and Top down methods; 2) comparatively analyze the different values of Gross Provincial Product of Phetchaburi province derived from both methods; 3) comparatively analyze the relation of Gross Provincial Product of Phetchaburi province carried out from both methods in the areas of structure of each production sector, growth rate, and price index; and 4) comparatively analyze the suitability of Gross Provincial Product of Phetchaburi province calculated by both methods in order to set the economical data for making an economical plan of the Phetchaburi province.

This study used both primary and secondary data. The primary data was conducted by purposive sampling and interviewing the staff of government agencies in Phetchaburi province who had direct responsibility for the compilation of Gross Provincial Product of Phetchaburi province covering 16 production sectors. Three officials were selected from each production sector, hence there were 48 persons in total. Also, 2 staffs who conducted Top down method from the Office of National Economic and Social Development Board were selected. The study examined 16 production sectors and covered data during the years 2003 – 2006. Descriptive analysis was employed for the information concerning situation and problems. Quantitative analysis was applied to compare the value and the relation of data using percentage and mean statistics. BCG Matrix was used for analyzing the suitability of the data from both methods.

The results of the research were as follows : 1) the compilation of Gross Provincial Product of Phetchaburi province was in accordance with the concept of the System of National Account which could be carried out by two different methods. The problems found from the direct method were data, personnel, administrative management, and budget aspects. Issues arising from the indirect process concerned data and personnel. 2) the values of Gross Provincial Product derived from the direct method were lower than those from the indirect method in 12 sectors, while they were higher in 4 sectors. 3) concerning the relation of the Gross Provincial Product from both methods, the structures and growth rates among 5 sectors were in the same direction while the rest were different. The price indexes in 3 sectors were in the same direction while the rest were different ; and 4) in using the BCG Matrix in the analysis of the data, it was better able to analyze those from the direct method than those from the indirect process since the data from the direct method contained more details and activities' coverage than the latter.

Keywords : Gross Provincial Product of Phetchaburi Province, The Bottom Up Method of the Compilation of Gross Provincial Product, The Top Down Method of the Compilation of Gross Provincial Product

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.มณูญ โต้ะขามา เป็นอย่างสูง ที่ได้ให้ความกรุณาสละเวลาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งได้ให้คำแนะนำถึงประเด็นต่างๆ ในการศึกษาและชี้แนวทางในการค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม อันเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณ อาจารย์สุริยา จันทระจ่าง ที่ได้กรุณาสละเวลาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในงานวิจัยเรื่องนี้ด้วย และได้ให้ความกรุณาในการแนะนำและให้คำปรึกษาในการปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมถึงขอขอบพระคุณ อาจารย์วิโรจน์ นรารักษ์ ซึ่งให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการปรับปรุงงานวิจัยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เจ้าหน้าที่จากสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคกลาง เจ้าหน้าที่จากสำนักงานคลังจังหวัดเพชรบุรี เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานระดับจังหวัดผู้รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งให้การสนับสนุนข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ที่คอยประสานและให้คำแนะนำในการจัดทำรูปเล่มสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ภิญพรรณ สาครศิริ

ตุลาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	7
กรอบแนวคิดการวิจัย	8
สมมติฐานการวิจัย	9
ขอบเขตการวิจัย	9
ข้อจำกัดในการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	13
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	14
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
สภาพทั่วไป และปัญหาของการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี	42
การวิเคราะห์เปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการ จัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม	48

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม	59
การวิเคราะห์ BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี	74
บทที่ 5 สรุปการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	86
สรุปการวิจัย	86
การอภิปรายผล	94
ข้อเสนอแนะ	99
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	104
ก แบบสัมภาษณ์	105
ข รายชื่อหน่วยงานระดับจังหวัดที่รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลทางตรง	109
ค โครงสร้างของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง	118
ง อัตราการเติบโตของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง	124
จ ดัชนีราคาของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง	131
ฉ BCG Matrix ของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง	138
ช ภาพ BCG Matrix ของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง	144
ประวัติผู้วิจัย	153

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์นมมวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง.....	3
ตารางที่ 1.2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์นมมวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง.....	4
ตารางที่ 1.3 ข้อมูลผลิตภัณฑ์นมมวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม.....	5
ตารางที่ 1.4 ข้อมูลผลิตภัณฑ์นมมวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม.....	6
ตารางที่ 3.1 จำนวนตัวอย่างที่ได้รับการสัมภาษณ์จำแนกตามสาขาการผลิตที่รับผิดชอบ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม 16 สาขาการผลิต.....	32
ตารางที่ 3.2 การหา BCG Matrix จากการแข่งขันเปรียบเทียบส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และอัตราการเติบโตของตลาด.....	40
ตารางที่ 4.1 ความแตกต่างระหว่างมูลค่าของผลิตภัณฑ์นมมวลรวมจังหวัดเพชรบุรี วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม.....	49
ตารางที่ 4.2 โครงสร้างผลิตภัณฑ์นมมวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง.....	59
ตารางที่ 4.3 โครงสร้างผลิตภัณฑ์นมมวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม.....	61
ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบโครงสร้างของผลิตภัณฑ์นมมวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และอ้อม.....	63
ตารางที่ 4.5 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์นมมวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง.....	65
ตารางที่ 4.6 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์นมมวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม.....	66
ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์นมมวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม.....	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตารางที่ 4.8	ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 และ อัตราเพิ่มดัชนีราคา ปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง (ปีฐาน พ.ศ. 2546 = 100).....	69
ตารางที่ 4.9	ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 และอัตราเพิ่มดัชนีราคา ปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูล ทางอ้อม (ปีฐาน พ.ศ. 2531 = 100).....	71
ตารางที่ 4.10	ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 และอัตราเพิ่มดัชนีราคา ปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูล ทางอ้อม (ปีฐาน พ.ศ. 2546 = 100).....	72
ตารางที่ 4.11	การเปรียบเทียบดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546– 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม (ปีฐาน พ.ศ. 2546 = 100).....	73
ตารางที่ 4.12	โครงสร้างเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 - 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง.....	75
ตารางที่ 4.13	อัตราการเติบโตเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 - 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง.....	76
ตารางที่ 4.14	BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง.....	77
ตารางที่ 4.15	โครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 - 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม.....	79
ตารางที่ 4.16	อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการเก็บจัดข้อมูลทางอ้อม.....	80
ตารางที่ 4.17	BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ณ ราคาประจำปี จากวิธีการเก็บจัดข้อมูลทางอ้อม.....	81
ตารางที่ 4.18	การเปรียบเทียบ BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ณ ราคา ประจำปี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม.....	83

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 BCG Matrix.....	26
ภาพที่ 4.1 ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ปี พ.ศ. 2546– 2549	50
ภาพที่ 4.2 ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว ปี พ.ศ. 2546–2549	50
ภาพที่ 4.3 ความแตกต่างของสาขาเกษตรกรรมฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549.....	51
ภาพที่ 4.4 ความแตกต่างของสาขาประมง ปี พ.ศ. 2546 – 2549.....	51
ภาพที่ 4.5 ความแตกต่างของสาขาเหมืองแร่ฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549.....	52
ภาพที่ 4.6 ความแตกต่างของสาขาอุตสาหกรรมปี พ.ศ. 2546 – 2549.....	52
ภาพที่ 4.7 ความแตกต่างของสาขาไฟฟ้าฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549.....	53
ภาพที่ 4.8 ความแตกต่างของสาขาการก่อสร้าง ปี พ.ศ. 2546 – 2549.....	53
ภาพที่ 4.9 ความแตกต่างของสาขาการขายส่งการขายปลีก ปี พ.ศ. 2546 - 2549.....	54
ภาพที่ 4.10 ความแตกต่างของสาขาโรงแรมฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549.....	54
ภาพที่ 4.11 ความแตกต่างของสาขาการขนส่งฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549.....	55
ภาพที่ 4.12 ความแตกต่างของสาขาตัวกลางทางการเงิน ปี พ.ศ. 2546 – 2549.....	55
ภาพที่ 4.13 ความแตกต่างของสาขาอสังหาริมทรัพย์ฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549	56
ภาพที่ 4.14 ความแตกต่างของสาขาการบริหารราชการฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549	56
ภาพที่ 4.15 ความแตกต่างของสาขาการศึกษา ปี พ.ศ. 2546 – 2549	57
ภาพที่ 4.16 ความแตกต่างของสาขาการบริการด้านสุขภาพฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549	57
ภาพที่ 4.17 ความแตกต่างของสาขาการให้บริการชุมชนฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549.....	58
ภาพที่ 4.18 ความแตกต่างของสาขาลูกจ้างในครัวเรือนฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549	58
ภาพที่ 4.19 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549	
จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง.....	60
ภาพที่ 4.20 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 - 2549	
จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม.....	62
ภาพที่ 4.21 การเปรียบเทียบ โครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี	
ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม.....	64

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.22 อัตราการเติบโตของสาขาการผลิตที่สำคัญในผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง.....	68
ภาพที่ 4.23 อัตราการเติบโตของสาขาการผลิตที่สำคัญในผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม.....	68
ภาพที่ 4.24 BCG Matrix จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง.....	78
ภาพที่ 4.25 BCG Matrix จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม.....	82

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Products หรือ GPP) เป็นข้อมูลรายได้ประชาชาติที่จำแนกรายการเป็นพื้นที่ในขอบเขตจังหวัด โดยใช้วิธีการทางด้านการผลิต (Production approach) การจัดทำข้อมูลนี้เป็นส่วนหนึ่งของระบบบัญชีประชาชาติของประเทศไทย ปัจจุบันมีการรายงานเผยแพร่ต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเป็นข้อมูลรายการเดียวที่สามารถอธิบายภาพรวมด้านเศรษฐกิจของจังหวัดได้ เนื่องจากการประมวลรวมรายได้ที่มาจากกิจกรรมการผลิตทั้งหมดที่ดำเนินการอยู่ในพื้นที่ของจังหวัด โดยใช้พื้นฐานแนวคิดเช่นเดียวกับการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product หรือ GDP) ตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดนับว่าเป็นเครื่องชี้ที่แสดงถึงขนาดของรายได้จากการผลิตของจังหวัด และสามารถใช้อธิบายถึงทิศทางการขยายตัวของเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาต่างๆ รวมทั้งสามารถแสดงโครงสร้างการผลิตที่มีการเปลี่ยนแปลงไปทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้นผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจึงเป็นข้อมูลหลักที่สามารถใช้ในการติดตามภาวะเศรษฐกิจและการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนพัฒนาจังหวัด

ทั้งนี้การจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตามกรอบแนวคิดของระบบบัญชีประชาชาติสามารถจัดทำได้ 2 วิธี (สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2549) คือ

วิธีการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทางอ้อม (Top down method) ดำเนินการโดยการใช้วิธีกระจายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากในระดับภาพรวมพื้นที่ทั้งประเทศ จำแนกย่อยออกมาเป็นตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด ปัจจุบันดำเนินการจัดทำข้อมูลโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) การจัดเก็บข้อมูลวิธีนี้มีข้อจำกัดหลายประการเนื่องจากขาดแคลนข้อมูลพื้นฐานทางด้านมูลค่าการผลิตและต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการรายจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการคำนวณ อย่างไรก็ตามผลการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในแง่การวิเคราะห์การเติบโตและโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดได้อย่างดีในระดับหนึ่ง

วิธีการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทางตรง (Bottom up method)

เป็นการจัดเก็บข้อมูลกิจกรรมการผลิตทุกกิจกรรมการผลิตที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่แต่ละจังหวัด และนำมาคำนวณหามูลค่าเพิ่มตามวิธีการที่สอดคล้องกับระบบบัญชีประชาชาติตามมาตรฐานสากล โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ปัจจุบันดำเนินการจัดเก็บข้อมูลโดยหน่วยงานในระดับจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มอบหมายความรับผิดชอบ โดยมีสำนักงานคลังจังหวัดเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล และมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักในการอบรมให้ความรู้และเป็นที่ปรึกษาในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รวมถึงร่วมวางแผนการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายเพื่อให้หน่วยงานจังหวัดจะสามารถจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลได้เองภายในปีงบประมาณ 2551 เป็นต้นไป โดยจังหวัดเพชรบุรีสามารถเผยแพร่ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีที่เป็นข้อมูลของปี พ.ศ. 2546 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ได้ตามเป้าหมาย เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2551 โดยสาขาการผลิตหลักที่ทำมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับจังหวัดเพชรบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาการขนส่งขายปลีกฯ เป็นสำคัญตามลำดับ

ในการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทั้งสองวิธีนั้น มีการคำนวณในราคาประจำปีซึ่งรวมผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณและราคาไว้ด้วยกัน โดยใช้ราคาตามภาวะราคาตลาดที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละปี และมีการคำนวณในราคาคงที่ซึ่งแสดงการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณเป็นหลัก โดยใช้ราคาคงที่ในปีใดปีหนึ่งหรือที่เรียกว่าเป็นปีฐาน โดยข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมกำหนดให้ปี พ.ศ. 2531 เป็นปีฐาน และข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงกำหนดให้ปี พ.ศ. 2546 เป็นปีฐาน

จังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้มีการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในช่วง ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ทั้งวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม ณ ราคาประจำปีและราคาคงที่ ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2551 โดยจำแนกกิจกรรมการผลิตของประเทศตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศไทย (Thailand Standard Industrial Classification หรือ TSIC) ประกอบด้วย 16 สาขาการผลิต ดังตารางที่ 1.1 – 1.4

ตารางที่ 1.1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี
จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

หน่วย : ล้านบาท

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	4,739.32	5,411.11	5,650.92	5,676.46
B ประมง	553.76	598.28	598.40	831.38
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	143.31	258.06	290.98	325.44
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	7,401.60	9,272.34	11,216.24	11,789.29
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	204.36	217.21	436.83	553.21
F การก่อสร้าง	512.48	876.68	777.55	1,137.88
G การขายส่ง การขายปลีก	4,024.48	4,890.27	5,334.94	5,476.24
H โรงแรมและภัตตาคาร	529.82	583.89	685.91	728.33
I การขนส่ง	586.06	641.04	1,002.27	1,091.04
J ตัวกลางทางการเงิน	884.84	1,022.71	1,147.05	1,310.84
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	3,097.52	3,406.80	3,303.57	3,012.01
L การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ	2,518.71	2,703.96	3,011.60	3,574.46
M การศึกษา	1,802.43	1,966.01	2,087.97	2,377.21
N การบริการด้านสุขภาพ	630.02	698.87	831.02	878.46
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	217.98	272.97	369.76	528.81
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	32.53	28.50	20.42	69.12
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	27,879.23	32,848.69	36,765.43	39,360.18
ประชากร (พันคน)	450.02	450.54	450.85	452.48
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว(บาท/คน/ปี)	61,950.95	72,910.24	81,546.93	86,988.44

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดเพชรบุรี

ตารางที่ 1.2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่¹
จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

หน่วย : ล้านบาท

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	4,739.32	5,060.19	4,433.91	4,998.42
B ประมง	553.76	606.42	615.94	813.85
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	143.31	149.91	166.20	147.14
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	7,401.60	8,536.32	9,440.52	9,613.63
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	204.36	234.95	200.09	247.23
F การก่อสร้าง	512.48	859.01	754.44	1,082.21
G การขายส่ง การขายปลีก	4,024.48	4,729.47	4,854.36	4,812.16
H โรงแรมและภัตตาคาร	529.82	535.20	581.39	622.37
I การขนส่ง	586.06	627.02	879.92	921.01
J ตัวกลางทางการเงิน	884.84	982.59	1,021.17	1,127.69
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	3,097.52	3,388.42	3,379.68	3,045.81
L การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	2,518.71	2,460.60	2,581.74	2,844.78
M การศึกษา	1,802.43	1,803.60	1,817.75	1,928.97
N การบริการด้านสุขภาพฯ	630.02	650.50	729.46	727.79
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	217.98	261.27	337.97	466.80
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	32.53	31.71	24.77	63.45
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	27,879.23	30,917.18	31,819.31	33,463.32

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดเพชรบุรี

¹ ฐานปี พ.ศ. 2546

ตารางที่ 1.3 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี
จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

หน่วย : ล้านบาท

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	4,937.10	7,406.50	7,247.50	9,300.60
B ประมง	349.80	440.80	633.10	659.70
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	592.40	940.40	1,137.30	1,219.40
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	7,423.10	8,254.50	9,058.40	10,192.50
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	820.00	877.30	970.40	1,088.90
F การก่อสร้าง	1,612.50	1,840.40	2,042.70	1,922.40
G การขายส่ง การขายปลีก	4,646.10	5,150.90	5,770.20	5,969.00
H โรงแรมและภัตตาคาร	1,808.40	1,888.50	2,063.10	2,283.50
I การขนส่ง	2,607.10	2,915.60	3,291.90	3,497.40
J ตัวกลางทางการเงิน	821.40	1,141.70	1,207.40	1,363.90
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	1,075.50	1,132.60	1,180.00	1,268.90
L การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	3,085.50	3,659.10	3,998.20	4,269.00
M การศึกษา	1,874.10	2,051.80	2,440.50	2,664.00
N การบริการด้านสุขภาพ	955.10	1,033.70	1,212.60	1,352.00
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	569.30	667.10	700.00	693.10
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	22.00	23.00	24.00	24.00
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	33,199.40	39,423.90	42,977.30	47,768.30
ประชากร (พันคน)	450.02	450.54	450.85	452.48
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว(บาท/คน/ปี)	73,773.00	87,504.44	95,325.05	105,570.90

ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 1.4 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่²
จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

หน่วย : ล้านบาท

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	2,283.90	2,912.30	2,676.90	2,904.40
B ประมง	186.80	242.40	346.70	359.00
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	667.20	1,195.50	1,648.40	2,102.70
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	5,328.40	5,678.10	5,948.60	6,474.00
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	695.20	698.00	785.30	858.60
F การก่อสร้าง	756.40	834.80	878.80	796.70
G การขายส่ง การขายปลีกฯ	2,590.40	2,742.70	2,980.50	2,985.00
H โรงแรมและภัตตาคาร	685.50	712.30	760.10	836.80
I การขนส่งฯ	2,005.50	1,940.30	1,994.20	1,958.30
J ดัวยกลางทางการเงิน	454.00	614.20	621.40	670.60
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	986.00	1,045.80	1,095.70	1,168.00
L การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	1,275.40	1,382.20	1,425.80	1,417.40
M การศึกษา	745.40	750.60	843.20	842.50
N การบริการด้านสุขภาพฯ	384.10	388.20	435.60	460.90
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	365.60	420.10	441.60	454.70
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	10.00	10.00	10.00	10.00
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	19,419.80	21,567.50	22,892.80	24,299.60

ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

² ปีฐาน ปี พ.ศ. 2531

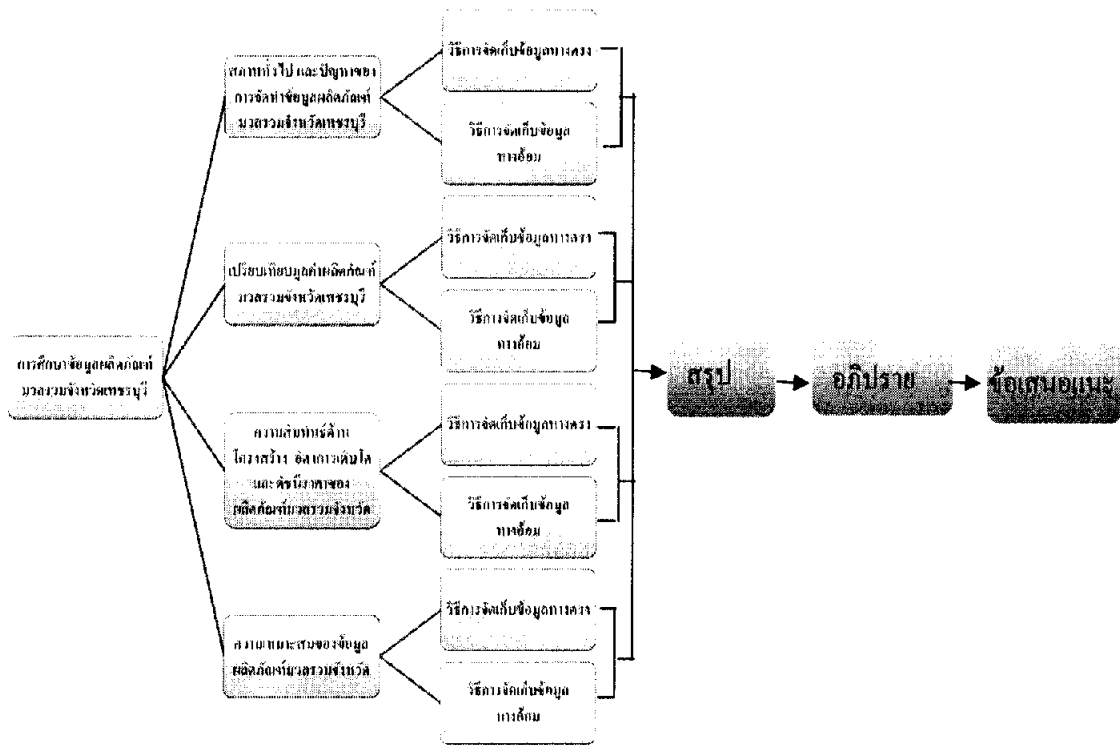
การจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ดังกล่าวที่มีวิธีการจัดเก็บที่แตกต่างกันอาจทำให้มีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดเก็บข้อมูลต่างกัน และข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่คำนวณได้อาจมีมูลค่า โครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคาต่างกัน รวมทั้งรายละเอียดของข้อมูลสำหรับใช้ในการวางระบบข้อมูลเพื่อวางแผนด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันด้วย จากความแตกต่างที่อาจเกิดขึ้นดังกล่าว จึงควรมีการศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดของจังหวัดเพชรบุรีในประเด็นต่างๆ ข้างต้น ระหว่างการจัดทำทั้งสองวิธีเพื่อให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่คำนวณได้นั้นมีความถูกต้อง สมบูรณ์และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีได้ สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อให้เป็นข้อมูลประกอบในการวางแผนและเป็นแนวทางในการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาจังหวัดเพชรบุรีที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 ศึกษาสภาพทั่วไปและปัญหาในการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ทั้งวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม
- 2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพชรบุรีที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม
- 2.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีแต่ละสาขาการผลิตทางด้านโครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคา ระหว่างข้อมูลที่ได้จากการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดวิธีทางตรงและทางอ้อม
- 2.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสมของข้อมูลที่ได้จากการคำนวณทั้งวิธีทางตรงและทางอ้อมสำหรับใช้ในการวางระบบข้อมูลเศรษฐกิจของจังหวัดเพื่อการวางแผนด้านเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม มีกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม ประกอบด้วยการศึกษาสภาพทั่วไปและปัญหาในการดำเนินการจัดทำ รวมถึงวิเคราะห์เปรียบเทียบมูลค่า โครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคาตลอดจนวิเคราะห์ BCG Matrix ของข้อมูลที่คำนวณได้ระหว่างวิธีการจัดเก็บทั้งสองวิธี เพื่อให้ได้ข้อสรุป และนำผลมาอภิปรายผลเพื่อพิจารณาถึงประเด็นต่างๆ ที่ค้นพบ ตลอดจนการพิจารณาถึงความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีและการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องต่อไป

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกัน

4.2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแตกต่างกัน

4.3 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน มีโครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคาของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแต่ละสาขาการผลิตแตกต่างกัน แต่ภาพรวมควรมีความสัมพันธ์และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

4.4 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดมากกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง รวบรวมข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ภายใต้การจัดเก็บหน่วยงานระดับจังหวัดที่รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละสาขาการผลิต ทั้ง 16 สาขาการผลิต ปี พ.ศ. 2546 - 2549

5.2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม รวบรวมข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ภายใต้การจัดเก็บข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2546 - 2549

5.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จากวิธีการทางตรงและทางอ้อม ทั้ง 16 สาขาการผลิต ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ประกอบด้วย

- 1) สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้
- 2) สาขาประมง
- 3) สาขาการทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน
- 4) สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต)
- 5) สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา
- 6) สาขาการก่อสร้าง
- 7) สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และของใช้

- 8) สาขาโรงแรมและภัตตาคาร
- 9) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม
- 10) สาขาตัวกลางทางการเงิน
- 11) สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ
- 12) สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ
- 13) สาขาการศึกษา
- 14) สาขาการบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์
- 15) สาขาการให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ
- 16) สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล

โดยวิเคราะห์สภาพทั่วไป ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งวิเคราะห์เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม เปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดด้านโครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคา รวมทั้งวิเคราะห์เปรียบเทียบ BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพื่อเป็นแนวทางการวางแผนด้านเศรษฐกิจของจังหวัดได้อย่างเหมาะสม

6. ข้อจำกัดในการวิจัย

6.1 ปัญหาของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อมมีความแตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาคงที่ เนื่องจากกำหนดให้ทุกปีมีราคาคงที่เท่ากับปีฐาน ซึ่งเป็นปีเริ่มต้นในการจัดเก็บข้อมูลของแต่ละวิธี โดยปีฐานของการจัดเก็บข้อมูลแต่ละวิธีเป็นดังนี้

1) ปีฐานของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง คือ ปี พ.ศ. 2546

2) ปีฐานของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม คือ ปี พ.ศ. 2531

6.2 ระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อมมีความแตกต่างกัน โดยทั่วไปการวิเคราะห์ BCG Matrix จะต้องดำเนินการขจัดภาวะผิดปกติของตัวแปรที่ทำการศึกษาวิจัยโดยการหาค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ต้องการศึกษาวิจัยย้อนหลัง 5 ปี เพื่อขจัดภาวะผิดปกติ ได้แก่ ภัยธรรมชาติ การเมือง เป็นต้น แต่ข้อมูลผลิตภัณฑ์

มวบรวมจังหวัดวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง มีข้อจำกัดทางด้านข้อมูลเนื่องจากระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูลเพียง 4 ปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2546 – 2549 และเมื่อนำมาคำนวณหาอัตราการเติบโตเฉลี่ยจะมีระยะเวลาเพียง 3 ปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2547 - 2549

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในประเทศในระยะเวลาหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงว่าทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการจะเป็นทรัพยากรของพลเมืองในประเทศหรือเป็นของชาวต่างประเทศ ในทางตรงข้ามทรัพยากรของพลเมืองในประเทศแต่ไปทำการผลิตในต่างประเทศก็ไม่นับรวมไว้ในผลิตภัณฑ์

7.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Products หรือ GRP) หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในขอบเขตของพื้นที่ภาคในระยะเวลาหนึ่ง

7.3 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด หมายถึง มูลค่าการผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในจังหวัดในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งมีค่าเท่ากับมูลค่าเพิ่ม (value added) จากกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดที่ผลิตขึ้นในขอบเขตของจังหวัด

7.3.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในราคาประจำปี หรือราคาตลาด (Gross Provincial Products at current market prices) หมายถึง การคำนวณมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการ โดยใช้ราคาตามภาวะราคาตลาดที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละปี เป็นตัววัดมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายสินค้าขั้นกลาง มูลค่าเพิ่มที่ได้จากการคำนวณโดยวิธีนี้ จะรวมผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณ และราคาไว้ด้วยกัน แสดงถึงขนาดของรายได้ของจังหวัดในแต่ละปี

7.3.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในราคาคงที่ (Gross Provincial Products at constant prices) หมายถึง การคำนวณมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมการผลิตทุกกิจกรรม โดยใช้ราคาสินค้าในปีใดปีหนึ่ง หรือเรียกว่า “ปีฐาน” เป็นตัววัดมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ดังนั้นมูลค่าเพิ่มที่คำนวณในราคาคงที่จะแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณเป็นหลัก ผลการคำนวณจะเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการวางแผน และการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจที่สำคัญ

7.4 ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (Per capita GPP) หมายถึง ตัวเลขซึ่งแสดงถึงความสามารถในการสร้างรายได้ของจังหวัดเฉลี่ยต่อคน เพื่อดูระดับความแตกต่างของความสามารถหรือศักยภาพในการสร้างรายได้ของแต่ละจังหวัดเฉลี่ยต่อคน ซึ่งข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวไม่ใช่ตัวเลขรายได้ต่อหัวของประชากรที่ครัวเรือนได้รับสุทธิ เนื่องจากในการคำนวณผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในปัจจุบัน ยังไม่สามารถหาข้อมูลรายได้ผลตอบแทนปัจจัยการผลิตที่ไหลเวียนส่งคืนกัน

ระหว่างจังหวัด จึงไม่สามารถคำนวณรายได้ของประชากรในแต่ละจังหวัดที่ได้รับสิทธิจากข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยตรง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้ตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเทียบกับจำนวนประชากรของจังหวัด เป็นตัวแทนของรายได้เฉลี่ยต่อหัว

7.5 โครงสร้าง (Share หรือ Structure) หมายถึง ตัวเลขซึ่งแสดงถึงสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในแต่ละสาขาการผลิตต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งจังหวัด ในระยะเวลาหนึ่ง

7.6 อัตราการเติบโต (Growth rate) หมายถึง ตัวเลขซึ่งแสดงถึงอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ซึ่งคำนวณจากตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในปีที่ศึกษาเทียบกับในปีก่อนหน้านั้น เพื่อหาอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

7.7 ที่มาของการเจริญเติบโต (Source of growth) หมายถึง ตัวเลขซึ่งแสดงถึงที่มาของการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัด ซึ่งพิจารณาร่วมกันระหว่างการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแต่ละสาขาการผลิตในปีที่ทำการศึกษากับโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแต่ละสาขาการผลิตในปีก่อนหน้านั้น เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุของการขยายตัว หดตัว หรือชะลอตัว ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในปีที่ศึกษา

7.8 ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Implicit prices deflator) หมายถึง ตัวเลขที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงของราคาในแต่ละสาขาการผลิต และการเปลี่ยนแปลงของราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จากการเปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี ในแต่ละสาขาการผลิต กับมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาคงที่

7.9 BCG Matrix (Boston Consulting Groups Growth - Share Matrix) หมายถึง เมทริกซ์ที่แสดงฐานะของหน่วยธุรกิจในเชิงเปรียบเทียบกับตลาดสินค้าที่หน่วยธุรกิจนั้นมีผลิตภัณฑ์อยู่ โดยการเปรียบเทียบจะใช้เกณฑ์หลักๆ 2 ด้าน คือ ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ (Relative Market Share) และอัตราการเติบโตของตลาดสินค้านั้นๆ (Market Growth Rate) โดยวัตถุประสงค์ของการทำก็คือเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ให้เหมาะสมกับประเภทของธุรกิจ

7.10 การผลิตในระบบตลาด (Market output) หมายถึง การผลิตเพื่อจำหน่ายในระบบตลาด โดยมุ่งหวังผลกำไรหรือคุ้มทุน

7.11 การผลิตที่ไม่มีระบบตลาด (Non - market output) หมายถึง การผลิตเพื่อบริการสังคมและประชาชน โดยมีได้มุ่งหวังกำไร หรือไม่คิดค่าใช้จ่าย

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 การวิเคราะห์ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ทำให้ทราบถึงสภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากผลิตภัณฑ์จังหวัดแสดงให้เห็นว่าในจังหวัดมีกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด การผลิตสาขาใดเป็นการผลิตที่สำคัญของจังหวัด ซึ่งพิจารณาได้จากโครงสร้างของการผลิตของจังหวัด และยังทราบถึงการผลิตในแต่ละสาขาการผลิตมีการเปลี่ยนแปลงขยายตัวมากน้อยเพียงใด

8.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม ทำให้ทราบปัญหา จุดอ่อนและจุดแข็งของการจัดเก็บข้อมูลทั้งสองวิธี ซึ่งพิจารณาทั้งด้านความพร้อมของข้อมูล แหล่งข้อมูลสนับสนุน และความน่าเชื่อถือในการจัดเก็บข้อมูลตามระเบียบสถิติ เป็นแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในปีต่อไปให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

8.3 การวิเคราะห์ BCG Matrix ของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพื่อหากิจกรรมเด่น และนำเสนอส่งเสริมเพื่อแข่งขันกับจังหวัดอื่น เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรีได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

8.4 จังหวัดเพชรบุรีมีรายงานการวิเคราะห์ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชิงลึกทุกกิจกรรมการผลิต นอกจากเป็นแนวทางวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดแล้ว ยังเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดของจังหวัดอื่น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม มีกรอบแนวคิดหลักมาจากวิธีการวัดรายได้ประชาชาติซึ่งเป็นการบันทึกข้อมูลการไหลเวียนของผลผลิตที่อยู่ในรูปของสินค้า และการบริการ ผลตอบแทนปัจจัยการผลิต และการใช้จ่ายในผลผลิต ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎี 2 ส่วน คือ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในที่นี้ประกอบด้วยบัญชีรายได้ภูมิภาค (วิโรจน์ นรารักษ์ 2549) รายได้ประชาชาติระดับจังหวัด (สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2549) และ Boston Consulting Groups Growth – Share Matrix หรือ BCG Matrix (ธนวรรณ พลวิชัย 2549)

1.1 บัญชีรายได้ภูมิภาค

1.1.1 ความหมายของบัญชีรายได้ภูมิภาค

บัญชีรายได้ภูมิภาค หมายถึง การบันทึกกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภูมิภาคหนึ่งๆ ที่ไหลเวียนในหนึ่งรอบระยะเวลาที่กำหนดระหว่างหน่วยเศรษฐกิจต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระดับมหภาค โดยวัดค่าออกมาในรูปของมูลค่าทางการเงิน ได้แก่ การผลิตสินค้าและบริการ การบริโภคสินค้าและบริการทั้งภาครัฐและครัวเรือน รวมถึงค่าใช้จ่ายในการลงทุน และการประกอบธุรกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค (การนำเข้าและส่งออก) ซึ่งการแสดงบัญชีรายได้ภูมิภาคเป็นตัวชี้วัดระดับอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและระดับความอยู่ดีกินดีของประชาชนในแต่ละภูมิภาค ดังนั้นการจัดทำบัญชีรายได้ภูมิภาคจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ที่สมดุลกันระหว่างกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น เพื่อให้ทราบถึงแหล่งที่มาของรายได้ และการใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ใด รวมถึงเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์เศรษฐกิจเพื่อการวางแผนในอนาคต

ดังนั้นรายได้ภูมิภาค จึงหมายถึงรายได้ที่เกิดจากการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภูมิกษณั้ๆ ที่ทำให้ประชาชนสามารถซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายมาตอบสนองความต้องการในระดับที่ความพอใจสูงสุด และประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจก็จะส่งผลทำให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภูมิภาคนั้นๆ ด้วย

1.1.2 วิธีวัดรายได้ภูมิภาค

การจัดทำบัญชีรายได้ภูมิภาคเป็นบัญชีที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินธุรกรรมทางเศรษฐกิจมีการหมุนเวียนแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการระหว่างผู้ผลิต ผู้บริโภค และเจ้าของปัจจัยการผลิต โดยทั่วไปการคำนวณบัญชีรายได้ภูมิภาคสามารถคำนวณได้ 3 ด้าน คือ ด้านการผลิต ด้านรายจ่าย และด้านรายได้

1) ด้านการผลิต (*Production approach*) การคำนวณบัญชีรายได้ภูมิภาคทางด้านการผลิตหรือที่เรียกว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใช้หลักการคำนวณหามูลค่าสินค้าบริการขั้นสุดท้ายของสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นมาในภูมิภาค อย่างไรก็ตามวิธีการนี้อาจจะมีปัญหาในการนับซ้ำ ของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหในการนับซ้ำจึงใช้วิธีมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการแทน ซึ่งเป็นการวัดมูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากการผลิตสินค้าและบริการในแต่ละขั้นตอนการผลิต ซึ่งมูลค่าเพิ่มหมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้นเมื่อผ่านขั้นตอนการผลิตแต่ละขั้นแล้วหักออกด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิตสินค้าและบริการนั้น

$$VA = GO - IC \quad (2.1)$$

เมื่อ

$$VA = \text{มูลค่าเพิ่ม}$$

$$GO = \text{มูลค่าการผลิต}$$

$$IC = \text{ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง}$$

มูลค่าการผลิต (GO) หมายถึง มูลค่าสินค้าและบริการที่ผลิตได้ตามราคา ณ แหล่งผลิต หรือมูลค่าขั้นต้นของสินค้าที่ผลิตขึ้นในรอบปี โดยสินค้านั้นอาจถูกนำมาจำหน่าย ถูกเก็บไว้เป็นสินค้าคงเหลือหรือเป็นการสะสมทุน โดยทั่วไปผลผลิตขั้นต้นนี้จะถูกบันทึกมูลค่า ณ เวลาที่สินค้าถูกผลิตขึ้นหรือเวลาที่มีการให้บริการ

ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในการผลิตสินค้าและบริการ หมายถึง สินค้าและบริการที่เป็นผลผลิตของอุตสาหกรรมการผลิตหนึ่งซึ่งถูกนำมาเพื่อใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการอีกชนิดหนึ่ง เช่น วัตถุดิบ เชื้อเพลิง เป็นต้น

กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการแต่ละชนิด หมายถึง ผู้ประกอบการ นำวัตถุดิบที่ซื้อจากผู้ประกอบการรายอื่น ซึ่งในระบบบัญชีประชาชาติ เรียกสินค้าวัตถุดิบ ซึ่งรวมทั้งค่าวัสดุใช้สอยและค่าใช้จ่ายในสำนักงานต่างๆ ว่าเป็น สินค้าขั้นกลาง และนำมาใช้ในกระบวนการผลิตร่วมกับปัจจัยการผลิตขั้นปฐม ซึ่งประกอบด้วยที่ดิน แรงงาน เงินทุน และตัวผู้ประกอบการเอง ผลิตเป็นสินค้าใหม่ที่พร้อมจำหน่ายแก่ผู้อื่น ซึ่งผลผลิตที่ได้อาจอยู่ในรูปของสินค้าสำเร็จรูปที่สามารถพร้อมใช้บริโภค หรืออยู่ในรูปสินค้าวัตถุดิบที่ผลิตรายอื่นนำไปใช้ในกระบวนการผลิตต่อไป

ในการขายผลผลิตทั้งรูปสินค้าและบริการ ผู้ประกอบการจะนำผลผลิตออกจำหน่าย โดยราคาสินค้าจะครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าขั้นกลาง บวกด้วยค่าตอบแทนปัจจัยการผลิตขั้นปฐม (ซึ่งรวมส่วนกำไรที่ผู้ประกอบการต้องการไว้ด้วย) ดังนั้นถ้าเรานับผลรวมของมูลค่าการผลิตจากสินค้าทุกหน่วยที่ผลิตภายในภูมิภาค จะพบว่ามีความซ้ำซ้อนเกิดขึ้นในส่วนที่เป็นสินค้าขั้นกลาง ตัวอย่างเช่น ในการผลิตรถยนต์ ก็ต้องใช้สินค้าขั้นกลางประกอบด้วย เหล็ก ขางรถยนต์ เบาะ แบริดเตอร์ กระจก เป็นต้น นำมาประกอบเข้าด้วยกัน จะเห็นว่าได้มูลค่ารถยนต์ที่ถูกผลิตขึ้นมาจะรวมมูลค่าเหล็ก ขางรถยนต์ เบาะ แบริดเตอร์ กระจก และสินค้าวัตถุดิบอื่นๆ หากนับมูลค่ารถยนต์ก็จะนับซ้ำสินค้าขั้นกลางเหล่านี้ด้วย

หากจะไม่ให้เกิดการนับซ้ำจะต้องนับรวมเฉพาะมูลค่าผลผลิตที่เป็นสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย อันได้แก่ สินค้าและบริการที่นำไปบริโภคโดยเอกชนและรัฐบาลนำไปลงทุน และนำไปจำหน่ายในภูมิภาคอื่นสุทธิ ซึ่งในทางปฏิบัติ การกำหนดว่าสินค้าใดเป็นสินค้าขั้นสุดท้ายทำได้ยาก เพราะสินค้าแต่ละชนิดอาจเป็นได้ทั้งสินค้าขั้นสุดท้ายและสินค้าขั้นกลาง ตัวอย่างเช่น น้ำตาล ถ้าผู้บริโภคนำมาใช้ในการบริโภคของครัวเรือนก็จะเป็นสินค้าขั้นสุดท้าย แต่หากผู้ผลิตซื้อไปใช้เป็นวัตถุดิบในโรงงานทำขนม ก็จะเป็นสินค้าขั้นกลาง เป็นต้น ดังนั้นจึงได้เสนอแนวทางการคำนวณด้านการผลิตที่สามารถแก้ปัญหาการนับซ้ำ คือ การคำนวณหาเฉพาะส่วนที่เป็นมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดในระบบเศรษฐกิจ

ประเทศไทยได้คำนวณรายได้ประชาชาติด้านผลผลิต โดยจำแนกกิจกรรมการผลิตของประเทศตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศไทย ประกอบด้วย 16 สาขา คือ

- 1) สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้
- 2) สาขาประมง
- 3) สาขาการทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน

- 4) สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต)
- 5) สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา
- 6) สาขาการก่อสร้าง
- 7) สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และของใช้
- 8) สาขาโรงแรมและภัตตาคาร
- 9) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม
- 10) สาขาตัวกลางทางการเงิน
- 11) สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ
- 12) สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ
- 13) สาขาการศึกษา
- 14) สาขาการบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์
- 15) สาขาการให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ
- 16) สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล

โดยปกติการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจในช่วงเวลาต่างๆ นั้น จะมีผลกระทบต่อกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการ 2 ประการ คือ

- 1) ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณการผลิต ซึ่งเป็นไปตามภาวะดุลยภาพระหว่างอุปสงค์และอุปทานของสินค้าในตลาดในประเทศ และตลาดต่างประเทศ
- 2) การเปลี่ยนแปลงด้านราคาสินค้า ซึ่งเป็นผลมาจากภาวะราคาค้นทุนวัตถุดิบและค่าใช้จ่ายดำเนินงานอื่นๆ เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงในช่วงระยะเวลาแต่ละปี หรือเป็นผลจากภาวะการแข่งขันในตลาดสินค้า

2) ด้านรายจ่าย (*Expenditure approach*) การวัดรายได้ภูมิภาคทางด้านรายจ่ายเป็นการวัดจากการซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ซึ่งเท่ากับมูลค่าการผลิตของสินค้าและบริการในภูมิภาคนั้น ๆ ซึ่งในแต่ละภูมิภาคจะมีผู้ซื้ออยู่ 4 ประเภท คือ ผู้บริโภคหรือครัวเรือน ธุรกิจ รัฐบาล และผู้นำเข้า ส่งออก ดังนั้นรายจ่ายรวมในแต่ละภูมิภาค

$$\begin{aligned}
 \text{รายจ่ายรวม} &= C+I+G+(X-M) && (2.2) \\
 C &= \text{ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค} \\
 I &= \text{รายจ่ายเพื่อการลงทุน หรือการสะสมทุน} \\
 G &= \text{รายจ่ายของภาครัฐบาล} \\
 (X - M) &= \text{รายจ่ายสุทธิจากการส่งออกและการนำเข้า}
 \end{aligned}$$

ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน เป็นค่าใช้จ่ายที่ครัวเรือน ในภูมิภาคทำการซื้อสินค้า ซึ่งเป็นการบริโภคขั้นสุดท้าย การบริโภคของครัวเรือนจะประกอบด้วย การบริโภคสินค้าไม่คงทน เช่น การบริโภคอาหาร เสื้อผ้า ยารักษาโรค เป็นต้น และการบริโภค สินค้าคงทน เช่น รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น

ค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุน หรือการสะสมทุน เป็นการใช้จ่ายที่ก่อให้เกิด ผลผลิต ซึ่งเป็นการลงทุนในรูปแบบสินทรัพย์ถาวร ที่มีอายุการใช้งานเกิน 1 ปี ของภาครัฐบาล กลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐวิสาหกิจ รวมถึงการลงทุนของภาคเอกชนในภูมิภาค

3) *ด้านรายได้ (Income approach)* การวัดรายได้ภูมิภาคทางด้านรายได้ เป็นการคำนวณหารายได้ที่เกิดขึ้นในรูปของผลตอบแทนปัจจัยการผลิต ที่สำคัญในระบบเศรษฐกิจ คือ ค่าจ้าง เป็นผลตอบแทนของการใช้ปัจจัยแรงงาน ค่าเช่า เป็นผลตอบแทนของการใช้ปัจจัย ที่ดิน ดอกเบี้ย เป็นผลตอบแทนของการใช้ปัจจัยทุน และกำไร เป็นผลตอบแทนของ ผู้ประกอบการ

ในปัจจุบันประเทศไทยคำนวณผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉพาะทางด้านการผลิตเพียงด้านเดียวเท่านั้น ซึ่งเรียกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค หน่วยงานที่รับผิดชอบในการ จัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคของประเทศไทย คือ สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยแสดงค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคทั้งราคาประจำปี และ ราคาปี พ.ศ. 2531 เป็นปีฐาน พร้อมทั้งมีการจัดทำรายได้ของจังหวัด เรียกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด มีการจำแนกกิจกรรมการผลิตเป็น 16 สาขาการผลิตให้สอดคล้องกับรายได้ประชาชาติ และมีการจำแนกภูมิภาค

1.1.3 ปัญหาของการวัดรายได้ภูมิภาค

ในการวัดรายได้ภูมิภาคไม่ว่าจะเป็นการวัดด้วยวิธีใดก็ย่อมประสบปัญหา ซึ่งสามารถสรุปประเด็นปัญหาได้ 2 ประเด็นใหญ่ด้วยกัน คือ

1) *ปัญหาเกี่ยวกับแนวคิด* เนื่องจากแนวคิดรายได้ภูมิภาคจะต้องอาศัย แนวคิดทางด้านรายได้ประชาชาติเป็นสำคัญ โดยถือรายได้เป็นผลผลิตสุทธิหรือผลตอบแทนสุทธิ ของกิจกรรมทางเศรษฐกิจของสถาบันทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาล แต่ในการจัดสรรรายได้ เหล่านั้นตามภูมิภาคกลับมีปัญหาเพราะต้องคำนึงว่าธุรกรรมใดควรจะต้องรวมในภูมิภาค ธุรกรรม ใดไม่ควรรวมในภูมิภาค และขอบเขตของธุรกิจที่ควรครอบคลุมไว้ในบัญชีรายได้ภูมิภาคมีมาก น้อยเพียงใด กิจกรรมบางอย่างก็ไม่สามารถระบุได้ว่าอยู่ในภูมิภาคใด เช่น ถ้าธรรมชาติที่ขุด ขึ้นมาจากอ่าวไทยก็ไม่สามารถระบุได้ว่าอยู่ในภูมิภาคใด

2) ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล การขาดแคลนข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการไหลเวียนของรายได้ต่างๆ ทั้งในและระหว่างภูมิภาคเป็นปัญหาสำคัญที่สุดของการวิเคราะห์รายได้ภูมิภาคจากการศึกษากรอบแนวคิดและวิธีการคำนวณ จะเห็นได้ว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จของการจัดทำรายได้ภูมิภาคจะขึ้นอยู่กับความพร้อมของข้อมูลเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ฉะนั้นก่อนที่จะนำข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่แล้ว ควรจะได้พิจารณาข้อมูลนั้นก่อนว่าเหมาะสมต่อการนำมาใช้ในการคำนวณหรือไม่ แนวทางตรวจสอบข้อมูลที่ดีมีหลักดังนี้

(1) ความถูกต้องน่าเชื่อถือ (Accuracy) การพิจารณาข้อมูลในประการแรกนี้ คือการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลเป็นสำคัญ ข้อมูลที่ดีควรจะมาจากการจัดเก็บอย่างถูกต้องตามระเบียบวิธีทางสถิติ ซึ่งอาจจะเป็นผลการจัดทำข้อมูลของหน่วยงานของราชการ หรือของสถาบันการศึกษา หรือภาคเอกชน โดยใช้กรรมวิธีการสำรวจการสำมะโน หรือการวิจัย และมีการรายงานผลสู่สาธารณะอย่างเป็นทางการ

(2) ความครอบคลุม (Coverage) หมายถึงข้อมูลที่จะนำมาใช้นั้นเป็นตัวแทนที่ดีของรายการที่ต้องการจะคำนวณหรือไม่ ข้อมูลที่ดีก็ต้องครอบคลุมข้อมูลทั้งภูมิภาคและครบทุกระดับการผลิต เช่น ผลผลิตข้าวของภูมิภาคจะต้องใช้ข้อมูลการสำรวจปริมาณการผลิตข้าวทุกเขตและทุกชนิดพันธุ์ข้าว จึงจะถือว่ามีความครอบคลุม เป็นตัวแทนที่ดีของการคำนวณสาขาการปลูกข้าวได้ เป็นต้น

(3) ความต่อเนื่อง (Continuity) หมายถึง ข้อมูลที่นำมาใช้สามารถจะจัดเก็บได้เป็นประจำทุกปี โดยที่ข้อมูลเหล่านี้จะต้องมีความครอบคลุมเท่าเทียมกัน หรือจะต้องมีการจำแนกรายการที่เหมือนกันทุกปี ซึ่งข้อมูลที่มีความต่อเนื่องจะเป็นเครื่องแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและอัตราการขยายตัวของการผลิตได้เป็นอย่างดี

(4) ความสอดคล้อง (Consistency) โดยปกติข้อมูลทางเศรษฐกิจก็มักจะมีความสัมพันธ์กันระหว่างข้อมูลรายการต่างๆ ความสัมพันธ์ที่กล่าวถึงอาจจะมีลักษณะตรงกันข้ามหรือเหมือนกันก็เป็นได้ เช่น การปลูกข้าวกับอุตสาหกรรมสีข้าว ถ้าปีใดผลผลิตข้าวดี กิจกรรมโรงสีก็น่าจะให้ผลผลิตข้าวสารที่สูงตามไปด้วย เป็นต้น ในทางที่ผกผันตรงข้าม คือ ปริมาณการผลิตที่สูงขึ้นมากจะทำให้ราคาผลผลิตต่ำลงตามหลักทฤษฎีอุปสงค์และอุปทาน เป็นต้น

1.2 รายได้ประชาชาติระดับจังหวัด

1.2.1 ความหมายรายได้ประชาชาติระดับจังหวัด

การวัดรายได้ประชาชาติในระดับจังหวัดทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจัดเก็บเฉพาะด้านการผลิต สาเหตุมาจากการขาดแคลนข้อมูลทางด้านรายจ่าย และด้านรายได้ โดยการจัดทำรายได้ประชาชาติด้านการผลิต แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด ในขณะเดียวกันกำหนดให้ระยะเวลา 1 ปีปฏิทินเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม

1) *ผลิตภัณฑ์ประเทศ หรือผลิตภัณฑ์ประชาชาติ* หมายถึง มูลค่ารวมของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นในประเทศ ภายในช่วงระยะเวลา 1 ปีปฏิทิน มูลค่าดังกล่าวเกิดจากรายได้ที่ได้จากการประกอบกิจกรรมการผลิตภายในประเทศ ไม่รวมปัจจัยการผลิตสุทธิจากต่างประเทศ

2) *ผลิตภัณฑ์ภาค* หมายถึง มูลค่ารวมของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นในขอบเขตของภาค ภายในช่วงระยะเวลา 1 ปีปฏิทิน มูลค่าดังกล่าวเกิดจากรายได้ที่ได้จากการประกอบกิจกรรมการผลิตภายในภาค ไม่รวมรายได้จากการบริจาคนอกภาค

3) *ผลิตภัณฑ์จังหวัด หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด* หมายถึง มูลค่ารวมของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นในประเทศ ภายในช่วงระยะเวลา 1 ปีปฏิทิน มูลค่าดังกล่าวเกิดจากรายได้ที่ได้จากการประกอบกิจกรรมการผลิตภายในขอบเขตจังหวัด ไม่รวมรายได้จากการบริจาคนอกจังหวัด

ความสามารถดังกล่าวนิยมใช้เป็นตัวชี้วัดผลการพัฒนาของพื้นที่ เพื่อใช้เป็นฐานของเป้าหมายในการพัฒนาในระยะต่อไปว่าควรจะต้องเติบโตขึ้นได้หรือไม่ อย่างไร และเท่าไร

1.2.2 วิธีการคำนวณหาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

1) วิธีการคำนวณหาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทางตรง

ในการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดนั้น ในทางปฏิบัติใช้วิธีคำนวณทางด้านการผลิต ซึ่งเป็นการวัดและคำนวณหามูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งหมายถึงสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นมาและมีได้ถูกนำไปใช้ในการผลิตอื่น ๆ ทุกรูปแบบ การวัดสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายทำได้ยากเพราะขาดแคลนสถิติข้อมูลที่จะใช้ในการคำนวณ จึงได้ใช้วิธีการคำนวณหาในรูปของมูลค่าเพิ่มแทน ซึ่งมูลค่าเพิ่มเป็นมูลค่าของสินค้าและบริการที่แท้จริงอันเกิดจากการผลิต

การจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลโดยคณะทำงานผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการจังหวัด 16 สาขาการผลิต จัดเก็บข้อมูลกิจกรรมการผลิตทุกกิจกรรมการผลิตที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่แต่ละจังหวัด และคำนวณหามูลค่าเพิ่มตามวิธีการที่สอดคล้องกับระบบบัญชีประชาชาติ ตามมาตรฐานสากล โดยหาได้จากการนำเอามูลค่าผลผลิตที่ได้มาหักออกด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางที่ต้องจ่ายไปในการผลิตสินค้านั้นๆ ดังสมการ

$$\text{มูลค่าเพิ่ม (VA)} = \text{มูลค่าผลผลิต (Y)} - \text{ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)} \quad (2.3)$$

การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านการผลิต ใช้วิธีการหามูลค่าเพิ่มของการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดที่เกิดขึ้นในขอบเขตพื้นที่ของจังหวัด ผลรวมของมูลค่าเพิ่มที่คำนวณ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ดังสมการ

$$\text{GPP} = \sum_{i=1}^n \text{VA}_{ij} \quad (2.4)$$

$$\text{VA}_i = \text{GO}_i - \text{IC}_i$$

เมื่อ

$$\text{GPP} = \text{ผลิตภัณฑ์จังหวัด}$$

$$\text{VA} = \text{มูลค่าเพิ่ม}$$

$$\text{GO} = \text{มูลค่าการผลิต (Gross output)}$$

$$i = \text{สินค้าที่ } 1, 2, 3 \dots n \text{ ในสาขาการผลิตที่ } j$$

$$j = \text{สาขาการผลิตที่ } 1, 2, 3, \dots, 16$$

ในการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดนั้น ในทางปฏิบัติใช้วิธีคำนวณทางด้านการผลิต ซึ่งเป็นการวัดและคำนวณหามูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งหมายถึงสินค้าและบริการ

2) วิธีการคำนวณหาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทางอ้อม

วิธีการคำนวณหาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทางอ้อมเป็นการจัดทำผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดโดยใช้วิธีการกระจายผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศโดยการแตกยอดออกเป็นรายจังหวัด เนื่องจากการขาดแคลนข้อมูลรายละเอียดในระดับจังหวัดจึงไม่สามารถจัดทำวิธีทางตรง วิธีการนี้มีจุดอ่อนหลายประการ เช่น โครงสร้างต้นทุนการผลิตที่อาจแตกต่างกันในแต่ละ

ตลาด และไม่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงด้านราคาผลผลิต อันเนื่องมาจากความแตกต่างของระยะห่างจากผู้ผลิตไปยังตลาด อย่างไรก็ตามวิธีนี้มีข้อดีคือ เนื่องจากการจัดทำบัญชีประชาชาติในระดับประเทศสามารถจัดทำได้ทั้งสามด้าน จึงสามารถระบอบยอดผลการคำนวณระหว่างด้านการผลิต ด้านการใช้จ่าย และด้านรายได้ จึงทราบระดับการผลิตรวมของประเทศที่มั่นใจถึงความถูกต้อง น่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับอ้างอิงในการศึกษาวิเคราะห์เชิงเศรษฐกิจกันโดยทั่วไป การจัดทำผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดวิธีนี้ จะไม่เกิดค่าผิดพลาดสูงหากสามารถหาสัดส่วนการกระจายมูลค่าเพิ่มลงพื้นที่จังหวัดได้อย่างถูกต้อง ข้อดีอีกประการหนึ่งคือผลรวมในระดับประเทศเป็นค่าเดียวกันจึงไม่เกิดความสับสนแก่ผู้ใช้ข้อมูล

การจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดทำข้อมูลโดยการกระจายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากในระดับภาพรวมพื้นที่ทั้งประเทศ จำแนกย่อยออกมาเป็นตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด เนื่องมาจากการขาดแคลนข้อมูลพื้นฐานทางด้านมูลค่าการผลิตและต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการรายจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการคำนวณ ในบางสาขาจึงจำเป็นต้องใช้ “เครื่องชี้วัด” ของแต่ละจังหวัดเป็นองค์ประกอบร่วม เพื่อสะท้อนข้อมูลให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ในแต่ละจังหวัด เช่นกรณีของสาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งการขายปลีกฯ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร และกิจกรรมบางตัวในสาขาบริการชุมชน นั้น จะใช้ข้อมูลภาษีมูลค่าเพิ่ม และใช้เครื่องชี้วัดตัวอื่นๆประกอบร่วม อาทิเช่น สาขาอุตสาหกรรม ใช้ข้อมูล กำลังการผลิต การใช้ไฟฟ้า และจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งการขายปลีกฯ ใช้จำนวนผู้ประกอบการที่ยื่นภาษีต่อสรรพากร และจำนวนผู้ประกอบการที่ยื่นแสดงงบกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัด สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ใช้จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้และค่าใช้จ่ายจากนักท่องเที่ยว และจำนวนห้องพักและอัตราการเข้าพัก เป็นต้น

1.2.3 ขอบเขตการผลิตระดับจังหวัด

1) โดยปกติการวัดรายได้ประชาชาติทางด้านการผลิตในระดับจังหวัด เป็นเครื่องแสดงให้เห็นขนาดมูลค่า หรือ จำนวนรายได้ที่มาจากกิจกรรมการผลิตที่เกิดขึ้นในขอบเขตปริมาตรของจังหวัด โดยมีได้คำนึงถึงขอบเขตของความเป็นเจ้าของกิจกรรมซึ่งอาจจะอยู่ข้ามเขตจังหวัดหรืออยู่ต่างประเทศก็ได้

2) ผลผลิตบางอย่างที่แสดงให้เห็นแหล่งที่มาของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การทำเหมืองแร่ การเก็บของป่า รายการเหล่านี้จำเป็นต้องยึดที่ตั้งของทรัพยากรเป็นหลักว่าตั้งอยู่ในเขตจังหวัดใดให้นับเป็นผลผลิตของจังหวัดนั้น

3) การจับสัตว์น้ำในทะเล ซึ่งอยู่นอกขอบเขตของจังหวัด การนับผลผลิตที่

เกิดขึ้นในระบบปัจจุบันได้ถือว่าการขึ้นท่าเรือ (แพปลา) ซึ่งเป็นแหล่งซื้อขายครั้งแรกเป็นแหล่งผลิตของกิจกรรมประมงทะเล

4) กรณีการขุดแร่ และการขุดก๊าซธรรมชาติในทะเล ซึ่งเมื่อมีการขุดแร่ จะต้องขนส่งขึ้นฝั่ง อาจเป็นการขนส่งโดยเรือหรือทางท่อ การกำหนดแหล่งการผลิตในกรณีนี้ นับจากการนำแร่และก๊าซขึ้นฝั่งเพื่อทำการซื้อขาย ซึ่งก่อให้เกิดมูลค่าการผลิตขึ้นเช่นเดียวกัน ถ้าจุดที่ขึ้นฝั่งอยู่ในจังหวัดใดให้นับมูลค่าผลผลิตไว้ในจังหวัดนั้น

1.2.4 ช่วงเวลาการบันทึกข้อมูล

กำหนดช่วงเวลาที่จะบันทึกข้อมูลการเกิดธุรกรรมการผลิต กรณีประเทศไทยดำเนินการตามหลักสากลคือ ใช้ระยะเวลา 1 ปี ตามปีปฏิทินเป็นเกณฑ์ ซึ่งสามารถนำข้อมูลไปเปรียบเทียบผลการคำนวณระหว่างภูมิภาค และระหว่างประเทศได้สะดวกที่สุด ฉะนั้นการบันทึกข้อมูลการผลิต จึงเริ่มนับหน่วยผลผลิตหน่วยที่ 1 ตั้งแต่ 1 ม.ค. จนถึงหน่วยสุดท้าย 31 ธ.ค. ของปี

1.2.5 ปัญหาบางประการในการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัด

1) ปัญหาเกี่ยวกับแนวคิด

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า มูลค่าเพิ่มเมื่อพิจารณาทางด้านรายได้จะเท่ากับผลรวมของผลตอบแทนแก่เจ้าของปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ค่าจ้างเงินเดือน ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ยจ่าย และกำไร อย่างไรก็ตาม ในการคำนวณมูลค่าเพิ่มของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ๆ ที่รับฝากเงินและให้กู้เงิน จะใช้ดอกเบี้ยรับหักดอกเบี้ยจ่ายเป็นรายรับของธนาคารพาณิชย์ฯ และเมื่อรวมกับรายรับจากให้บริการต่าง ๆ แล้ว หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ก็จะเป็นมูลค่าเพิ่มของธนาคารพาณิชย์ฯ ในการคำนวณมูลค่าเพิ่มของธุรกิจอื่น ๆ ดอกเบี้ยจ่ายหักดอกเบี้ยรับที่ธุรกิจจ่ายให้แก่ธนาคารพาณิชย์ฯ จะถือเป็นค่าใช้จ่ายขั้นกลางที่ต้องนำมาหักออกจากรายรับหรือมูลค่าผลผลิตเพื่อหามูลค่าเพิ่มของธุรกิจ เพราะหากคิดคำนวณดอกเบี้ยจ่ายหักดอกเบี้ยรับของธุรกิจดังกล่าวเป็นมูลค่าเพิ่ม ตามแนวคิดในการคำนวณรายได้ประชาชาติแล้วก็จะเป็นการนับซ้ำ เพราะได้มีการนับเป็นมูลค่าเพิ่มในกิจการธนาคารพาณิชย์ฯ แล้ว

2) ปัญหาเรื่องข้อกำหนดขอบเขตจังหวัดของกิจกรรมการผลิตที่เป็นธุรกรรมร่วมหลายภาค ได้แก่

(1) การขนส่งสินค้า และคนโดยสารระหว่างจังหวัด การผลิตเหล่านี้มีการเคลื่อนที่ สามารถแยกการคำนวณเป็นสองกลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 กิจกรรมการผลิตที่สามารถวัดรายได้ที่เกิดจากการให้บริการในแต่ละจังหวัดได้ให้นับเป็นการผลิตของจังหวัดตามจำนวนรายได้ที่เกิดขึ้น ได้แก่ การขนส่งทางรถไฟ การขนส่งทางเครื่องบิน และการขนส่งสินค้าทางบกของรัฐ

กลุ่มที่ 2 กิจกรรมการผลิตที่ไม่สามารถวัดรายได้ที่เกิดขึ้นในแต่ละจังหวัด อันเนื่องจากสภาพข้อเท็จจริงในการเกิดรายได้หรือเนื่องจากระบบการรายงานข้อมูลก็ตาม ทางออกที่เหมาะสม คือการจำแนกการผลิตตามแหล่งที่ตั้งของยานพาหนะขนส่ง เพื่อประมาณการรายได้ที่เกิดขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ รายการขนส่งที่ใช้วิธีการนี้ได้แก่ การรับจ้างขนส่งสินค้าโดยรถบรรทุกของเอกชน การเดินรถโดยสารของเอกชน การขนส่งทางน้ำทุกชนิด และรถรับจ้างอื่นๆ

(2) กิจกรรมการผลิตที่ขบวนการผลิตไม่สิ้นสุดภายในจังหวัดเดียว การผลิตมีส่วนคาบเกี่ยวกับอีกจังหวัดหนึ่งหรืออีกหลายจังหวัด ได้แก่ การผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้า กรณีนี้การคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดต้องประสานกรอบแนวคิดระหว่างการคำนวณด้านการผลิต และการคำนวณด้านรายได้ ซึ่งแนวทางที่ใช้ในปัจจุบันหลังจากคำนวณมูลค่าเพิ่มของการผลิตกระแสไฟฟ้ารวมทั้งประเทศแล้ว (กรณีประเทศไทยหน่วยผลิตคือการผลิตแห่งประเทศไทย) จากนั้นต้องแจกแจงมูลค่าเพิ่มออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก คือ ค่าตอบแทนแรงงานส่วนนี้สามารถลงบัญชีของจังหวัดต่าง ๆ ได้ ตามจำนวนเงินเดือนจ้างและค่าตอบแทนอื่นๆที่เกิดขึ้นจริง ส่วนที่สอง คือมูลค่าเพิ่มที่ไม่ใช่ค่าตอบแทนแรงงานทั้งหมดใช้วิธีกระจายไปสู่จังหวัดตามรูปแบบการคำนวณกลุ่มที่ 2 โดยใช้เครื่องชี้สัมพัทธ์ คือสัดส่วนปริมาณการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารายจังหวัด

1.2.6 ปัญหาเรื่องการจำแนกรายการที่มีความใกล้เคียงกัน

1) การจำแนกรายการระหว่างค่าใช้จ่ายชั้นกลางกับค่าใช้จ่ายลงทุน ปัญหานี้เกิดขึ้นเสมอในรายการ ค่าวัสดุครุภัณฑ์ และ ค่าซ่อมแซม

ตามปกติการจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์จะนับเป็นการลงทุนของสถานประกอบการ แต่มีบางครั้งวัสดุอุปกรณ์ขนาดเล็ก เช่น จอบเสียม มีด ถังน้ำ ซึ่งมีมูลค่าไม่สูงมากนัก ผู้ประกอบการมักจะนับเป็นค่าใช้จ่ายลงทุนไว้ด้วย กรณีนี้ตามระบบบัญชีประชาชาติ ให้นับเฉพาะครุภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 ปี และมีมูลค่าสูงพอสมควรเป็นการสะสมทุน ส่วนวัสดุที่ไม่เข้าเกณฑ์ให้นับเป็นค่าใช้จ่ายชั้นกลาง

ในการสำรวจข้อมูลจากผู้ประกอบการมักจะได้รับคำตอบโดยรวมค่าซ่อมแซมทุกประเภทที่เกิดขึ้นในรอบบัญชี ตามระบบบัญชีประชาชาติให้นับค่าซ่อมแซมวัสดุครุภัณฑ์ และสิ่งก่อสร้าง เฉพาะการซ่อมแซมเพื่อบำรุงรักษาตามปกติ หรือเป็นค่าใช้จ่ายชั้นกลาง เช่น การเปลี่ยนยางอะไหล่ การเปลี่ยนสายพาน หัวเทียน ซ่อมสี เป็นต้น ส่วนค่าซ่อมแซมต่อเติมเพื่อยืดอายุการใช้งาน และการเพิ่มประสิทธิภาพ เช่น การเปลี่ยนเครื่องจักรหรือมอเตอร์กำลังการยกเครื่อง การตกแต่งอาคารเดิมให้สวยงาม รายการเหล่านี้จะนับเป็นการลงทุน หรือ การสะสมทุนตามระบบบัญชีประชาชาติ และกรณีการปลูกไม้ยืนต้นที่มีอายุการให้ผลหลายปี เช่น สวนผลไม้

สวนป่า และการปลูกป่าทุกชนิด ให้นับค่าใช้จ่ายในการปลูกได้แก่ ค่ากิ่งพันธุ์ ค่าปุ๋ย ค่ายา และอุปกรณ์อื่น ที่จ่ายไปตั้งแต่ปีแรกจนถึงปีก่อนให้ผล เป็นการสะสมทุน ส่วนค่าใช้จ่ายชนิดเดียวกัน ในปีที่ให้ผลแล้วก็นับเป็นค่าใช้จ่ายชั้นกลาง

2) การจำแนกรายการระหว่างค่าใช้จ่ายชั้นกลางกับมูลค่าเพิ่ม ปกติ ค่าตอบแทนแรงงาน เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าสวัสดิการ จะไม่นับเป็นค่าใช้จ่ายชั้นกลาง อันเนื่องมาจากตามนิยามบัญชีประชาชาตินับเป็นผลตอบแทนปัจจัยการผลิตขั้นปฐม แต่มีค่าใช้จ่ายบางรายการที่เจ้าของสถานประกอบการจัดหาให้แก่ ลูกจ้าง หรือพนักงาน เพื่อให้กระทำการใดสิ่งหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อกิจการ มากกว่างานปกติ เช่น ค่าอาหารและค่าที่พักสำหรับการทำงานนอกสถานที่ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของค่าตอบแทนแรงงานด้วยเช่นกัน

1.2.7 สรุป

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเป็นสถิติที่วัดผลรวมของมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นในจังหวัดในช่วงระยะเวลาหนึ่งปี แสดงให้เห็นถึงภาวะการผลิตในด้านต่าง ๆ ของจังหวัดทำให้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนการผลิตในอนาคตได้ นอกจากนี้ผลิตภัณฑ์จังหวัด ยังใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการพัฒนาของจังหวัดได้อีกด้วย อย่างไรก็ตาม การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดมีปัญหาหลายประการ ซึ่งการแก้ไขจำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดในการจัดทำรายได้ประชาชาติ และกำหนดรูปแบบของการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยอิงกับแนวคิดในการจัดทำรายได้ประชาชาติให้มากที่สุด

1.3 BCG Matrix

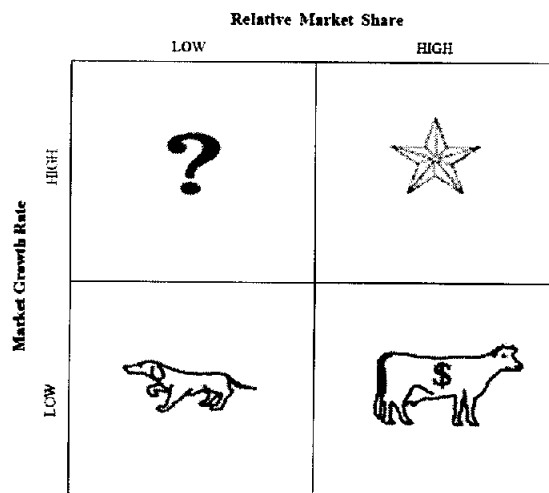
1.3.1 ความหมายของ BCG Matrix

BCG Matrix หมายถึง แมทริกซ์ที่แสดงฐานะของหน่วยธุรกิจในเชิงเปรียบเทียบกับตลาดสินค้าที่หน่วยธุรกิจนั้นมีผลิตภัณฑ์อยู่ โดยการเปรียบเทียบจะใช้เกณฑ์หลัก 2 ด้าน คือ ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และอัตราการเติบโตของตลาดสินค้านั้นๆ โดยวัตถุประสงค์ของการทำก็คือ เพื่อที่ผู้บริหารจะได้จัดสรรทรัพยากรของบริษัท ไปสู่หน่วยธุรกิจที่มีฐานะแข็งแกร่งและสร้างรายได้ให้กับบริษัท แทนที่จะใช้ไปกับหน่วยธุรกิจที่มีฐานะอ่อนแอเมื่อเปรียบเทียบกับตลาดสินค้านั้น โดยใช้เกณฑ์พิจารณา 2 เกณฑ์ คือ

ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ (Relative Market Share) เป็นการเปรียบเทียบกับคู่แข่งว่าส่วนแบ่งตลาดของผลิตภัณฑ์ของบริษัทเป็นกี่เท่าเมื่อเทียบกับคู่แข่งที่สำคัญ ถ้าผลิตภัณฑ์ของบริษัทเป็นผู้นำตลาดก็เปรียบเทียบกับอันดับรองลงมา คือที่สองของตลาด ถ้าผลิตภัณฑ์ของบริษัทเป็นผู้ตามก็เปรียบเทียบกับผู้นำตลาด

ความน่าสนใจของตลาด (Market Attractiveness) หรือ อัตราการเติบโตของตลาดสินค้า (Market Growth Rate) คือ อัตราการขยายตัวของตลาดสินค้าทั้งตลาดไม่ใช่ของบริษัท เพราะเกณฑ์ที่ใช้ที่นี่เพื่อต้องการดูว่าตลาดสินค้านั้นๆ มีความน่าสนใจมากน้อยเพียงใด

ในตาราง BCG Matrix จะมี 4 ช่อง แต่ละช่องจะแสดงถึงลักษณะของธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเติบโตของยอดขายและส่วนแบ่งตลาดที่แตกต่างกัน ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงว่าต้องมีการจัดสรรทรัพยากรเงินลงทุนและการใช้กลยุทธ์ในการดำเนินการที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ต้องพิจารณาว่าธุรกิจของเราตกอยู่ในตำแหน่งใดช่องใด สามารถนำมาสร้างเป็นเมทริกซ์แบ่งออกเป็น 4 ช่อง ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 BCG Matrix

จากภาพที่ 2.1 แกนนอนแสดงให้เห็นถึงส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ แกนตั้งอัตราการเจริญเติบโตของตลาด เมื่อทราบความหมายของแต่ละแกนแล้วก็จะทำการหาตัวเลขอัตราการเติบโตของตลาดของธุรกิจ และส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบออกมา จากนั้นนำตัวเลขที่ได้มาลงจุด เพื่อดูตำแหน่งว่าธุรกิจจะตกอยู่ในตำแหน่งของช่องใดใน BCG Matrix ดังนี้

ผลิตภัณฑ์ที่เป็นดาวเด่น (Star) ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในส่วนนี้จะมีอัตราการเติบโตของยอดขายสูง และส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบสูง มักเป็นธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นผู้นำตลาดและสามารถทำเงินให้กับธุรกิจได้มากและเริ่มที่จะทำกำไร แต่ขณะเดียวกันก็มีค่าใช้จ่ายที่สูงด้วยเช่นกันเนื่องจากต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากในการขยายการผลิต การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการตลาดเพื่อเพิ่มส่วนครองทางการตลาด รักษาส่วนครองตลาดที่มีอยู่ และต่อสู้กับคู่แข่ง โดยหากสามารถรักษาส่วนครองตลาดไว้ได้ในอนาคตจะเป็นธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำเงินให้แก่

บริษัท กลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้ คือ กลยุทธ์การเจริญเติบโต โดยการขยายตัว การเจาะตลาด พัฒนาตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการร่วมลงทุน เพื่อพัฒนาดาวดวงเด่น ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำเงิน

ผลิตภัณฑ์ที่น่าสงสัย (Question Mark) ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในธุรกิจที่น่าสนใจ เพราะมีอัตราการเติบโตของตลาดสูง แต่น่าสงสัยก็คือส่วนแบ่งการตลาดเชิงเปรียบเทียบอยู่ในระดับต่ำ มักพบในธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ในช่วงเริ่มเข้าสู่ตลาด หรือที่เรียกว่า ธุรกิจตั้งใหม่นั้นเอง ธุรกิจที่อยู่ในช่วงนี้จะยังไม่มีกำไร และต้องการทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อขยายธุรกิจ เพิ่มส่วนครองตลาด แย่งส่วนครองตลาดจากคู่แข่ง และการโฆษณาประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาด ในจำนวนที่ค่อนข้างมาก กลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้ควรเป็นกลยุทธ์ในการสร้างความเจริญเติบโต โดยการเจาะตลาด การพัฒนาตลาด และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งหากสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้จนประสบความสำเร็จ ธุรกิจที่มีปัญหาดังกล่าว จะกลายเป็นธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นดาวดวงเด่นต่อไป แต่หากประสบปัญหาที่ต้องใช้กลยุทธ์การตัดทอน โดยการเลิกการผลิตไป

ผลิตภัณฑ์ที่เป็นวัวนม (Cash Cows) ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในส่วนนี้จะมียุทธศาสตร์เติบโตของยอดขายต่ำ แต่ส่วนแบ่งการตลาดเชิงเปรียบเทียบสูง โดยสาเหตุที่อัตราการเติบโตของยอดขายลดลงเนื่องจากยอดขายเริ่มเข้าสู่จุดอิ่มตัวแล้ว ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในช่วงนี้จะทำเงินให้แก่ธุรกิจเป็นจำนวนมากเพราะส่วนแบ่งตลาด (ยอดขาย) สูง และบริษัทไม่จำเป็นต้องจัดสรรทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อการขยายกำลังการผลิตอีก อีกทั้งยังมีข้อได้เปรียบด้านการประหยัดจากขนาดการผลิต ซึ่งธุรกิจที่มีตำแหน่งอยู่ในช่องวัวนม นี้จะมีเงินเหลือมากเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาธุรกิจอื่นที่มีป็นศูนย์กลางได้ ทั้งนี้ธุรกิจจะต้องพยายามรักษาสวนครองตลาดเอาไว้ให้ได้ กลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้คือ กลยุทธ์การคงสภาพเดิม

ผลิตภัณฑ์ที่เป็นสุนัขหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสุนัข (Dogs) ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในส่วนนี้จะมียุทธศาสตร์เจริญเติบโตของยอดขายต่ำ และส่วนแบ่งการตลาดเชิงเปรียบเทียบต่ำ ธุรกิจนี้โดยทั่วไปจะมีกำไรต่ำ หรือกำลังเข้าสู่ภาวะของการขาดทุน ธุรกิจจะต้องพิจารณาตัดสินใจว่าจะผลิตต่อไปหรือเลิกการผลิต กลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้ คือ กลยุทธ์การตัดทอน กลยุทธ์ในการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ หรือ กลยุทธ์การปรับเปลี่ยนธุรกิจ

1.3.2 การประยุกต์ใช้

การสร้างแมททริกซ์ BCG เพื่อให้สามารถจัดสรรทรัพยากรไปสู่หน่วยธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ที่สร้างรายได้ กลยุทธ์ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับแมททริกซ์ BCG ประกอบไปด้วย

ลงทุน (Build) กลยุทธ์นี้เพื่อการสร้างผลิตภัณฑ์ให้เป็นผู้นำตลาด เหมาะสมกับ ผลิตภัณฑ์ที่น่าสงสัย เพราะมีโอกาสในการก้าวเป็นดาวเด่น

รักษา (Hold) เป็นกลยุทธ์ที่เก็บรักษาผลิตภัณฑ์ไว้กับบริษัท และรักษาส่วนแบ่งตลาดไว้ไม่สูญเสียให้คู่แข่ง กลยุทธ์นี้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นวัณมอยู่ เพราะรักษากระแสเงินสดเข้ามาสู่กิจการให้นานที่สุด

เก็บเกี่ยว (Harvest) วัตถุประสงค์หลัก คือ สร้างรายได้ให้กับบริษัทในระยะสั้น โดยไม่คำนึงถึงระยะยาว กลยุทธ์นี้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นวัณมแต่อยู่ในฐานะที่อ่อนแอในตลาด (Weak Cash Cows) และอาจจะรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่น่าสงสัย และสุนัข

ขายทิ้ง (Divest) เป็นกลยุทธ์ที่บริษัทจะต้องตัดสินใจหยุดลงทุนหรือขายทิ้งใน ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือรายได้ไม่มากนักและขาดความน่าสนใจ และสมควรที่จะจัดสรรทรัพยากรไปในผลิตภัณฑ์หรือหน่วยธุรกิจอื่นที่สร้างรายได้ให้มากกว่า กลยุทธ์นี้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นสุนัข และผลิตภัณฑ์ที่น่าสงสัยบางผลิตภัณฑ์

ในการประยุกต์ใช้ **BCG Matrix** เป็นเครื่องมือสำหรับดูภาพรวมในการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจเป็นเพียงแบบจำลองเชิงสถิตย์ (Static Model) โดยมองเพียงส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และอัตราการเติบโตเพียง 2 ปัจจัยหลัก ไม่สามารถบอกความต้องการของตลาด หรือแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น และมีข้อควรระวังว่าในการวัดความน่าสนใจของตลาด ข้อมูลที่นำมาใช้จะต้องเป็นอัตราการขยายตัวของตลาด

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยงยุทธ ประยูร (2548) ได้วิเคราะห์บทบาทของสาขาเศรษฐกิจหลักที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดนครปฐม เพื่อศึกษา (1) โครงสร้างและการขยายตัวของเศรษฐกิจของจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดนครปฐม (2) การเลือกสาขาเศรษฐกิจที่เป็นสาขาเศรษฐกิจหลักของจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดนครปฐม และ(3) ผลกระทบของสาขาเศรษฐกิจหลักที่มีต่อการพัฒนาสาขาเศรษฐกิจของจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดนครปฐม และในการศึกษาใช้ข้อมูลทศวรรษใน ปี พ.ศ. 2524-2546

จากการวิเคราะห์พบว่า สาขาการผลิตอุตสาหกรรมและสาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา เป็นสาขาเศรษฐกิจหลักของจังหวัดปทุมธานี ส่วนสาขาเศรษฐกิจหลักของจังหวัดนครปฐม คือ สาขาการไฟฟ้า ก๊าซและประปา สาขาการเกษตรกรรม การค้าสัตว์ และการป่าไม้ สาขาการผลิตอุตสาหกรรม และสาขากู้จ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล

ผลกระทบของสาขาเศรษฐกิจหลักที่มีต่อสาขาเศรษฐกิจรองของทั้งสองจังหวัดที่มีผลสอดคล้องกันระหว่างวิธีสมการถดถอยเชิงซ้อนกับวิธีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า สาขา

เศรษฐกิจหลักของจังหวัดปทุมธานีที่มีผลกระทบต่อสาขาเศรษฐกิจรองมากที่สุด คือ สาขาการไฟฟ้า ก๊าซและประปา และสาขาการผลิตอุตสาหกรรม ตามลำดับ สำหรับสาขาเศรษฐกิจหลักของจังหวัดนครปฐมมีผลกระทบกับสาขาเศรษฐกิจรองมากที่สุด คือ สาขาการผลิตอุตสาหกรรม รองลงมา คือ สาขาการไฟฟ้า ก๊าซและประปา สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล และสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ ตามลำดับ

วนิดา ทือตึง (2549) ได้วิเคราะห์ตำแหน่งผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาเกษตรกรรม ประกอบด้วย (1) BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรกรรมของจังหวัดเพชรบุรี ณ รหัสกิจกรรม 3 หลัก และ (2) BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรกรรมของจังหวัดเพชรบุรี ณ รหัสกิจกรรม 7 หลัก ในการวิเคราะห์ใช้ข้อมูลทุติยภูมิของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ปี พ.ศ. 2549

ผลการวิเคราะห์พบว่า สาขาเกษตรกรรมที่รหัสกิจกรรม 3 หลัก ประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ และการบริการทางการเกษตร โดยการเพาะปลูกอยู่ในตำแหน่ง BCG Matrix ที่เป็นดาวเด่น การบริการทางการเกษตรอยู่ในตำแหน่งที่เป็นที่น่าสงสัย และการเลี้ยงสัตว์อยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข และเมื่อวิเคราะห์กิจกรรมการเพาะปลูกที่รหัสกิจกรรม 7 หลัก ทำให้ทราบถึงกิจกรรมการเพาะปลูกที่เป็นดาวเด่น ได้แก่ ข้าว มะนาว และกิจกรรมการเพาะปลูกที่อยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย ได้แก่ ถั่วฝักยาว สับปะรด ในการวิเคราะห์ตำแหน่งผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาเกษตรกรรม พบปัญหาอุปสรรคทางด้านข้อมูลที่ยังไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรมการผลิต เนื่องจากที่มีกิจกรรมจำนวนมากแต่งบประมาณที่ออกสำรวจมีจำนวนจำกัด จึงไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลในกิจกรรม 7 หลัก ได้ทุกกิจกรรม

สำนักงานคลังจังหวัดเพชรบุรี (2549) ได้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2549 เพื่อศึกษา (1) เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2549 และ (2) อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2549 ในการวิเคราะห์ใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานประมงจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเพชรบุรี สำนักงานสรรพากรพื้นที่เพชรบุรี องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดเพชรบุรี และสำนักงานสถิติจังหวัดเพชรบุรี

ผลการวิเคราะห์พบว่า เศรษฐกิจจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2549 ขยายตัวจาก ปี พ.ศ. 2548 โดยขยายตัวในช่วงครึ่งปีแรก จากแรงขับเคลื่อนภาคการเกษตร เป็นสำคัญ พิจารณาจากเครื่องชี้วัดภาคการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ มูลค่าผลผลิตข้าว และสับปะรด แต่ในช่วงครึ่งปีหลังเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีชะลอตัวลง จากปัจจัยลบทางการเมืองจนเป็นเหตุให้มีการปฏิรูปการปกครองเดือนกันยายน 2549 โดยสะท้อนได้จากเครื่องชี้วัดที่สำคัญด้านอุตสาหกรรม และด้านการบริโภค โดย

เครื่องชี้วัดด้านอุตสาหกรรม พิจารณาจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรม เครื่องชี้ภาวะด้านการบริโภค พิจารณาจากภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีมูลค่าเพิ่มที่เก็บจากผู้ประกอบการขายส่งขายปลีก โดยปัญหาอุปสรรคที่พบคือการวิเคราะห์เศรษฐกิจแต่ละด้าน มีเครื่องชี้วัดไม่เพียงพอในการชี้วัดอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดที่แท้จริง เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจแต่ละด้านมีกิจกรรมจำนวนมาก การศึกษาวิเคราะห์ในระยะเวลาที่จำกัด จึงต้องอาศัยเพียงเครื่องชี้วัดกิจกรรมหลักของจังหวัดเท่านั้น เช่น ภาคการเกษตร ใช้ข้อมูลผลผลิตและราคาพืชเศรษฐกิจหลักเพียง ข้าว และ สับปะรดในการพิจารณา

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า สาขาการผลิตหลักของแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกันไปตามพื้นที่จัดเก็บ โดยจังหวัดเพชรบุรีมีสาขาการผลิตหลักที่สำคัญจากการวิเคราะห์ข้อมูลทฤษฎีภูมิของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และจากการวิเคราะห์ข้อมูลทฤษฎีภูมิของเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจภายในจังหวัด พบว่าสาขาการผลิตหลักคือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรม เป็นสำคัญ แต่การวิเคราะห์โดยใช้เครื่องชี้วัดของสำนักงานคลังจังหวัดยังมีข้อจำกัด เนื่องจากเครื่องชี้วัดที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์เป็นเพียงบางส่วนของกิจกรรมที่สำคัญของจังหวัดเท่านั้น เช่น การวิเคราะห์อัตราการเติบโตของภาคการเกษตรนั้น ใช้ข้อมูลพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ได้แก่ ข้าว และ สับปะรด เป็นเครื่องชี้วัดเท่านั้น จึงยังไม่สามารถสะท้อนเศรษฐกิจที่แท้จริงของจังหวัดได้ ซึ่งแตกต่างจากการวิเคราะห์สาขาเกษตรกรรมจากข้อมูลทฤษฎีภูมิของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่จัดเก็บจากวิธีทางตรง สามารถวิเคราะห์ได้หลายกิจกรรมในเชิงลึก แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาอุปสรรคทางด้านข้อมูลบางกิจกรรมที่ยังไม่ครอบคลุม เนื่องจากที่มีกิจกรรมจำนวนมากแต่งบประมาณที่ออกสำรวจมีจำนวนจำกัด ประกอบกับปัญหาทางด้านระยะเวลาในการจัดเก็บที่ใช้ระยะเวลามากกว่าเมื่อเทียบกับการใช้เครื่องชี้วัดทางเศรษฐกิจที่สามารถวิเคราะห์ได้เป็นรายเดือน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา และการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปอย่างมีระบบ โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดเพชรบุรี ทั้งวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม ซึ่งจัดเก็บข้อมูลตัวเลขตามปีปฏิทิน จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ และการสัมภาษณ์ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดของจังหวัดเพชรบุรีระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม ในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2549 มีการใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีที่ครอบคลุมทั้ง 16 สาขาการผลิต ซึ่งประกอบด้วยประชากรสองกลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในระดับจังหวัดเพชรบุรีที่รับผิดชอบการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีทางตรงทั้ง 16 สาขาการผลิต จาก 70 หน่วยงาน จำนวนรวม 130 คน ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลกิจกรรมการผลิตทุกกิจกรรมการผลิตที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ของจังหวัด แล้วนำมาคำนวณหามูลค่าเพิ่มตามวิธีการที่สอดคล้องกับระบบบัญชีประชาชาติ

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีทางอ้อม มีจำนวนทั้งสิ้น 4 คน ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวเป็นหน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีกระจายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากในระดับภาพรวมพื้นที่ทั้งประเทศ แล้วจำแนกย่อยออกมาเป็นตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด

ในการรวบรวมข้อมูลได้ทำการสัมภาษณ์บุคลากรของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีของแต่ละสาขาการผลิต โดยในกลุ่มที่หนึ่ง

สัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้รับผิดชอบรวม 48 ราย และในกลุ่มที่สองสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้รับผิดชอบรวม 2 ราย จากการสุ่มแบบเจาะจง เพื่อให้ได้ข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานในประเด็นที่ศึกษามาจริงๆ ในการให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 3.1 จำนวนตัวอย่างที่ได้รับการสัมภาษณ์จำแนกตามสาขาการผลิตที่รับผิดชอบ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม 16 สาขาการผลิต

ที่	สาขาการผลิต	กลุ่มที่1	กลุ่มที่2
		จำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ (ราย)	จำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ (ราย)
1	เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	3	2
2	ประมง	3	2
3	การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	3	2
4	อุตสาหกรรม (การผลิต)	3	2
5	ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	3	2
6	การก่อสร้าง	3	2
7	การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ	3	2
8	โรงแรมและภัตตาคาร	3	2
9	การขนส่ง ฯ	3	2
10	ตัวกลางทางการเงิน	3	2
11	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ฯ	3	2
12	การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	3	2
13	การศึกษา	3	2
14	การบริการด้านสุขภาพ ฯ	3	2
15	การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	3	2
16	ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	3	2

หมายเหตุ : ผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์บางรายรับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลมากกว่า 1 สาขาการผลิต

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสัมภาษณ์ และเครื่องมือทางสถิติ ดังนี้

2.1 แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ประเภทแบบมีโครงสร้าง (structured interview) (ภาคผนวก ก) ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งส่วนหนึ่งจากการเข้าร่วมประชุมการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีในแต่ละโอกาส และสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีแต่ละสาขาการผลิต โดยสัมภาษณ์ถึงปัญหา อุปสรรค ในการจัดเก็บข้อมูลสาขาการผลิตที่รับผิดชอบ

2.2 เครื่องมือทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วยสูตรการคำนวณ กราฟ และแมทริกซ์ ดังนี้

2.2.1 สูตรการคำนวณ

สูตรการคำนวณในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการคำนวณเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม เพื่อหาร้อยละความแตกต่างของตัวเลขจากการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทั้งสองวิธี และเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาถึงจุดอ่อน จุดแข็งจากจัดเก็บข้อมูลทั้งสองวิธี

2.2.2 กราฟ

กราฟ ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1) กราฟแท่งแสดงถึงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในแต่ละสาขาการผลิต ปี พ.ศ. 2546 – 2549 เพื่อเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีทั้ง 16 สาขาการผลิต อีกทั้งแสดงโครงสร้างสัดส่วนร้อยละของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ปี พ.ศ. 2546 - 2549

2) กราฟเส้นแสดงถึงอัตราการขยายตัวของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในแต่ละสาขาการผลิตระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 - 2549 เพื่อใช้ในวิเคราะห์หาอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีทั้ง 16 สาขาการผลิต

2.2.3 แมทริกซ์

แมทริกซ์ในการวิจัยครั้งนี้ คือ BCG Matrix (Boston Consulting Groups Growth – Share Matrix) ซึ่งเป็นแมทริกซ์ที่แสดงถึงส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และอัตราการเติบโตของตลาด (Market Growth Rate) โดยนำมาประยุกต์ใช้กับข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพื่อหาสาขาการผลิตเด่น และนำเสนอส่งเสริมเพื่อแข่งขันกับจังหวัดอื่น เป็นพื้นฐานการวางแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งแหล่งปฐมภูมิ และทุติยภูมิ ดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลแหล่งปฐมภูมิ

การรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบโดยตรงในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ได้แก่ หน่วยงานในระดับจังหวัดซึ่งรับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลวิธีทางตรง ประกอบด้วย สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเพชรบุรี สำนักงานประมงจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานสรรพากรพื้นที่เพชรบุรี สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานประปาจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี สำนักงานสถิติจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานขนส่งจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานปรัญญาไทยจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานขนส่งทางน้ำที่ 3 สาขาเพชรบุรี สำนักงานคลังจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์จังหวัดเพชรบุรี สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบุรี และสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เพชรบุรี ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวบางหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลมากกว่า 1 สาขาการผลิต และสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลวิธีทางอ้อม เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลแหล่งทุติยภูมิ

การศึกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี โดยเก็บข้อมูลจากหน่วยงานในระดับจังหวัดซึ่งรับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลวิธีทางตรง ประกอบด้วย สำนักงานคลังจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี สำนักงานสรรพากรพื้นที่เพชรบุรี สำนักงานขนส่งจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานสถิติจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่เพชรบุรี และเก็บข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งรับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลวิธีทางอ้อม ในรูปของตัวเลข รายงาน และเอกสารประกอบการประชุมต่างๆ เพื่อประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี โดยวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่อทราบถึงสภาพทั่วไป และปัญหาอุปสรรคในการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม และวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อเปรียบเทียบมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพชรบุรีที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม พร้อมทั้ง วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพชรบุรีแต่ละสาขาการผลิตทางด้าน โครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคา โดยเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลที่ได้จากการจัดทำ ผลิตภัณฑ์จังหวัดทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งวิเคราะห์ความเหมาะสมของข้อมูลที่ได้จากการ คำนวณทั้งสองวิธีสำหรับใช้ในการวางระบบข้อมูลเศรษฐกิจของจังหวัดให้มีมาตรฐานเพื่อการ วางแผนด้านของเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี

4.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี เป็นการ วิเคราะห์มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อมจาก แหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ทั้ง 16 สาขาการผลิต โดยใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี โดยวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อกำหนดหาร้อยละความแตกต่างของการจัดเก็บข้อมูล ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทั้งสองวิธี ซึ่งการคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาประจำปีได้รวมผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณและราคาไว้ด้วยกัน ประกอบพื้นฐานในการจัดเก็บข้อมูลทั้ง 2 วิธีมีความแตกต่างกัน จึงไม่สามารถนำข้อมูล ณ ราคาคงที่ มาเปรียบเทียบทางด้านมูลค่าเพิ่มได้

ข้อมูลที่น่ามาใช้ในการคำนวณเปรียบเทียบเพื่หาร้อยละความแตกต่าง ใช้ข้อมูล ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 - 2549 ณ ราคาประจำปี จากแหล่งข้อมูล ทุติยภูมิ 2 กลุ่ม ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคา ประจำปี จากหน่วยงานในระดับจังหวัดเพชรบุรีซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ให้รับผิดชอบการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีทางตรง

กลุ่มที่ 2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคา ประจำปี จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รับผิดชอบในการ จัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีทางอ้อม

สามารถคำนวณเปรียบเทียบหาร้อยละความแตกต่างระหว่างการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม ดังสมการที่ 3.1

$$\text{ร้อยละความแตกต่าง} = \frac{(\text{GPP}_{\text{วิธีทางตรง}} - \text{GPP}_{\text{วิธีทางอ้อม}}) \times 100}{\text{GPP}_{\text{วิธีทางอ้อม}}} \quad (3.1)$$

4.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงโครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นข้อมูลที่คำนวณได้จาก 2 วิธี ว่ามีความสอดคล้องกันหรือแตกต่างกันมากน้อยเพียงใดและในทิศทางใด ซึ่งมีทั้งการวิเคราะห์เชิงปริมาณและวิเคราะห์เชิงพรรณนา ดังนี้

4.2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้าง ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อมจากแหล่งข้อมูลทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ที่ราคาประจำปี และราคาคงที่ โดยการวิเคราะห์ข้อมูล ณ ราคาประจำปี แสดงโครงสร้างของมูลค่าผลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดซึ่งรวมผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณ และราคาไว้ด้วยกัน สำหรับการวิเคราะห์โครงสร้าง ณ ราคาคงที่ แสดงโครงสร้างของการเปลี่ยนแปลงด้านปริมาณเพียงอย่างเดียว ซึ่งการศึกษาวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิเคราะห์โครงสร้าง ณ ราคาคงที่ ตามหลักการวิเคราะห์โครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โดยการวิเคราะห์โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 - 2549 ณ ราคาคงที่ จากแหล่งข้อมูลทฤษฎีของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ดังนี้

กลุ่มที่ 1 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

กลุ่มที่ 2 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

การคำนวณค่าสัดส่วนร้อยละ หรือโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแต่ละสาขา คำนวณได้จากมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดรายสาขาที่ทำการศึกษาวิเคราะห์ หารด้วยมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทั้งหมดของปีเดียวกันคูณด้วย 100 ดังสมการที่ 3.2

$$\text{สัดส่วน GPP}_{\text{สาขา } i} = \frac{\text{GPP}_{\text{สาขา } i}}{\text{GPP}_{\text{รวม}}} \times 100 \quad (3.2)$$

การคำนวณ โครงสร้างเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ดังสมการที่ 3.3

$$\text{โครงสร้างเฉลี่ย GPP}_{\text{ปีที่ } 1-n} = \frac{\text{ผลรวมโครงสร้าง GPP}_{\text{ปีที่ } 1-n}}{n} \quad (3.3)$$

4.2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราการเติบโต ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

เพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อมจากแหล่งข้อมูล ทุติภูมิที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ตามมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ใช้ข้อมูล ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาคงที่ ในการวิเคราะห์อัตราการเติบโต เนื่องจากการคำนวณ มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่นี้ แสดงการเปลี่ยนแปลงด้านปริมาณเพียงอย่างเดียว โดยกำหนดให้ตัวแปร ทางด้านราคาคงที่ ในการวิเคราะห์อัตราการขยายตัว ชะลอตัว หดตัว และฟื้นตัว พิจารณาจาก ที่มาของอัตราการเติบโต (Source of Growth) ร่วมประกอบด้วย

โดยวิเคราะห์อัตราการเติบโตปี พ.ศ. 2547 - 2549 เนื่องจากไม่มีการ วิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราการเติบโต ปี พ.ศ. 2546 กับปี พ.ศ. 2545 โดยวิเคราะห์จาก แหล่งข้อมูลทุติภูมิ 2 กลุ่ม ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพชรบุรี ดังนี้

กลุ่มที่ 1 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

กลุ่มที่ 2 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

การคำนวณอัตราร้อยละของการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดปีปัจจุบันเทียบกับปีที่ผ่านมา สามารถคำนวณได้ ดังสมการที่ 3.4

$$\text{อัตราการเติบโต GPP}_{\text{ปีที่ } Y} = \frac{(\text{GPP}_{\text{ปีที่ } Y} - \text{GPP}_{\text{ปีที่ } Y-1}) \times 100}{\text{GPP}_{\text{ปีที่ } Y-1}} \quad (3.4)$$

การคำนวณที่มาของแหล่งข้อมูลที่ส่งผลให้มีอัตราขยายตัว ะลดตัว หดตัว ขึ้นตัว สามารถคำนวณได้ ดังสมการที่ 3.5

$$\text{ที่มาของอัตราการเติบโตปี } t = \frac{\text{โครงสร้างปี } t-1 \times \text{อัตราการเติบโตปี } t}{100} \quad (3.5)$$

ในการคำนวณมีข้อกำหนดว่าต้องเป็นโครงสร้าง และอัตราการเติบโต ณ ราคาคงที่

4.2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบดัชนีราคา ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม จาก แหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี และ ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่ ควบคู่กัน การ วิเคราะห์ดัชนีราคายังต้องพิจารณาถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาในแต่ละปี เพื่อเปรียบเทียบ อัตราการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าและบริการระหว่างปีต่างๆ

โดยวิเคราะห์ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีปี พ.ศ. 2546 - 2549 และวิเคราะห์อัตราเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าและบริการระหว่างปี พ.ศ. 2547 – 2549 เนื่องจากการวิเคราะห์อัตราเพิ่มของราคาสินค้าและบริการเป็นการเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้านั้น แต่ช่วงการศึกษาวิจัยอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2546 - 2549 จึงไม่มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2546 กับปี พ.ศ. 2545 โดยวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่มที่ เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 และอัตราเพิ่มของดัชนีราคา ปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

กลุ่มที่ 2 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 และอัตราเพิ่มของดัชนีราคา ปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

การคำนวณดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ดังสมการที่ 3.6

$$\text{ดัชนีราคา} = \frac{\text{GPP ในราคาประจำปี}}{\text{GPP ในราคาคงที่}} \times 100 \quad (3.6)$$

การคำนวณอัตราเพิ่มของดัชนีราคา ดังสมการที่ 3.7

$$\text{อัตราเพิ่มดัชนีราคา ปีที่ } Y = \frac{(\text{ดัชนีราคา ปีที่ } Y - \text{ดัชนีราคา ปีที่ } Y-1) \times 100}{\text{ดัชนีราคา ปีที่ } Y-1} \quad (3.7)$$

การคำนวณปรับดัชนีราคาปีฐาน ดังสมการที่ 3.8

$$\text{ดัชนีราคาปีที่ } Y \text{ หลังปรับปีฐาน} = \frac{(\text{ดัชนีราคาปีที่ } Y \text{ ก่อนปรับปีฐาน} \times \text{ดัชนีราคาปีที่ } Y-1 \text{ หลังปรับปีฐาน})}{\text{ดัชนีราคาปีที่ } Y-1 \text{ ก่อนปรับปีฐาน}} \quad (3.8)$$

4.3 การวิเคราะห์ BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี

ในการประยุกต์ใช้ **BCG Matrix** เป็นเครื่องมือสำหรับคุณภาพรวมในการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจเป็นเพียง **Static Model** โดยมองเพียงส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และอัตราการเติบโตเพียง 2 ปัจจัยหลัก ไม่สามารถบอกความต้องการของตลาด หรือแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น และมีข้อควรระวังว่าในการวัดความน่าสนใจของตลาด ข้อมูลที่นำมาใช้จะต้องเป็นอัตราการขยายตัวของตลาด ดังนั้นการประยุกต์ใช้ **BCG Matrix** จากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม จึงประกอบด้วยข้อมูลโครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และข้อมูลอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาตลาดหรือราคาประจำปี

การวิเคราะห์ **BCG Matrix** จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ดังนี้

กลุ่มที่ 1 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ณ ราคาประจำปี และอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

กลุ่มที่ 2 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ณ ราคาประจำปี และอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และข้อมูลอัตราการเติบโตของตลาด ประยุกต์มาจากข้อมูลโครงสร้างเฉลี่ย (Average Share) และอัตราการเติบโตเฉลี่ย (Average Growth) ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดย้อนหลัง 5 ปี (ปี พ.ศ. 2545 – 2549) เพื่อจัดภาวะผลิตภัณฑ์ทางเศรษฐกิจ

ได้แก่ ภัยธรรมชาติ การเมือง เป็นต้น แต่เนื่องจากข้อจำกัดของช่วงระยะเวลาในการศึกษาวิจัย ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงคำนวณเฉลี่ยย้อนหลังเพียง 3 ปี (ปี พ.ศ. 2547 – 2549)

การคำนวณ BCG Matrix ในขั้นตอนแรกจำเป็นต้องหาจุดตัดแกนกลางของ BCG Matrix ณ จุดตัดแกน (a , b) ระหว่างส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และข้อมูลอัตราการเติบโตของตลาด ดังสมการที่ 3.9 และ 3.10

$$\text{จุดตัดแกนส่วนแบ่งตลาดฯ (จุด a)} = \frac{100}{\text{จำนวนสาขาการผลิตหรือจำนวนกิจกรรม}} \quad (3.9)$$

$$\text{จุดตัดแกนอัตราการเติบโต (จุด b)} = \text{อัตราการเติบโตภาพรวมของ GPP} \quad (3.10)$$

เมื่อได้จุดตัดแกนกลางของ BCG Matrix ณ จุดตัดแกน (a , b) แล้ว นำข้อมูลที่ได้ของแต่ละสาขาการผลิตหรือแต่ละกิจกรรมการผลิตเปรียบเทียบส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และอัตราการเติบโตของตลาด ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 การหา BCG Matrix จากการเปรียบเทียบส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และอัตราการเติบโตของตลาด

อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	สัญลักษณ์แทนความหมายแต่ละช่อง BCG Matrix
อัตราการเติบโตเฉลี่ย > (b)	โครงสร้างเฉลี่ย > (a)	ดาวเด่น
อัตราการเติบโตเฉลี่ย > (b)	โครงสร้างเฉลี่ย < (a)	น่าสงสัย
อัตราการเติบโตเฉลี่ย < (b)	โครงสร้างเฉลี่ย > (a)	วัวนม
อัตราการเติบโตเฉลี่ย < (b)	โครงสร้างเฉลี่ย < (a)	สุนัข

ในตาราง 3.2 BCG Matrix จะมี 4 ช่อง แต่ละช่องจะแสดงถึงลักษณะของสาขาการผลิต และกิจกรรมการผลิตที่มีอัตราการเติบโต และส่วนแบ่งตลาดที่แตกต่างกัน ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงว่าต้องมีการจัดสรรทรัพยากรเงินทุน และการใช้กลยุทธ์ในการดำเนินการที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ต้องพิจารณาว่าสาขาการผลิตและกิจกรรมการผลิตตกอยู่ในตำแหน่งใดช่องใด โดยกำหนดสัญลักษณ์แทนความหมายของแต่ละช่อง ดังนี้

สาขาการผลิตและกิจกรรมการผลิตที่เป็นดาวเด่น มีอัตราการเติบโตของตลาดสูง และส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบสูง มักเป็นกิจกรรมที่เป็นผู้นำตลาดและสามารถทำเงินให้กับธุรกิจได้มากและเริ่มที่จะทำกำไร แต่ขณะเดียวกันก็มีค่าใช้จ่ายที่สูงด้วยเช่นกันเนื่องจากต้องใช้เงินจำนวนมากในการขยายการผลิต การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการตลาดเพื่อเพิ่มส่วนครองทางการตลาด รักษาส่วนครองตลาดที่มีอยู่ และต่อสู้กับคู่แข่ง โดยหากสามารถรักษาส่วนครองตลาดไว้ได้ในอนาคตจะเป็นธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำเงินให้แก่บริษัท กลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้คือ กลยุทธ์การเจริญเติบโต โดยการเจาะตลาด การพัฒนา การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการร่วมลงทุน เพื่อพัฒนาดาวดวงเด่น ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำเงิน

สาขาการผลิตและกิจกรรมการผลิตที่น่าสงสัย มีอัตราการเติบโตของตลาดสูง แต่น่าสงสัยก็คือส่วนแบ่งการตลาดเชิงเปรียบเทียบอยู่ในระดับต่ำ มักพบในธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ในช่วงเริ่มเข้าสู่ตลาด หรือที่เรียกว่า ธุรกิจตั้งใหม่นั้นเอง ธุรกิจที่อยู่ในช่วงนี้จะยังไม่มีการต้องการทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อขยายธุรกิจ เพิ่มส่วนครองตลาด แย่งส่วนครองตลาดจากคู่แข่ง และการโฆษณาประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาด ในจำนวนที่ค่อนข้างมาก กลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้ควรเป็นกลยุทธ์ในการสร้างความเจริญเติบโต โดยการเจาะ การพัฒนาตลาด และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งหากสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้จนประสบความสำเร็จธุรกิจที่มีปัญหาดังกล่าว จะกลายเป็นธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นดาวดวงเด่นต่อไป แต่หากประสบปัญหาก็ต้องใช้กลยุทธ์การตัดทอนโดยการเลิกการผลิตไป

สาขาการผลิตและกิจกรรมการผลิตที่เป็นวันม มีอัตราการเติบโตของตลาดต่ำ แต่ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบสูง โดยอัตราการเติบโตตลาดลดลงเนื่องจากเริ่มเข้าสู่จุดอิ่มตัวแล้ว สาขาการผลิตและกิจกรรมที่อยู่ในช่องนี้จะทำเงินให้เป็นจำนวนมากเพราะส่วนแบ่งตลาดสูง และไม่จำเป็นต้องจัดสรรทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อการขยายกำลังการผลิตอีก อีกทั้งยังมีข้อได้เปรียบด้านการประหยัดจากขนาดการผลิต ซึ่งธุรกิจที่มีตำแหน่งอยู่ในช่อง นี้จะมีเงินเหลือมากเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาธุรกิจอื่นที่มีปัญหาได้ ทั้งนี้ธุรกิจจะต้องพยายามรักษาส่วนครองตลาดเอาไว้ให้ได้ กลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้ คือ กลยุทธ์การคงสภาพเดิม

สาขาการผลิตหรือกิจกรรมการผลิตที่เป็นสุนัข มีอัตราการเจริญเติบโตของต่ำ และส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบต่ำ กิจกรรมที่อยู่ในช่องนี้จะมีการกำไรต่ำ หรือกำลังเข้าสู่ภาวะของการขาดทุน ธุรกิจจะต้องพิจารณาตัดสินใจว่าจะผลิตต่อไปหรือเลิกการผลิต กลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้คือ กลยุทธ์การตัดทอน กลยุทธ์ในการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ หรือกลยุทธ์การปรับเปลี่ยน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม ประกอบด้วยสภาพทั่วไป ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม เปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพชรบุรีที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพชรบุรีแต่ละสาขาการผลิตทางด้านโครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคา โดยเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลที่ได้จากการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดทางตรงและทางอ้อม และวิเคราะห์ความเหมาะสมของข้อมูลที่ได้จากการคำนวณทั้งสองวิธีสำหรับใช้ในการวางระบบข้อมูลเศรษฐกิจของจังหวัดให้มีมาตรฐานเพื่อการวางแผนด้านของเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไป และปัญหาของการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี

1.1 สภาพทั่วไปของการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี

การจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปัจจุบันจัดทำ 2 วิธี คือ วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม โดยข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่มีการรายงานเผยแพร่ข้อมูลต่อเนื่องเป็นประจำทุกปีนั้นจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม และในขณะเดียวกันใน ปี พ.ศ. 2547 มีการเริ่มดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง โดยหน่วยงานระดับจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายความรับผิดชอบจำนวน 16 สาขาการผลิตให้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตั้งแต่ของปี พ.ศ. 2546 ถึงปัจจุบัน โดยมีขั้นตอนการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม ดังนี้

1.1.1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ในเริ่มแรกของการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีแต่งตั้งคณะทำงานการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด 16 สาขาการผลิต (ภาคผนวก ข) โดย

พิจารณาหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแต่ละสาขาการผลิต ตามความเหมาะสมของแหล่งข้อมูล และจัดประชุมสัมมนาเพื่อให้คณะทำงานการจัดทำข้อมูล ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีนำความรู้ไปปฏิบัติในการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดให้เป็นไปตามเป้าหมายในสาขาที่รับผิดชอบได้ ต่อจากนั้นคณะทำงานการจัดทำข้อมูล ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จัดทำฐานข้อมูลโดยการรวบรวมกิจกรรมการผลิตของจังหวัด เพชรบุรีทั้งหมดในแต่ละสาขาการผลิตที่รับผิดชอบ เพื่อให้การเก็บข้อมูลเป็นไปอย่างมีระบบ หลังจากได้ข้อมูลแล้วนำข้อมูลมาคำนวณมูลค่าเพิ่มตามวิธีการที่สอดคล้องกับระบบบัญชี ประชาชาติตามมาตรฐานสากล โดยมีสำนักงานคลังจังหวัดเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล และมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงาน หลักในการอบรมให้ความรู้และเป็นที่ปรึกษา รวมถึงร่วมวางแผนการดำเนินงานให้เป็นไปตาม เป้าหมาย ในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีนั้น สามารถจัดทำและเผยแพร่ ข้อมูล ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ได้ตามเป้าหมาย เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2551

1.1.2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

ดำเนินการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำเนินการจัดทำโดยการใช้วิธีกระจายมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากในระดับภาพรวมพื้นที่ทั้งประเทศ จำแนกย่อยออกมาเป็นตัวเลข ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด โดยอาศัยเครื่องชี้วัดของจังหวัดเพชรบุรี ร่วมพิจารณาในการ กระจายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแต่ละสาขาการผลิต กรณีนี้จึงไม่มีการออกสำรวจข้อมูลใน ระดับพื้นที่ โดยเครื่องชี้วัดกรณีของสาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งการขายปลีกฯ สาขา โรงแรมและภัตตาคาร และกิจกรรมบางตัวในสาขาบริการชุมชนนั้น จะใช้ข้อมูลภาษีมูลค่าเพิ่ม และใช้เครื่องชี้วัดตัวอื่นๆประกอบร่วม เช่น สาขาอุตสาหกรรม ใช้ข้อมูลกำลังการผลิตการใช้ไฟฟ้า และจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งการขายปลีกฯ ใช้จำนวนผู้ประกอบการที่ยื่นภาษี ต่อสรรพากร และจำนวนผู้ประกอบการที่ยื่นแสดงงบกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัด สาขาโรงแรม และภัตตาคาร ใช้จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้และค่าใช้จ่ายจากนักท่องเที่ยว และจำนวนห้องพัก และอัตราการเข้าพัก

1.2 ปัญหาของการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี

การจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม ปี พ.ศ. 2546 – 2549 มีปัญหาอุปสรรคดังนี้

1.2.1 ปัญหาอุปสรรคจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง สามารถจำแนกปัญหาของแต่ละสาขาการผลิต ดังนี้

1) สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้

(1) ข้อมูลด้านการเพาะปลูกยังไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรม เนื่องจากข้อมูลด้านการเพาะปลูกมีกิจกรรมจำนวนมาก แต่งบประมาณไม่เพียงพอในการดำเนินการจัดเก็บทุกกิจกรรม

(2) ค่าใช้จ่ายของพืชบางชนิดสูง อันเนื่องมาจากผู้ตอบแบบสอบถามรวมค่าใช้จ่ายของการเพาะปลูกพืชชนิดอื่นๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามปลูกเข้าไว้ด้วยกัน

2) สาขาประมง

(1) ปริมาณผลผลิตสูง เนื่องจากไม่ได้จำแนกประเภทของสัตว์น้ำที่จัดเก็บได้ในฐานข้อมูลว่ามีสัตว์น้ำชนิดใดบ้าง ในกิจกรรมที่เป็นโครงสร้างหลัก ได้แก่ การทำประมงน้ำตื้นและประมงชายฝั่ง

(2) บุคลากรยังขาดความชำนาญในการในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะการใช้ Excel ในการจัดทำฐานข้อมูล

3) สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน

(1) กิจกรรมการผลิตบางกิจกรรมไม่มีกรอบจำนวนพื้นที่การทำนาเกลือทั้งจังหวัด ข้อมูลที่ได้จากสหกรณ์นาเกลือบ้านแหลมเป็นเพียงข้อมูลของผู้ประกอบการส่วนหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่ทั้งจังหวัด ทำให้ผลผลิตเกลือซึ่งเป็นกิจกรรมที่สำคัญของจังหวัดมีผลผลิตต่ำ

(2) หน่วยงานระดับจังหวัดที่รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูล ยังขาดการบริหารจัดการที่ดีในการออกสำรวจข้อมูลด้านการจัดเก็บข้อมูลการทำนาเกลือ

(3) บุคลากรไม่เพียงพอในการออกสำรวจ เนื่องจากพื้นที่ทำนาเกลือจำนวนมาก

(4) ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

4) สาขาอุตสาหกรรม

(1) มีความซับซ้อนในการแบ่งขนาดกิจกรรม เนื่องจากกิจการการผลิตในบางกิจกรรมมีการใช้จำนวนแรงงานไม่มาก แต่มีรายได้จากการผลิตสูง เพราะใช้เครื่องจักรในการผลิตมากกว่าการใช้แรงงานคน ทำให้รายได้และค่าใช้จ่ายในการผลิตสินค้าประเภทเดียวกันมีความแตกต่างกัน

(2) มีความซับซ้อนในการปรับราคาผลผลิตให้เป็นฐานเดียวกัน เนื่องจากผู้ประกอบการตอบแบบสอบถามโดยใช้หน่วยวัดที่แตกต่างกันในบางแห่ง

(3) งบประมาณในการออกสำรวจ และจ้างบุคลากรไม่เพียงพอ

(4) ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ตอบไม่ตรงตามความเป็นจริง

5) สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา

(1) งบประมาณ และบุคลากรไม่เพียงพอในการสำรวจข้อมูลประเภทเอกชน เนื่องจากมีหลายแห่งในแต่ละตำบล

(2) ไม่มีข้อมูลสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในตำบล ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และอำเภอต่างๆ เนื่องจากไม่ใช่กิจการในความรับผิดชอบของหน่วยงานดังกล่าว

(3) ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ไม่ให้เหตุผลและไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนของค่าใช้จ่ายที่สูง

6) สาขาก่อสร้าง

(1) หน่วยงานสนับสนุนข้อมูลไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

(2) บุคลากรไม่เพียงพอในการออกสำรวจข้อมูลในแต่ละพื้นที่ เนื่องจากงบประมาณที่มีจำกัด จึงต้องรอข้อมูลจากแบบสอบถาม รวมทั้งใช้วิธีโทรศัพท์ประสานขอข้อมูลกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ

7) สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ

(1) ข้อมูลด้านการขายส่ง การขายปลีกฯ ยังไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมที่มีผู้ขายน้อยราย ได้แก่ ห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ เป็นต้น

(2) ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ให้ข้อมูลเท็จสัดส่วนของค่าใช้จ่ายสูง

(3) บุคลากรไม่เพียงพอในการสำรวจข้อมูล เนื่องจากกิจกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ จำนวนมาก แต่มีข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ

(4) สรรพากรไม่ให้ข้อมูลสนับสนุนในกิจกรรมที่ไม่สามารถจัดเก็บได้ เนื่องจากข้อจำกัดทางด้าน การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และเกรงการร้องเรียนจากผู้ประกอบการ

8) สาขาโรงแรมและภัตตาคาร

(1) ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เนื่องจากเกรงภาษี

(2) หน่วยงานระดับจังหวัดที่รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูล ยังขาดการบริหารจัดการที่ดีในการออกสำรวจข้อมูล เนื่องจากมีภารกิจหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในสำนักงาน

(3) ข้อมูลที่ได้ล่าช้าเนื่องจากต้องรอข้อมูลจากฐานข้อมูลของสรรพากร

9) สาขาการขนส่งฯ

(1) ข้อมูลด้านการขนส่งฯ ยังไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการถ่ายทอดกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ เนื่องจากบางแห่งจัดตั้งไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และข้อมูลกิจกรรมบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งยากต่อการจัดเก็บ

(2) ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เนื่องจากเกรงภาษี

(3) สัดส่วนของค่าใช้จ่ายสูง ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่ได้จากแบบสอบถาม ไม่มีการระบุรายละเอียดว่าเป็นค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง

(4) บุคลากรไม่เพียงพอในการสำรวจข้อมูล ซึ่งมีกิจกรรมจำนวนมาก เนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ

10) สาขาตัวกลางทางการเงินฯ

(1) ข้อมูลยังไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรม จำเป็นต้องตัดข้อมูลของสถานรับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศออก เนื่องจากผู้ประกอบการไม่สามารถแยกรายได้และรายจ่ายของสถานรับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศออกจากรายได้และรายจ่ายของกิจการหลักคือกิจการโรงแรม

(2) ข้อมูลสหกรณ์ออมทรัพย์ที่ได้จากกรมบัญชีกลางมีการแกว่งตัวของรายได้และค่าใช้จ่ายสูง เนื่องจากข้อมูลจากกรมบัญชีกลางในบางปีมีไม่ครบถ้วน ข้อมูลที่ได้บางปีมาจากสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ บางปีมาจากสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดเล็ก ในการปรับข้อมูลกิจกรรมให้ครบเต็มจำนวน จึงมีการแกว่งตัวสูงจากขนาดของสหกรณ์ที่ต่างกันในแต่ละปี

11) สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์

- (1) ผู้ประกอบการตอบแบบสอบถามไม่ตรงกับความเป็นจริง
- (2) บุคลากรไม่เพียงพอในการสำรวจข้อมูล เนื่องจากหน่วยงานในระดับจังหวัดที่รับผิดชอบ ต้องสำรวจข้อมูลหลายด้านให้กับจังหวัด แต่ขาดแคลนบุคลากรในการสำรวจจากงบประมาณที่มีจำกัด

12) สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศฯ

- (1) การขอข้อมูลเงินเดือนค่าจ้างของบุคลากรที่มีการเบิกจ่าย ณ แห่งเบิกจ่ายจังหวัดอื่น มีความยุ่งยากสำหรับหน่วยงานผู้สนับสนุนข้อมูล อาจเกิดการนับซ้ำระหว่างจังหวัดได้
- (2) ข้อมูลจ่ายตรงที่ได้รับยังไม่มีการแจกแจงรายชื่อหน่วยงานทุกหน่วยงานในจังหวัด การบันทึกข้อมูลบางหน่วยงานจึงขาดข้อมูลจ่ายตรง เนื่องจากต้องรวมข้อมูลไว้ในหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งในกรมเดียวกันเพื่อไม่ให้เกิดการนับซ้ำ

13) สาขาการศึกษา

- (1) การศึกษาภาคเอกชนที่ไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามตอบข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง
- (2) บุคลากรไม่เพียงพอในการสำรวจข้อมูล เนื่องจากข้อมูลด้านศึกษามีกิจกรรมจำนวนมาก ทั้งของภาครัฐ และเอกชน แต่มีข้อจำกัดด้านงบประมาณ

14) สาขาการบริการด้านสุขภาพ

- (1) สถานบริการด้านสุขภาพเอกชน ไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
- (2) การสุ่มตัวอย่างในบางกิจกรรมไม่สามารถเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการรายเดิมได้ทุกปี ทำให้ข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างรายใหม่มีการแกว่งตัวของรายได้ เนื่องจากไม่ได้แบ่งขนาด ของรายได้

15) สาขาการให้บริการชุมชน สังคมฯ

- (1) ข้อมูลด้านการให้บริการชุมชน สังคมฯ ยังไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรม แต่กิจกรรมรายย่อยส่วนที่เหลือมีโครงสร้างไม่สูงนัก ได้แก่ กิจกรรมนันทนาการเช่น ภัตชน เป็นต้น
- (2) สถานบริการภาคเอกชน ไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยเฉพาะสถานบริการที่มีสัดส่วนโครงสร้างสูง ได้แก่ สนามกอล์ฟ

(3) การสุ่มตัวอย่างในบางกิจกรรมไม่สามารถเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการรายเดิมได้ทุกปี ทำให้ข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างรายใหม่มีการแกว่งตัวของรายได้เนื่องจากไม่ได้แบ่งขนาดของรายได้

16) สาขาถูกจ้างในครัวเรือนฯ

ข้อมูลจำนวนลูกจ้างบางปีมีอัตราการเติบโตสูง เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงฐานการจัดเก็บข้อมูลของสำนักงานสถิติ

1.2.2 ปัญหาอุปสรรคจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ดังนี้

1) ขาดแคลนข้อมูลพื้นฐานทางด้านมูลค่าการผลิตและต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการรายจังหวัด จึงต้องใช้ “เครื่องชี้วัด” ในจังหวัดเป็นองค์ประกอบร่วม

2) ข้อมูล “เครื่องชี้วัด” จากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละสาขา ซึ่งมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ในบางครั้งข้อมูลที่ได้ อาจจะมีค่าซ้ำเนื่องจากหน่วยงานแต่ละหน่วยงานมีการเผยแพร่ข้อมูลต่างเวลากัน

3) ข้อมูล “เครื่องชี้วัด” ที่ได้แต่ละจังหวัดมีข้อจำกัด เนื่องจากเป็นแค่เครื่องชี้วัดที่ใช้ประกอบร่วมในการพิจารณากระจายข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดบางสาขาการผลิต บางครั้งเครื่องชี้วัดเหล่านี้ อาจจะไม่สามารถสะท้อนกับสภาพพื้นที่แท้จริง ดังนั้นจึงต้องมีการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจในแต่ละพื้นที่ประกอบ

4) จำนวนบุคลากรในฝ่ายผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดมีจำนวนจำกัดในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมทั้ง 76 จังหวัด อีกทั้งยังมีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบนอกเหนือจากการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม

การวิเคราะห์เปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ทั้ง 16 สาขาการผลิต ผลการคำนวณดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ความแตกต่างระหว่างมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี วิธีการจัดเก็บ
ข้อมูลทางตรง และทางอ้อม

หน่วย : ร้อยละ

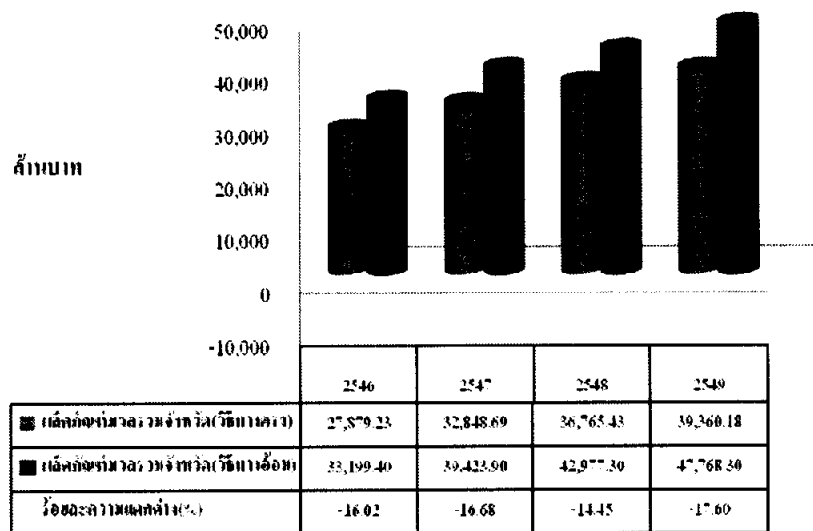
สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	-4.01	-26.94	-22.03	-38.97
B ประมง	58.31	35.73	-5.48	26.02
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-75.81	-72.56	-74.41	-73.31
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	-0.29	12.33	23.82	15.67
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	-75.08	-75.24	-54.98	-49.20
F การก่อสร้าง	-68.22	-52.36	-61.94	-40.81
G การขายส่ง การขายปลีก	-13.38	-5.06	-7.54	-8.26
H โรงแรมและภัตตาคาร	-70.70	-69.08	-66.75	-68.10
I การขนส่ง	-77.52	-78.01	-69.55	-68.80
J ตัวกลางทางการเงิน	7.72	-10.42	-5.00	-3.89
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	188.01	200.79	179.96	137.37
L การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ	-18.37	-26.10	-24.68	-16.27
M การศึกษา	-3.82	-4.18	-14.44	-10.77
N การบริการด้านสุขภาพ	-34.04	-32.39	-31.47	-35.03
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	-61.71	-59.08	-47.18	-23.70
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	47.86	23.91	-14.91	188.00
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	-16.02	-16.68	-14.45	-17.60
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว(บาท/คน/ปี)	-16.02	-16.68	-14.45	-17.60

หมายเหตุ เครื่องหมาย บวก (+) แสดงถึง ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูล
ทางตรงมีมูลค่าสูงกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีการ
จัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

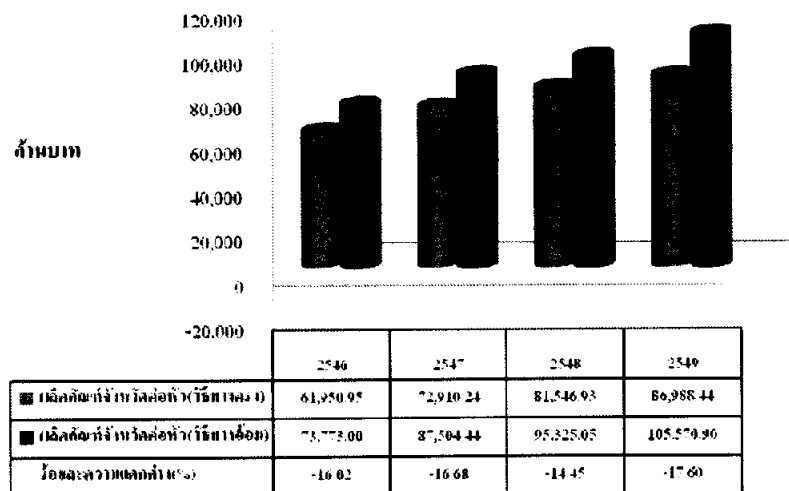
เครื่องหมาย ลบ (-) แสดงถึง ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูล
ทางตรง มีมูลค่าต่ำกว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี และข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง มีมูลค่าต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 16.02 , 16.68 , 14.45 และ 17.60 ตามลำดับ

เนื่องจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน ทำให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อมมีความแตกต่างกันเล็กน้อยเพียงใดตามความสมบูรณ์ของข้อมูลที่จัดเก็บได้ ซึ่งสามารถแสดงความแตกต่างระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อมดังภาพที่ 4.1 – 4.18

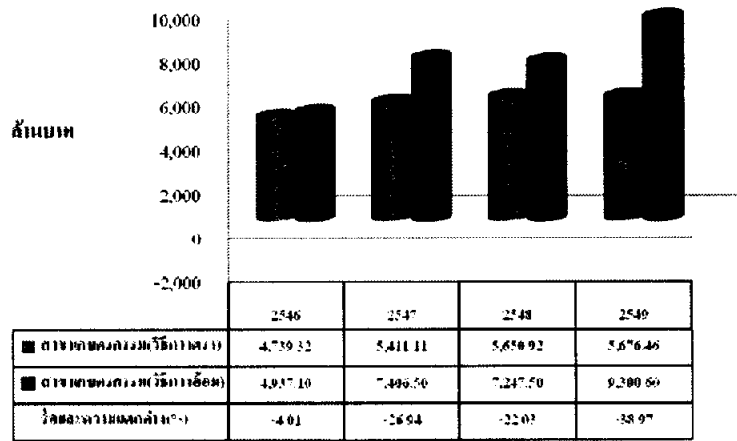

ภาพที่ 4.1 ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ปี พ.ศ. 2546– 2549

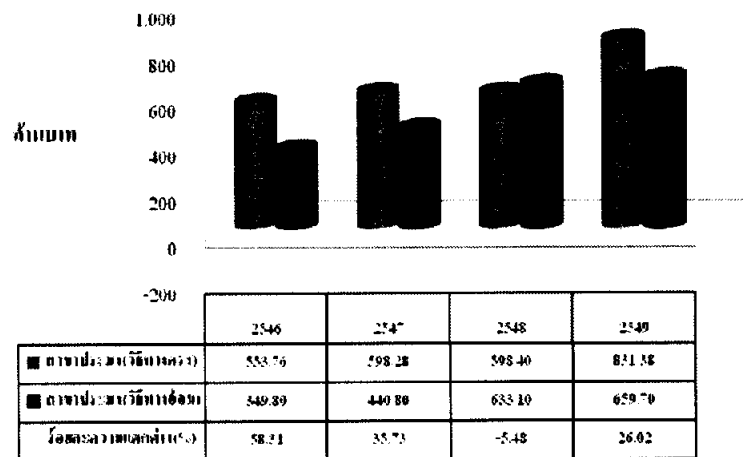
ภาพที่ 4.2 ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว ปี พ.ศ. 2546–2549

สามารถแสดงข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง
กับทางอ้อม 16 สาขาการผลิต ดังภาพที่ 4.3 – 4.18

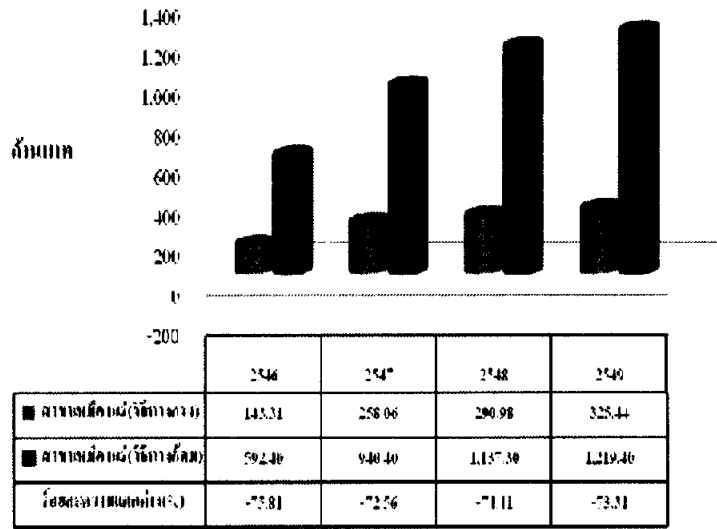
ภาพที่ 4.3 ความแตกต่างของสาขาเกษตรกรรมฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.3 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาเกษตรกรรม
การล่าสัตว์และการป่าไม้ ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง
ต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 4.01 , 26.94 , 22.03 และ 38.97 ตามลำดับ (ปี พ.ศ. 2546
- 2549)

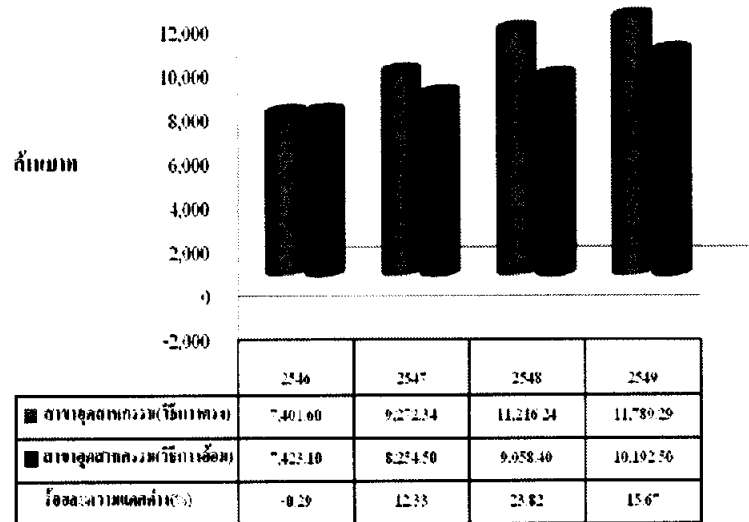
ภาพที่ 4.4 ความแตกต่างของสาขาประมง ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.4 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาประมง
ปี พ.ศ. 2546 , 2547 และ 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงสูงกว่าวิธีการ
จัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 58.31 , 35.73 และ 26.02 (ยกเว้น ปี พ.ศ. 2548 ต่ำกว่าร้อยละ 5.48)

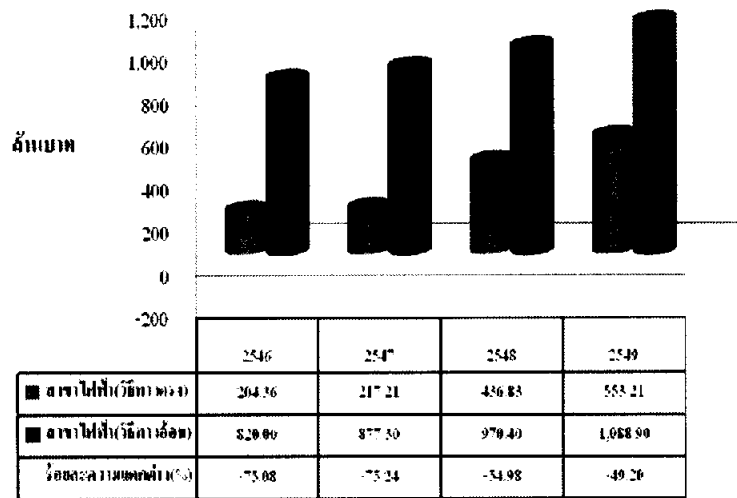
ภาพที่ 4.5 ความแตกต่างของสาขาเหมืองแร่ ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.5 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาเหมืองแร่ และเหมืองหิน ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 75.81 , 72.56 , 74.41 และ 73.31 ตามลำดับ

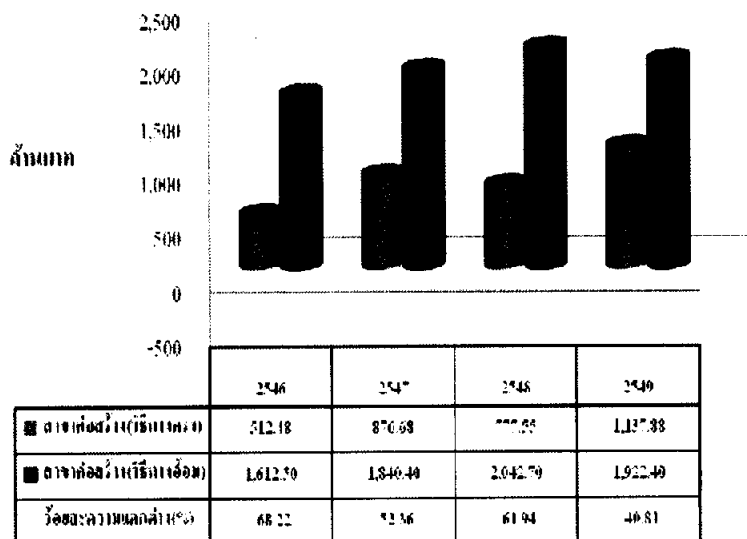
ภาพที่ 4.6 ความแตกต่างของสาขาอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.6 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงสูงกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 12.33 , 23.82 และ 15.67 (ยกเว้นปี พ.ศ. 2546 ต่ำกว่าร้อยละ 0.29)

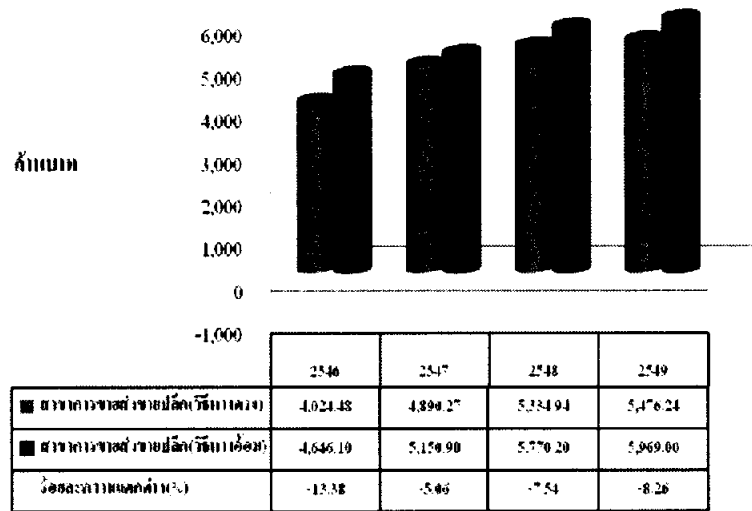
ภาพที่ 4.7 ความแตกต่างของสาขาไฟฟ้า ๗ ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.7 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาไฟฟ้า ก๊าซ และประปา ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 75.08 , 75.24 , 54.98 และ 49.20 ตามลำดับ

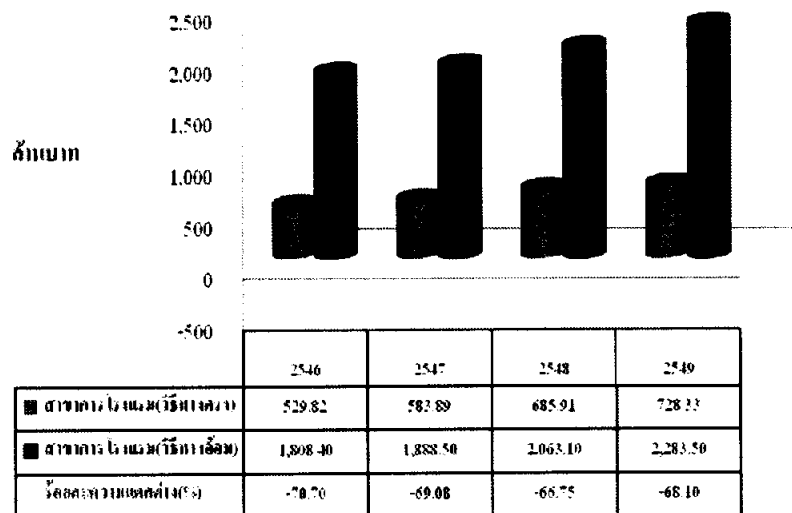
ภาพที่ 4.8 ความแตกต่างของสาขาการก่อสร้าง ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.8 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการก่อสร้าง ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 68.22 , 92.36 , 61.94 และ 40.81 ตามลำดับ

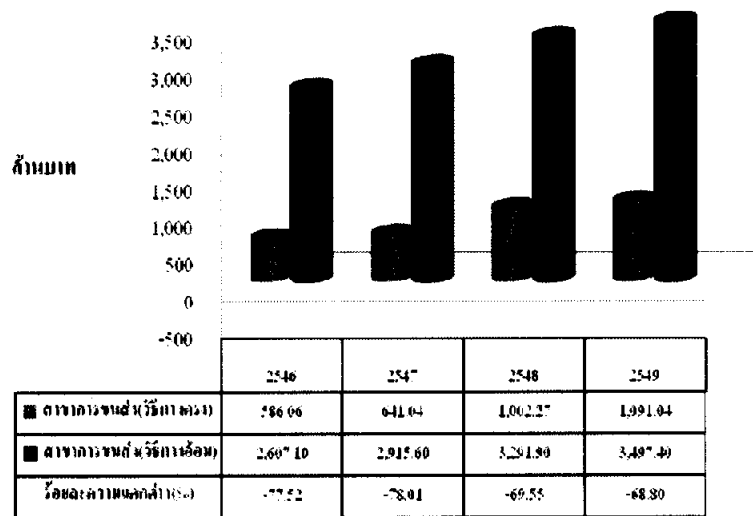
ภาพที่ 4.9 ความแตกต่างของสาขาการขายส่งการขายปลีกฯ ปี พ.ศ.2546–2549

จากภาพที่ 4.9 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการขายส่งการขายปลีกฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 13.38 , 5.06 , 7.54 และ 8.26 ตามลำดับ

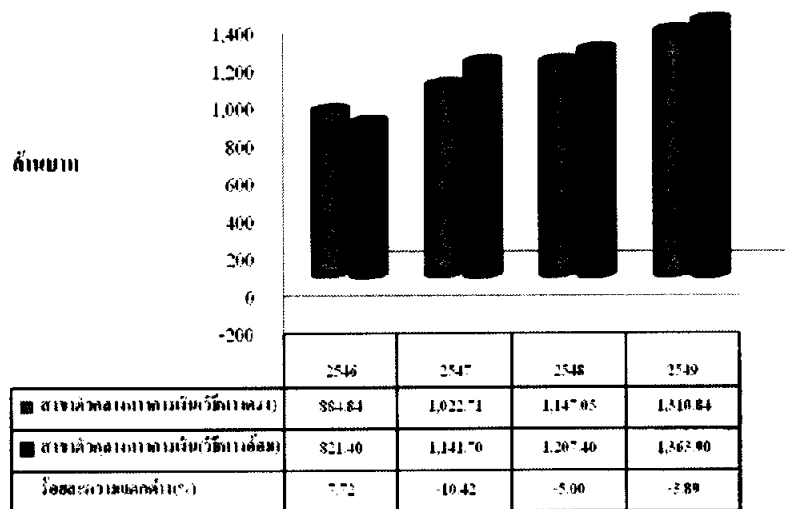
ภาพที่ 4.10 ความแตกต่างของสาขาโรงแรมฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.10 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาโรงแรมและภัตตาคาร ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 70.70 , 69.08 , 66.75 และ 68.10 ตามลำดับ

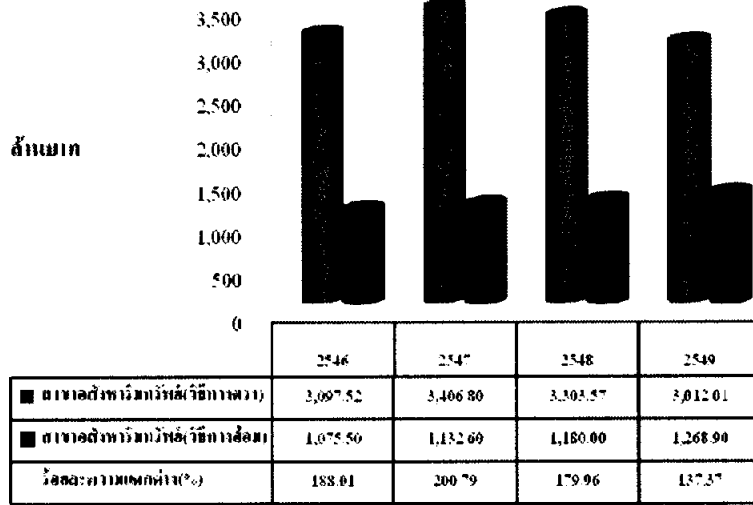
ภาพที่ 4.11 ความแตกต่างของสาขาการขนส่งฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.11 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการขนส่งฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 77.52 , 78.01 , 69.55 และ 68.80 ตามลำดับ

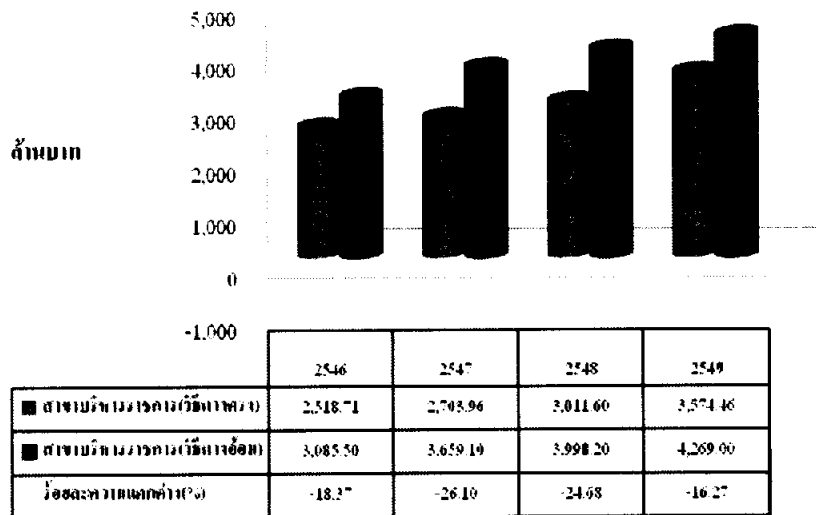
ภาพที่ 4.12 ความแตกต่างของสาขาตัวกลางทางการเงิน ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.12 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาตัวกลางทางการเงิน ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 10.42 , 5.00 และ 3.89 (ยกเว้นปี พ.ศ. 2546 สูงกว่าร้อยละ 7.72

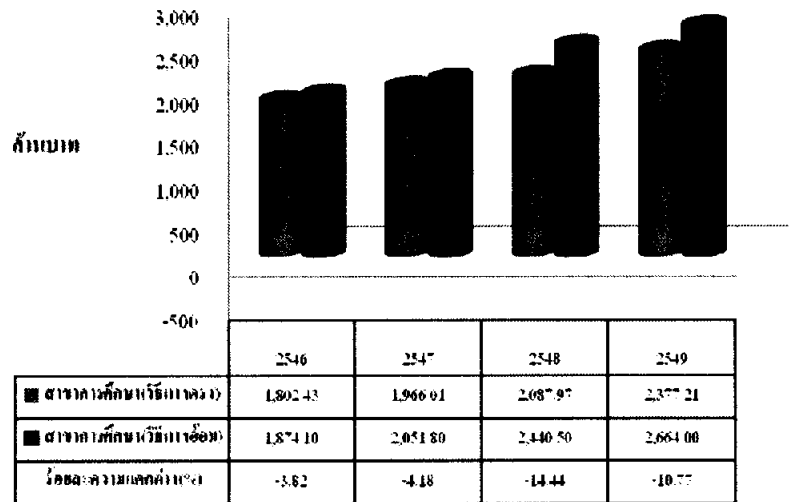
ภาพที่ 4.13 ความแตกต่างของสาขาอสังหาริมทรัพย์ฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.13 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงสูงกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 188.01 , 200.79 , 179.96 และ 137.37 ตามลำดับ

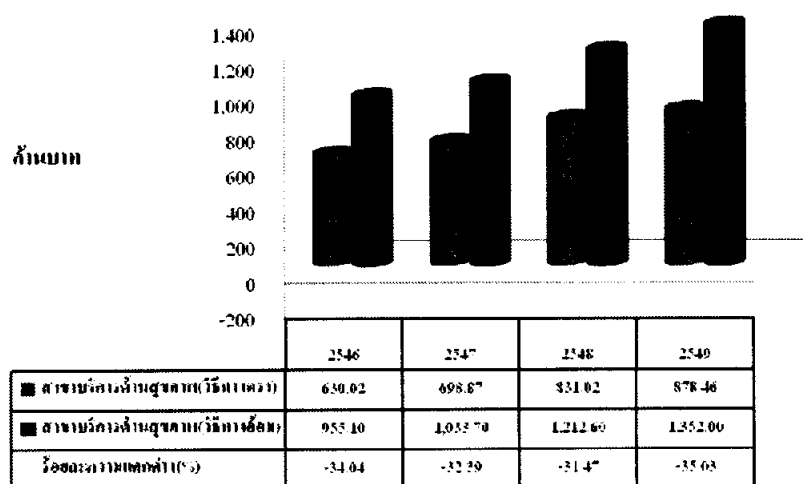
ภาพที่ 4.14 ความแตกต่างของสาขาการบริหารราชการฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.14 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 18.37 , 26.10 , 24.68 และ 16.27 ตามลำดับ

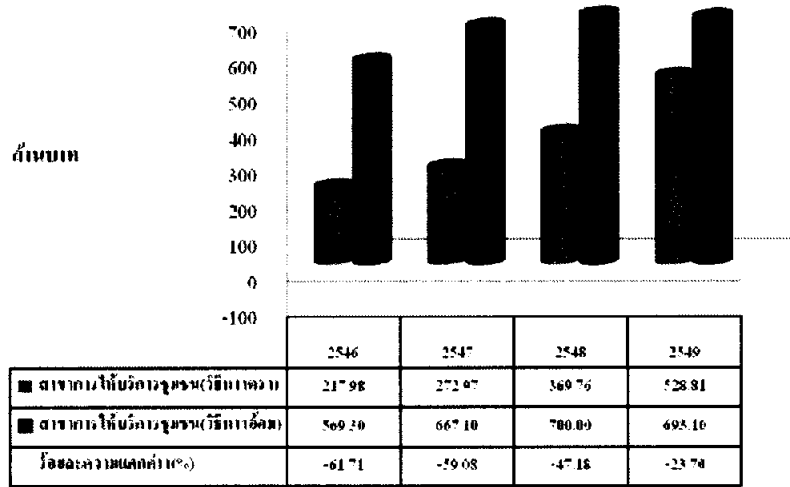
ภาพที่ 4.15 ความแตกต่างของสาขาการศึกษา ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.15 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการศึกษา ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 3.82 , 4.18 , 14.44 และ 10.77 ตามลำดับ

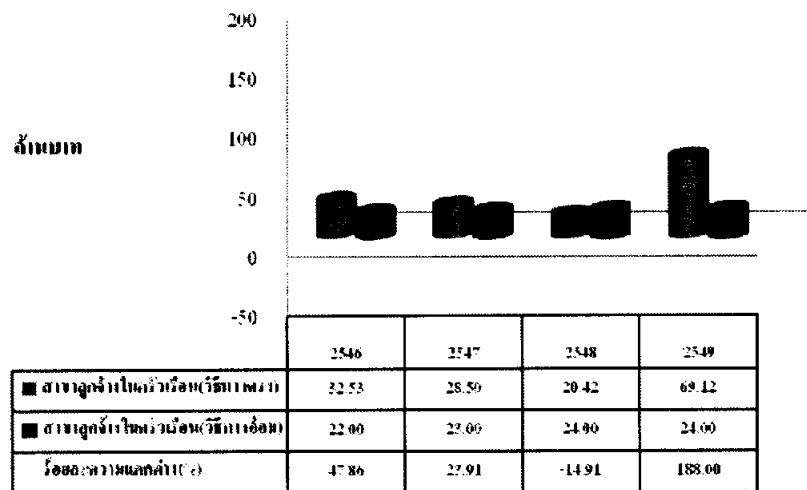
ภาพที่ 4.16 ความแตกต่างของสาขาการบริการด้านสุขภาพฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.16 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการบริการด้านสุขภาพ และสังคมสงเคราะห์ ปี พ.ศ. 2546 – 2548 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 34.04 , 32.39 , 31.47 และ 35.03 ตามลำดับ

ภาพที่ 4.17 ความแตกต่างของสาขาการให้บริการชุมชนฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.17 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการให้บริการชุมชน สังคมฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 61.71 , 59.08 , 47.18 และ 23.70 ตามลำดับ

ภาพที่ 4.18 ความแตกต่างของสาขาธุรกิจในครัวเรือนฯ ปี พ.ศ. 2546 – 2549

จากภาพที่ 4.18 จะเห็นว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาธุรกิจในครัวเรือนส่วนบุคคล ปี พ.ศ. 2546 , 2547 และ 2549 ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงสูงกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมร้อยละ 47.86 , 23.91 และ 188.00 (ยกเว้น ปี พ.ศ. 2548 ต่ำกว่าร้อยละ 14.91)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด เพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม

3.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี

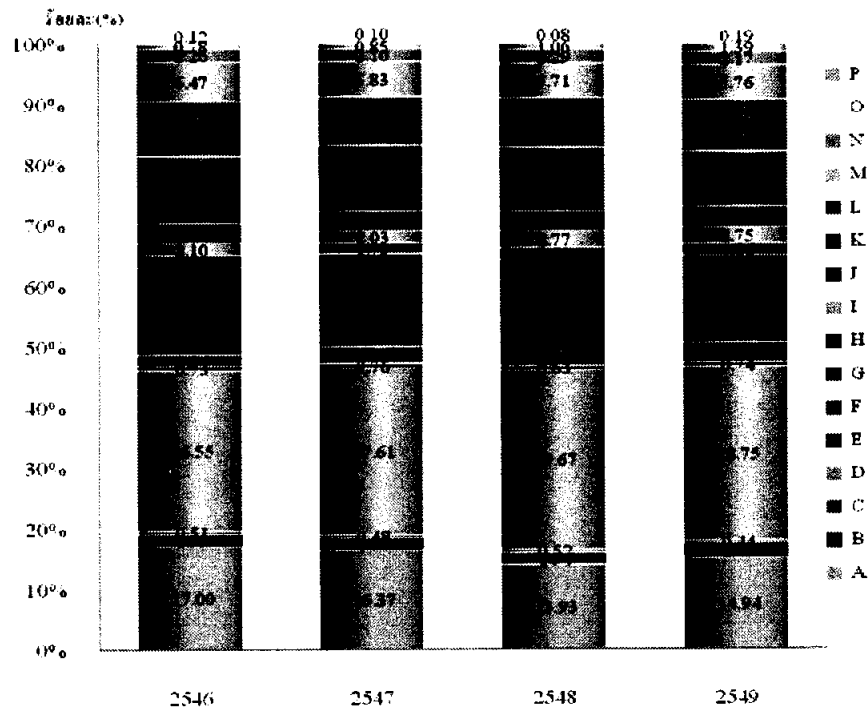
การวิเคราะห์โครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่ ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อมจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ผลการคำนวณดังตารางที่ 4.2 และ 4.3 ซึ่งรายละเอียดโครงสร้างของกิจกรรมหลักในแต่ละสาขาการผลิตจากการจัดเก็บข้อมูลทางตรงแสดงในภาคผนวก ก ส่วนการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมไม่มีการจำแนกรายละเอียดโครงสร้างของกิจกรรมหลักในแต่ละสาขาการผลิต ทางด้านการเปรียบเทียบโครงสร้างเฉลี่ย 4 ปีของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ผลการคำนวณดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.2 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่
จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	โครงสร้างจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง			
	2546	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม ฯ	17.00	16.37	13.93	14.94
B ประมง	1.99	1.96	1.94	2.43
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0.51	0.48	0.52	0.44
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	26.55	27.61	29.67	28.75
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	0.73	0.76	0.63	0.74
F การก่อสร้าง	1.84	2.78	2.37	3.23
G การขายส่ง การขายปลีกฯ	14.44	15.30	15.26	14.38
H โรงแรมและภัตตาคาร	1.90	1.73	1.83	1.86
I การขนส่งฯ	2.10	2.03	2.77	2.75
J ตัวกลางทางการเงิน	3.17	3.18	3.21	3.37
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	11.11	10.96	10.62	9.10
L การบริหารราชการ ฯ	9.03	7.96	8.11	8.50
M การศึกษา	6.47	5.83	5.71	5.76
N การบริการด้านสุขภาพฯ	2.26	2.10	2.29	2.17
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	0.78	0.85	1.06	1.39
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.12	0.10	0.08	0.19
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	100.00	100.00	100.00	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงโครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 - 2549 ณ ราคาคงที่ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง สามารถแสดงโครงสร้างแต่ละสาขาการผลิตตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2546 - 2549 ดังภาพที่ 4.19

ภาพที่ 4.19 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 - 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

จากภาพที่ 4.19 สามารถวิเคราะห์โครงสร้างสาขาการผลิตหลักของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 - 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ดังนี้

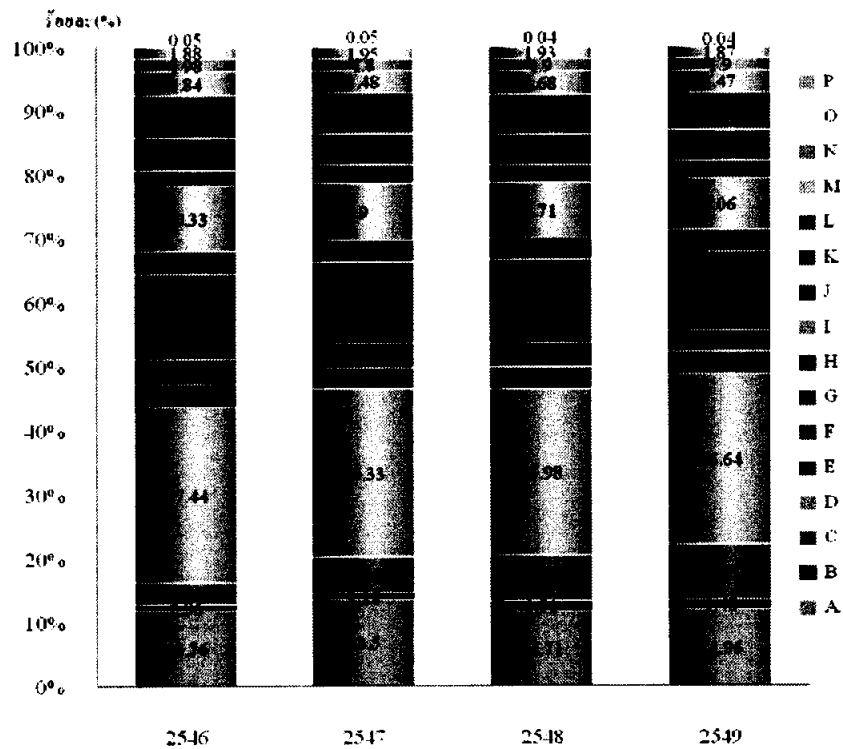
- ปี พ.ศ. 2546 โครงสร้างหลักของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาการขนส่งการขายปลีกฯ เป็นสำคัญตามลำดับ
- ปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างหลักของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาการขนส่งการขายปลีกฯ เป็นสำคัญตามลำดับ
- ปี พ.ศ. 2548 โครงสร้างหลักของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาการขนส่งการขายปลีกฯ เป็นสำคัญตามลำดับ
- ปี พ.ศ. 2549 โครงสร้างหลักของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาการขนส่งการขายปลีกฯ เป็นสำคัญตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	โครงสร้างจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม			
	2546	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม ฯ	11.76	13.50	11.71	11.96
B ประมง	0.96	1.12	1.51	1.48
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	3.44	5.54	7.20	8.65
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	27.44	26.33	25.98	26.64
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	3.58	3.24	3.43	3.53
F การก่อสร้าง	3.89	3.87	3.84	3.28
G การขายส่ง การขายปลีก ฯ	13.34	12.72	13.02	12.28
H โรงแรมและภัตตาคาร	3.53	3.30	3.32	3.44
I การขนส่ง ฯ	10.33	9.00	8.71	8.06
J ตัวกลางทางการเงิน	2.34	2.84	2.71	2.76
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ฯ	5.08	4.85	4.79	4.81
L การบริหารราชการ ฯ	6.57	6.41	6.23	5.83
M การศึกษา	3.84	3.48	3.68	3.47
N การบริการด้านสุขภาพ ฯ	1.98	1.80	1.90	1.90
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	1.88	1.95	1.93	1.87
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.05	0.05	0.04	0.04
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	100.00	100.00	100.00	100.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงโครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม สามารถแสดงโครงสร้างแต่ละสาขาการผลิตตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ดังภาพที่ 4.20

ภาพที่ 4.20 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 - 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

จากภาพที่ 4.20 สามารถวิเคราะห์โครงสร้างสาขาการผลิตหลักของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 - 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ดังนี้

- ปี พ.ศ. 2546 โครงสร้างหลักของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งการขายปลีกฯ และสาขาเกษตรกรรมฯ เป็นสำคัญตามลำดับ
- ปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างหลักของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาการขนส่งการขายปลีกฯ เป็นสำคัญตามลำดับ
- ปี พ.ศ. 2548 โครงสร้างหลักของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งการขายปลีกฯ และสาขาเกษตรกรรมฯ เป็นสำคัญตามลำดับ
- ปี พ.ศ. 2549 โครงสร้างหลักของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งการขายปลีกฯ และสาขาเกษตรกรรมฯ เป็นสำคัญตามลำดับ

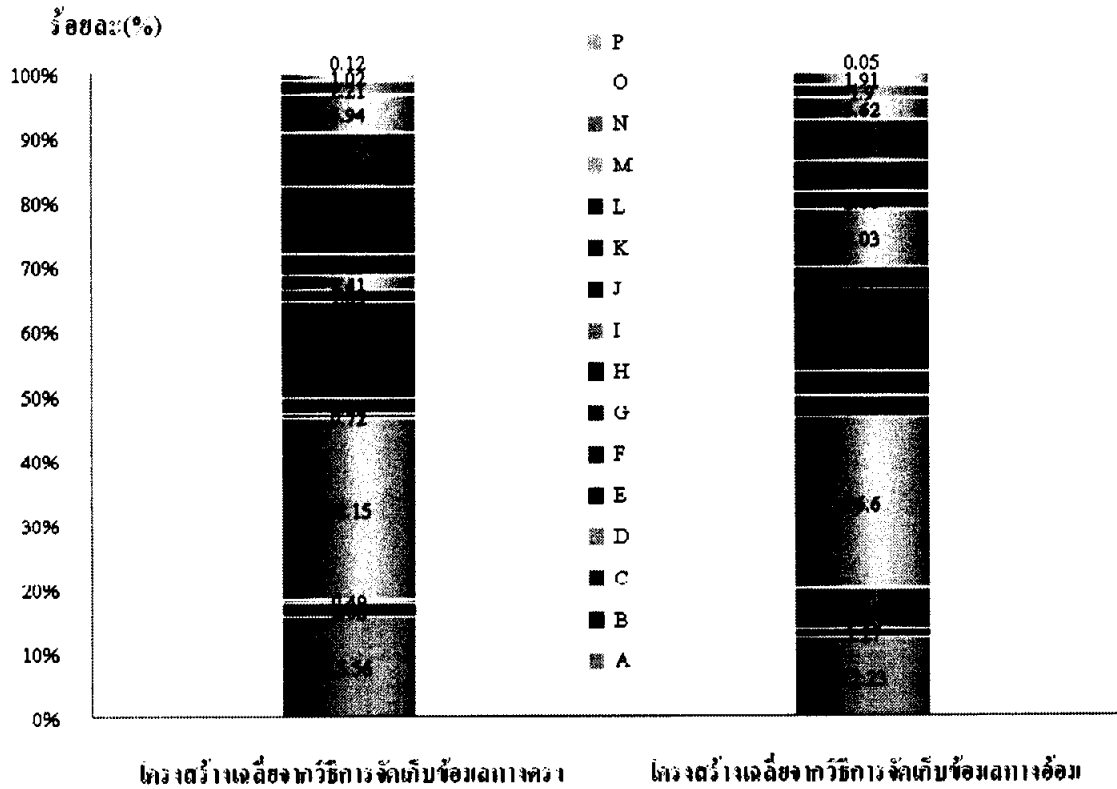
เนื่องจากโครงสร้างสาขาการผลิตหลักของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ในบางปี พ.ศ. 2547 มีโครงสร้างสาขาการผลิตหลักแตกต่างจากปีอื่น การวิจัยครั้งนี้จึงคำนวณโครงสร้างเฉลี่ยย้อนหลัง 4 ปี (ปี พ.ศ. 2546 – 2549) เพื่อขจัดภาวะผิดปกติทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ภัยธรรมชาติ การเมือง เป็นต้น ผลการคำนวณดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและอ้อม

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	โครงสร้างเฉลี่ย 4 ปี	โครงสร้างเฉลี่ย 4 ปี
	จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง	จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม
	2546 - 2549	2546 - 2549
A เกษตรกรรม ฯ	15.56	12.23
B ประมง	2.08	1.27
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0.49	6.21
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	28.15	26.60
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	0.72	3.45
F การก่อสร้าง	2.56	3.72
G การขายส่ง การขายปลีก ฯ	14.85	12.84
H โรงแรมและภัตตาคาร	1.83	3.40
I การขนส่ง ฯ	2.41	9.03
J ตัวกลางทางการเงิน	3.23	2.66
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ฯ	10.45	4.88
L การบริหารราชการ ฯ	8.40	6.26
M การศึกษา	5.94	3.62
N การบริการด้านสุขภาพ ฯ	2.21	1.90
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	1.02	1.91
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.12	0.05
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	100.00	100.00

จากตารางที่ 4.4 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม สามารถแสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทั้งสองวิธี ดังภาพที่ 4.21

ภาพที่ 4.21 การเปรียบเทียบโครงสร้างของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม

จากภาพที่ 4.21 สามารถวิเคราะห์สาขาการผลิตหลักจากการคำนวณโครงสร้างเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม ดังนี้

- สาขาการผลิตหลักจากการคำนวณโครงสร้างเฉลี่ย 4 ปี ของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาการขนส่งการขายปลีกฯ เป็นสำคัญตามลำดับ
- สาขาการผลิตหลักจากการคำนวณโครงสร้างเฉลี่ย 4 ปี ของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งการขายปลีกฯ และสาขาเกษตรกรรมฯ เป็นสำคัญตามลำดับ

ในการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ยังสามารถจำแนกโครงสร้างถึงกิจกรรมหลัก และกิจกรรมย่อยในแต่ละสาขาการผลิตได้ (ภาคผนวก ค)

3.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี

การวิเคราะห์อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อมจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาคงที่ และในการวิเคราะห์อัตราการขยายตัว ชะลอตัว หดตัว และฟื้นตัว ยังคำนวณที่มาของการเติบโตพิจารณาพร้อมด้วย ผลการคำนวณดังตารางที่ 4.5 และ 4.6 ซึ่งรายละเอียดอัตราการเติบโตของกิจกรรมหลักในแต่ละสาขาการผลิตจากการจัดเก็บข้อมูลทางตรง แสดงในภาคผนวก ก ส่วนการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมไม่มีการจำแนกรายละเอียดอัตราการเติบโตของกิจกรรมหลักแต่ละสาขาการผลิต

ตารางที่ 4.5 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	6.77	-12.38	12.73	1.15	-2.03	1.77
B ประมง	9.51	1.57	32.13	0.19	0.03	0.62
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	4.61	10.87	-11.47	0.02	0.05	-0.06
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	15.33	10.59	1.83	4.07	2.92	0.54
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	14.97	-14.84	23.56	0.11	-0.11	0.15
F การก่อสร้าง	67.62	-12.17	43.45	1.24	-0.34	1.03
G การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ	17.52	2.64	-0.87	2.53	0.40	-0.13
H โรงแรมและภัตตาคาร	1.02	8.63	7.05	0.02	0.15	0.13
I การขนส่งฯ	6.99	40.33	4.67	0.15	0.82	0.13
J ดั๊กกลางทางการเงิน	11.05	3.93	10.43	0.35	0.12	0.33
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	9.39	-0.26	-9.88	1.04	-0.03	-1.05
L การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	-2.31	4.92	10.19	-0.21	0.39	0.83
M การศึกษา	0.06	0.78	6.12	0.00	0.05	0.35
N การบริการด้านสุขภาพฯ	3.25	12.14	-0.23	0.07	0.26	-0.01
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	19.86	29.35	38.12	0.16	0.25	0.40
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-2.52	-21.88	156.14	0.00	-0.02	0.12
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	10.90	2.92	5.17	10.90	2.92	5.17

จากตารางที่ 4.5 สามารถวิเคราะห์อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 - 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ดังนี้

- ปี พ.ศ. 2547 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีขยายตัวจาก ปี พ.ศ. 2546 ร้อยละ 10.90 แรงขับเคลื่อนจากการขยายตัวของสาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่ง การขายปลีก สาขาการก่อสร้าง สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ เป็นสำคัญ

- ปี พ.ศ. 2548 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีขยายตัวจากปี พ.ศ. 2547 ร้อยละ 2.92 แต่ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง แรงผลักดันจากการหดตัวของสาขาเกษตรกรรมฯ เป็นสำคัญ เนื่องจากผลผลิตได้รับความเสียหายจากอุทกภัย

- ปี พ.ศ. 2549 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีขยายตัวจากปี พ.ศ. 2548 5.17 แรงขับเคลื่อนสำคัญจากการปรับตัวดีขึ้นของสาขาเกษตรกรรมฯ สาขาก่อสร้าง เป็นสำคัญ

ตารางที่ 4.6 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 - 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	27.51	-8.08	8.50	3.24	-1.09	0.99
B ประมง	29.76	43.03	3.55	0.29	0.48	0.05
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	79.18	37.88	27.56	2.72	2.10	1.98
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	6.56	4.76	8.83	1.80	1.25	2.30
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	0.40	12.51	9.33	0.01	0.40	0.32
F การก่อสร้าง	10.36	5.27	-9.34	0.40	0.20	-0.36
G การขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ	5.88	8.67	0.15	0.78	1.10	0.02
H โรงแรมและภัตตาคาร	3.91	6.71	10.09	0.14	0.22	0.34
I การขนส่งฯ	-3.25	2.78	-1.80	-0.34	0.25	-0.16
J ตัวกลางทางการเงิน	35.29	1.17	7.92	0.82	0.03	0.21
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	6.06	4.77	6.60	0.31	0.23	0.32
L การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	8.37	3.15	-0.59	0.55	0.20	-0.04
M การศึกษา	0.70	12.34	-0.08	0.03	0.43	0.00
N การบริการด้านสุขภาพฯ	1.07	12.21	5.81	0.02	0.22	0.11
O การให้บริการชุมชน สังคมฯ	14.91	5.12	2.97	0.28	0.10	0.06
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	11.06	6.14	6.15	11.06	6.14	6.15

จากตารางที่ 4.6 สามารถวิเคราะห์อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 - 2549 ดังนี้

- ปี พ.ศ. 2547 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีขยายตัวจาก ปี พ.ศ. 2546 ร้อยละ 11.06 แรงขับเคลื่อนจากการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสาขาเกษตรกรรมฯ สาขาการทำเหมืองแร่ และสาขาอุตสาหกรรม เป็นสำคัญตามลำดับ

- ปี พ.ศ. 2548 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีขยายตัวจากปี พ.ศ. 2547 ร้อยละ 6.14 แต่ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง แรงกระตุ้นจากการลดลงของผลผลิตสาขาเกษตรกรรมฯ เป็นสำคัญ

- ปี พ.ศ. 2549 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีขยายตัวจากปี พ.ศ. 2549 6.15 ขยายตัวในอัตราที่ใกล้เคียงกับปีที่แล้ว ตามการขยายตัวของสาขาอุตสาหกรรม และการปรับตัวดีขึ้นของสาขาเกษตรกรรมฯ

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม

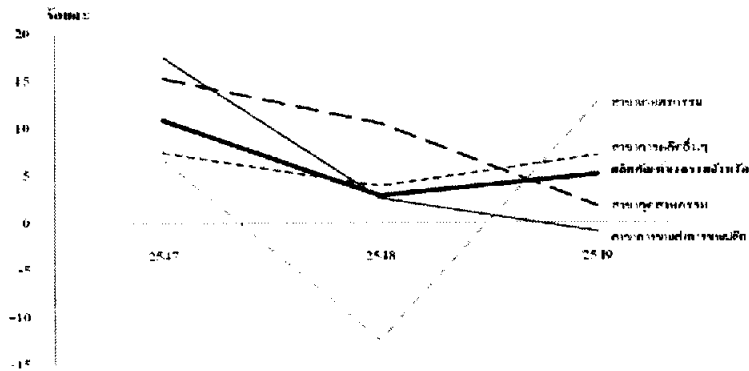
หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต(ทางตรง)			อัตราการเติบโต(ทางอ้อม)		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	6.77	-12.38	12.73	27.51	-8.08	8.50
B ประมง	9.51	1.57	32.13	29.76	43.03	3.55
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	4.61	10.87	-11.47	79.18	37.88	27.56
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	15.33	10.59	1.83	6.56	4.76	8.83
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	14.97	-14.84	23.56	0.40	12.51	9.33
F การก่อสร้าง	67.62	-12.17	43.45	10.36	5.27	-9.34
G การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ	17.52	2.64	-0.87	5.88	8.67	0.15
H โรงแรมและภัตตาคาร	1.02	8.63	7.05	3.91	6.71	10.09
I การขนส่งฯ	6.99	40.33	4.67	-3.25	2.78	-1.80
J ตัวกลางทางการเงิน	11.05	3.93	10.43	35.29	1.17	7.92
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	9.39	-0.26	-9.88	6.06	4.77	6.60
L การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	-2.31	4.92	10.19	8.37	3.15	-0.59
M การศึกษา	0.06	0.78	6.12	0.70	12.34	-0.08
N การบริการด้านสุขภาพฯ	3.25	12.14	-0.23	1.07	12.21	5.81
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	19.86	29.35	38.12	14.91	5.12	2.97
P ถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-2.52	-21.88	156.14	0.00	0.00	0.00
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	10.90	2.92	5.17	11.06	6.14	6.15

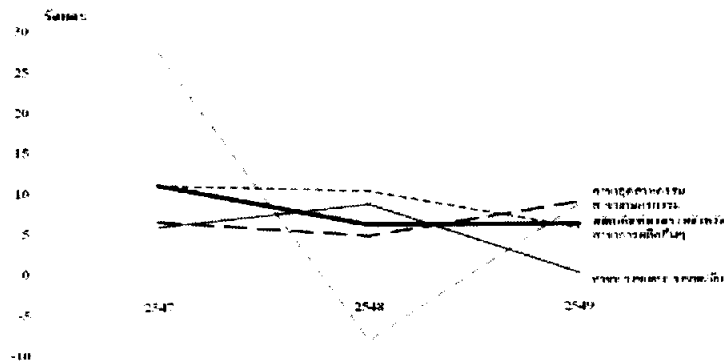
หมายเหตุ เครื่องหมาย บวก (+) แสดงถึง ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดขยายตัว

เครื่องหมาย ลบ (-) แสดงถึง ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหดตัว

จากตารางที่ 4.7 สามารถแสดงอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพชรบุรีของสาขาการผลิตที่สำคัญ ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม ดังภาพที่ 4.36 และ 4.37

ภาพที่ 4.22 อัตราการเติบโตของสาขาการผลิตที่สำคัญในผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

ภาพที่ 4.23 อัตราการเติบโตของสาขาการผลิตที่สำคัญในผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

จากภาพ 4.22 และ 4.23 จะเห็นว่าอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม ภาพรวมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 – 2549 มีอัตราการเติบโตไปในทิศทางเดียวกัน โดยปี พ.ศ. 2548 ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง แรงผลักดันจากการลดลงของสาขาเกษตรกรรมฯ เป็นสำคัญ และในปี พ.ศ. 2549 ภาพรวมขยายตัวขึ้นจากการปรับฟื้นตัวขึ้นของสาขาเกษตรกรรมฯ เป็นสำคัญ

จากการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงยังสามารถจำแนกอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในเชิงลึกถึงกิจกรรมหลัก และกิจกรรมย่อยในแต่ละสาขาการผลิตได้ (ภาคผนวก ง)

3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี

การวิเคราะห์ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาประจำปี และข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ณ ราคาคงที่ ควบคุมกัน ผลการคำนวณดังตารางที่ 4.8 และ 4.9 รายละเอียดดัชนีราคาของกิจกรรมหลักในแต่ละสาขาการผลิตจากการจัดเก็บข้อมูลทางตรงแสดงในภาคผนวก จ ส่วนการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมไม่มีการจำแนกรายละเอียดดัชนีราคาของกิจกรรมหลักในแต่ละสาขาการผลิต

ตารางที่ 4.8 ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 และอัตราเพิ่มดัชนีราคา ปี พ.ศ. 2547–2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง (ปีฐาน พ.ศ. 2546 = 100)

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์	100.00	106.93	127.45	113.57	6.93	19.18	-10.89
B ประมง	100.00	98.66	97.15	102.15	-1.34	-1.53	5.15
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	100.00	172.15	175.07	221.17	72.15	1.70	26.33
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	100.00	108.62	118.81	122.63	8.62	9.38	3.22
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	100.00	92.45	218.31	223.76	-7.55	136.14	2.49
F การก่อสร้าง	100.00	102.06	103.06	105.14	2.06	0.99	2.02
G การขายส่ง การขายปลีก *	100.00	103.40	109.90	113.80	3.40	6.29	3.55
H โรงแรมและภัตตาคาร	100.00	109.10	117.98	117.02	9.10	8.14	-0.81
I การขนส่ง	100.00	102.24	113.90	118.46	2.24	11.41	4.00
J ตัวกลางทางการเงิน	100.00	104.08	112.33	116.24	4.08	7.92	3.48
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	100.00	100.54	97.75	98.89	0.54	-2.78	1.17
L การบริหารราชการ *	100.00	109.89	116.65	125.65	9.89	6.15	7.72
M การศึกษา	100.00	109.00	114.87	123.24	9.00	5.38	7.29
N การบริการด้านสุขภาพ	100.00	107.44	113.92	120.70	7.44	6.04	5.95
O การให้บริการชุมชน สังคม *	100.00	104.48	109.41	113.28	4.48	4.72	3.54
P ถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	100.00	89.88	82.44	108.94	-10.12	-8.28	32.15
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	100.00	106.25	115.54	117.62	6.25	8.75	1.80

จากตารางที่ 4.8 จะเห็นว่าดัชนีราคาปี พ.ศ. 2546 เท่ากับ 100.00 ทุกสาขาการผลิตและยังรวมถึงดัชนีราคาในกิจกรรมการผลิตของแต่ละสาขาการผลิตด้วยเช่นกัน เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลทางตรง กำหนดให้ปี พ.ศ. 2546 เป็นปีฐาน ซึ่งข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี และราคาคงที่จะมีมูลค่าเพิ่มเท่ากัน เนื่องจากอยู่บนฐานราคาเดียวกัน

สามารถวิเคราะห์ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี และอัตราเพิ่มปี พ.ศ. 2547 – 2549 ดังนี้

- ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 เท่ากับ 106.25 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2546 ร้อยละ 6.25 เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสาขาการทำเหมืองแร่ สาขาการบริหารราชการฯ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาการศึกษา สาขาอุตสาหกรรม และสาขาเกษตรกรรม เป็นสำคัญ

- ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 115.54 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2547 ร้อยละ 8.75 เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสาขาไฟฟ้าฯ โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ในกิจกรรมการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ขยายตัวขึ้นมากจากปี พ.ศ. 2547 เนื่องจากอัตราราคาไฟฟ้าเฉลี่ยปรับตัวสูงขึ้นจาก 2.01 บาท/kwh ในปี พ.ศ. 2547 ปรับเพิ่มขึ้นเป็น 2.60 บาท/kwh ในปี พ.ศ. 2548 นอกจากนั้นยังเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสาขาเกษตรกรรม และสาขาการขนส่ง เป็นสำคัญ

- ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2549 เท่ากับ 117.62 ขยายตัวจากปี พ.ศ. 2548 ร้อยละ 1.80 แต่ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงเป็นผลจากการลดลงของดัชนีราคาสาขาเกษตรกรรม สาขาโรงแรมและภัตตาคาร และการชะลอลงของสาขาไฟฟ้าฯ เป็นสำคัญ

ตารางที่ 4.9 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546–2549 และอัตราเพิ่มดัชนีราคา ปี พ.ศ.2547–2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม (ปีฐาน พ.ศ. 2531 = 100)

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ฯ	216.17	254.32	270.74	320.22	17.65	6.46	18.28
B ประมง	187.26	181.85	182.61	183.76	-2.89	0.42	0.63
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	88.79	78.66	68.99	57.99	-11.41	-12.29	-15.95
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	139.31	145.37	152.28	157.44	4.35	4.75	3.39
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	117.95	125.69	123.57	126.82	6.56	-1.68	2.63
F การก่อสร้าง	213.18	220.46	232.44	241.30	3.41	5.43	3.81
G การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ	179.36	187.80	193.60	199.97	4.71	3.09	3.29
H โรงแรมและภัตตาคาร	263.81	265.13	271.42	272.88	0.50	2.38	0.54
I การขนส่งฯ	130.00	150.27	165.07	178.59	15.59	9.85	8.19
J ตัวกลางทางการเงิน	180.93	185.88	194.30	203.39	2.74	4.53	4.67
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	109.08	108.30	107.69	108.64	-0.71	-0.56	0.88
L การบริหารราชการฯ	241.92	264.73	280.42	301.19	9.43	5.93	7.41
M การศึกษา	251.42	273.35	289.43	316.20	8.72	5.88	9.25
N การบริการด้านสุขภาพฯ	248.66	266.28	278.37	293.34	7.09	4.54	5.38
O การให้บริการชุมชน สังคมฯ	155.72	158.80	158.51	152.43	1.98	-0.18	-3.84
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	220.00	230.00	240.00	240.00	4.55	4.35	0.01
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	170.96	182.79	187.73	196.58	6.92	2.70	4.71

จากตารางที่ 4.9 จะเห็นว่าดัชนีราคาจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ปี พ.ศ. 2546 มีความแตกต่างจากดัชนีราคาจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง เนื่องจากความแตกต่างของปีฐาน โดยปีฐานจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม คือ ปี พ.ศ. 2531 แต่ปีฐานจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง คือ ปี พ.ศ. 2546 จะเห็นว่าดัชนีราคาที่สามารถคำนวณได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมในปีปัจจุบันค่อนข้างสูง เนื่องจากระยะเวลาที่แตกต่างกันมาก ทำให้ดัชนีราคามีการปรับตัวสูงขึ้นมากเมื่อเทียบกับปีฐาน (ปีฐาน 2531 = 100) เพื่อให้ดัชนีราคาจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม อยู่บนปีฐานเดียวกับดัชนีราคาจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง จึงคำนวณปรับดัชนีราคาปีฐานจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ซึ่งกำหนดให้ราคาปีฐานคงที่ (ปี พ.ศ. 2546 = 100) ผลการคำนวณดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 และอัตรา
เพิ่มดัชนีราคาปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม (ปีฐาน พ.ศ.
2546 = 100)

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ ฯ	100.00	117.65	125.25	148.14	17.65	6.46	18.28
B ประมง	100.00	97.11	97.52	98.13	-2.89	0.42	0.63
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	100.00	88.59	77.71	65.31	-11.41	-12.29	-15.95
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	100.00	104.35	109.31	113.01	4.35	4.75	3.39
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	100.00	106.56	104.76	107.52	6.56	-1.68	2.63
F การก่อสร้าง	100.00	103.41	109.04	113.19	3.41	5.43	3.81
G การขายส่ง การขายปลีก ฯ	100.00	104.71	107.94	111.49	4.71	3.09	3.29
H โรงแรมและภัตตาคาร	100.00	100.50	102.89	103.44	0.50	2.38	0.54
I การขนส่ง ฯ	100.00	115.59	126.98	137.38	15.59	9.85	8.19
J ตัวกลางทางการเงิน	100.00	102.74	107.39	112.41	2.74	4.53	4.67
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ฯ	100.00	99.29	98.73	99.60	-0.71	-0.56	0.88
L การบริหารราชการ ฯ	100.00	109.43	115.91	124.50	9.43	5.93	7.41
M การศึกษา	100.00	108.72	115.12	125.77	8.72	5.88	9.25
N การบริการด้านสุขภาพ ฯ	100.00	107.09	111.95	117.97	7.09	4.54	5.38
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	100.00	101.98	101.80	97.89	1.98	-0.18	-3.84
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	100.00	104.55	109.09	109.09	4.55	4.35	0.01
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	100.00	106.92	109.81	114.99	6.92	2.70	4.71

จากตารางที่ 4.10 สามารถวิเคราะห์ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี
และอัตราเพิ่มดัชนีราคา ปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากวิธีจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม หลังจากปรับปีฐาน
(ปี พ.ศ. 2546 = 100) ดังนี้

- ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 เท่ากับ 106.92
เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2546 ร้อยละ 6.92 เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสาขาเกษตรกรรมฯ
สาขาการขนส่งฯ สาขาการบริหารราชการฯ สาขาการศึกษา สาขาการบริการด้านสุขภาพฯ
สาขาไฟฟ้าฯ เป็นสำคัญ

- ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 109.81
เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2547 ร้อยละ 2.70 แต่เพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอลง เป็นผลจากดัชนีราคาในสาขา
การผลิตที่สำคัญมีอัตราเพิ่มชะลอลง ได้แก่ สาขาเกษตรกรรมฯ สาขาการขนส่งฯ สาขาการ

บริหารราชการฯ สาขาการศึกษา สาขาการบริการด้านสุขภาพฯ ประกอบกับการลดลงของดัชนีราคาสาขาการทำเหมืองแร่ฯ และสาขาไฟฟ้าฯ เป็นสำคัญ

- ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2549 เท่ากับ 114.99 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2548 ร้อยละ 4.71 เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสาขาเกษตรกรรม สาขาการศึกษา สาขาการบริหารราชการฯ เป็นสำคัญ

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม (ปีฐาน พ.ศ. 2546 = 100)

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง)				ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม)			
	2546	2547	2548	2549	2546	2547	2548	2549
	A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ฯ	100.00	106.93	127.45	113.57	100.00	117.65	125.25
B ประมง	100.00	98.66	97.15	102.15	100.00	97.11	97.52	98.13
C การทำเหมืองแร่ฯ	100.00	172.15	175.07	221.17	100.00	88.59	77.71	65.31
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	100.00	108.62	118.81	122.63	100.00	104.35	109.31	113.01
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	100.00	92.45	218.31	223.76	100.00	106.56	104.76	107.52
F การก่อสร้าง	100.00	102.06	103.06	105.14	100.00	103.41	109.04	113.19
G การขายส่ง การขายปลีกฯ	100.00	103.40	109.90	113.80	100.00	104.71	107.94	111.49
H โรงแรมและภัตตาคาร	100.00	109.10	117.98	117.02	100.00	100.50	102.89	103.44
I การขนส่งฯ	100.00	102.24	113.90	118.46	100.00	115.59	126.98	137.38
J ตัวกลางทางการเงิน	100.00	104.08	112.33	116.24	100.00	102.74	107.39	112.41
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	100.00	100.54	97.75	98.89	100.00	99.29	98.73	99.60
L การบริหารราชการฯ	100.00	109.89	116.65	125.65	100.00	109.43	115.91	124.50
M การศึกษา	100.00	109.00	114.87	123.24	100.00	108.72	115.12	125.77
N การบริการด้านสุขภาพฯ	100.00	107.44	113.92	120.70	100.00	107.09	111.95	117.97
O การให้บริการชุมชน สังคมฯ	100.00	104.48	109.41	113.28	100.00	101.98	101.8	97.89
P ถูกจ้างในครัวเรือนฯ	100.00	89.88	82.44	108.94	100.00	104.55	109.09	109.09
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	100.00	106.25	115.54	117.62	100.00	106.92	109.81	114.99

จากตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม (ปีฐาน 2546 = 100) ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดมีความใกล้เคียงกัน ยกเว้นดัชนีราคาปี พ.ศ. 2548 ซึ่งดัชนีราคาของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงสูงกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

ตามการปรับเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาในสาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา เนื่องจากการปรับเพิ่มขึ้นของอัตราค่าไฟฟ้าเฉลี่ยในกิจกรรมการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ในการวิเคราะห์ดัชนีราคา และอัตราเพิ่มดัชนีราคา ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ยังสามารถวิเคราะห์ถึงกิจกรรมหลัก และกิจกรรมย่อยในแต่ละสาขาการผลิตได้ โดยสามารถวิเคราะห์ดัชนีราคา และอัตราเพิ่มดัชนีราคา ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ของกิจกรรมหลักแต่ละสาขาการผลิต (ภาคผนวก จ)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี

การวิเคราะห์ BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้ข้อมูลโครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ณ ราคาประจำปี และอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 ณ ราคาประจำปี ควบคู่กัน ผลการคำนวณ BCG Matrix ของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ดังตารางที่ 4.12 - 4.14 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง นอกจากสามารถหาส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และอัตราการเติบโตของตลาด ในภาพรวมของ 16 สาขาการผลิตแล้ว ยังสามารถหา BCG Matrix ของกิจกรรมหลักและกิจกรรมย่อยในแต่ละสาขาการผลิตได้ (ภาคผนวก ฉ และภาคผนวก ช) และผลการคำนวณ BCG Matrix ของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ดังตารางที่ 4.15 - 4.17 ซึ่งการคำนวณ BCG Matrix จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมไม่มีการจำแนกกิจกรรมหลักและกิจกรรมย่อยในแต่ละสาขา เนื่องจากโครงสร้าง และอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมไม่มีการจำแนกรายละเอียดในแต่ละสาขาการผลิต

ตารางที่ 4.12 โครงสร้างเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 - 2549
ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2547	2548	2549	โครงสร้างเฉลี่ย
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	16.47	15.37	14.42	15.42
B ประมง	1.82	1.63	2.11	1.85
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0.79	0.79	0.83	0.80
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	28.23	30.51	29.95	29.56
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	0.66	1.19	1.41	1.08
F การก่อสร้าง	2.67	2.11	2.89	2.56
G การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ	14.89	14.51	13.91	14.44
H โรงแรมและภัตตาคาร	1.78	1.87	1.85	1.83
I การขนส่งฯ	1.95	2.73	2.77	2.48
J ตัวกลางทางการเงิน	3.11	3.12	3.33	3.19
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	10.37	8.99	7.65	9.00
L การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	8.23	8.19	9.08	8.50
M การศึกษา	5.99	5.68	6.04	5.90
N การบริการด้านสุขภาพฯ	2.13	2.26	2.23	2.21
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	0.83	1.01	1.34	1.06
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.09	0.06	0.18	0.11
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี (GPP)	100.00	100.00	100.00	100.00

จากตารางที่ 4.12 ค่าโครงสร้างเฉลี่ยโดยทั่วไปคำนวณจากโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปี (ปี พ.ศ. 2545 – 2549) เพื่อขจัดภาวะผิดปกติทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ภัยธรรมชาติ การเมือง เป็นต้น แต่เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านข้อมูล การศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงคำนวณเฉลี่ยย้อนหลังเพียง 3 ปี (ปี พ.ศ. 2547 – 2549)

ตารางที่ 4.13 อัตราการเติบโตเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 - 2549
ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2547	2548	2549	อัตราการเติบโตเฉลี่ย
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	14.17	4.43	0.45	6.35
B ประมง	8.04	0.02	38.93	15.66
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	80.07	12.76	11.84	34.89
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	25.27	20.96	5.11	17.12
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	6.29	101.11	26.64	44.68
F การก่อสร้าง	71.07	-11.31	46.34	35.37
G การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ	21.51	9.09	2.65	11.08
H โรงแรมและภัตตาคาร	10.20	17.47	6.18	11.29
I การขนส่งฯ	9.38	56.35	8.86	24.86
J ตัวกลางทางการเงิน	15.58	12.16	14.28	14.01
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	9.98	-3.03	-8.83	-0.62
L การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	7.35	11.38	18.69	12.47
M การศึกษา	9.08	6.20	13.85	9.71
N การบริการด้านสุขภาพฯ	10.93	18.91	5.71	11.85
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	25.23	35.46	43.01	34.57
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-12.39	-28.35	238.47	65.91
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี (GPP)	17.82	11.92	7.06	12.27

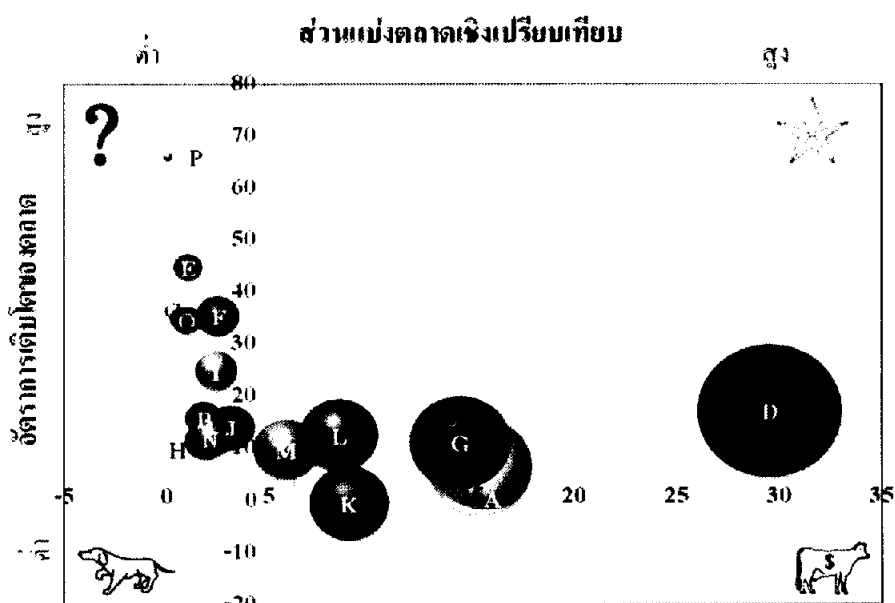
จากตารางที่ 4.13 ค่าอัตราการเติบโตเฉลี่ย โดยทั่วไปคำนวณจากอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปี (ปี พ.ศ. 2545 - 2549) แต่เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านข้อมูล จึงคำนวณเฉลี่ยย้อนหลังเพียง 3 ปี (ปี พ.ศ. 2547 - 2549)

ตารางที่ 4.14 BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
A เกษตรกรรม ฯ	6.35	15.42	วัวนม
B ประมง	15.66	1.85	น้ำสงสัย
C การทำเหมืองแร่ ฯ	34.89	0.80	น้ำสงสัย
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	17.12	29.56	ควาเด่น
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	44.68	1.08	น้ำสงสัย
F การก่อสร้าง	35.37	2.56	น้ำสงสัย
G การขายส่ง การขายปลีก ฯ	11.08	14.44	วัวนม
H โรงแรมและภัตตาคาร	11.29	1.83	สุนัข
I การขนส่ง ฯ	24.86	2.48	น้ำสงสัย
J ตัวกลางทางการเงิน	14.01	3.19	น้ำสงสัย
K อสังหาริมทรัพย์ ฯ	-0.62	9.00	วัวนม
L การบริหารราชการ ฯ	12.47	8.50	ควาเด่น
M การศึกษา	9.71	5.90	สุนัข
N การบริการด้านสุขภาพ ฯ	11.85	2.21	สุนัข
O การให้บริการชุมชน ฯ	34.57	1.06	น้ำสงสัย
P ลูกจ้างในครัวเรือน ฯ	65.91	0.11	น้ำสงสัย
จุดตัดแกนกลางแมทริกซ์	12.27	(100/16 สาขา) = 6.25	

จากตารางที่ 4.14 แสดง BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี 16 สาขาการผลิต ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ประกอบด้วยข้อมูลส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และข้อมูลอัตราการเติบโตของตลาด โดยจุดตัดแกนกลางส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ (แกนนอน = 6.25) และจุดตัดแกนกลางอัตราการเติบโตของตลาด (แกนตั้ง = 12.27) ถ้าส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบมากกว่า 6.25 หมายความว่าส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบสูง ถ้าอัตราการเติบโตของตลาดมากกว่า 12.27 หมายความว่าอัตราการเติบโตของตลาดสูง จากตารางทำให้ทราบว่าสาขาการผลิตใดอยู่ในช่องใดของ BCG Matrix ซึ่งสามารถแสดงได้ดังภาพที่ 4.24

ภาพที่ 4.24 BCG Matrix จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

จากภาพที่ 4.24 แสดง BCG Matrix จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ซึ่งประกอบด้วย 4 ช่อง แกนนอนแสดงให้เห็นถึงส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และแกนตั้งแสดงอัตราการเติบโตของตลาด จุดตัดแกนกลางอยู่ที่ (6.25 , 12.27)

สาขาการผลิตที่เป็นดาวเด่น จะมีอัตราการเติบโตของตลาดสูง และส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบสูง ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม และสาขาการบริหารราชการฯ

สาขาการผลิตที่น่าสงสัย จะมีอัตราการเติบโตของตลาดสูง แต่ส่วนแบ่งที่คือส่วนแบ่งการตลาดเชิงเปรียบเทียบอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ สาขาประมง สาขาเหมืองแร่ สาขาไฟฟ้าฯ สาขาก่อสร้าง สาขาขนส่งฯ สาขาตัวกลางทางการเงิน สาขาการให้บริการชุมชนฯ สาขาถูกจ้างในครัวเรือนฯ

สาขาการผลิตที่เป็นวัวนม จะมีอัตราการเติบโตของตลาดต่ำ แต่ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบสูง ได้แก่ สาขาเกษตรกรรมฯ สาขาการขนส่งการขายปลีกฯ สาขาการบริการด้านอสังหาริมทรัพย์

สาขาการผลิตที่เป็นสุนัข จะมีอัตราการเจริญเติบโตของตลาดต่ำ และส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบต่ำ ได้แก่ สาขาโรงแรมฯ สาขาการศึกษา สาขาการบริการด้านสุขภาพฯ

ตารางที่ 4.15 โครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 - 2549 ณ
ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2547	2548	2549	โครงสร้างเฉลี่ย
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	18.79	16.86	19.47	18.37
B ประมง	1.12	1.47	1.38	1.32
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	2.39	2.65	2.55	2.53
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	20.94	21.08	21.34	21.12
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	2.23	2.26	2.28	2.25
F การก่อสร้าง	4.67	4.75	4.02	4.48
G การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ	13.07	13.43	12.50	13.00
H โรงแรมและภัตตาคาร	4.79	4.80	4.78	4.79
I การขนส่งฯ	7.40	7.66	7.32	7.46
J ดักกลางทางการเงิน	2.90	2.81	2.86	2.85
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	2.87	2.75	2.66	2.76
L การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	9.28	9.30	8.94	9.17
M การศึกษา	5.20	5.68	5.58	5.49
N การบริการด้านสุขภาพฯ	2.62	2.82	2.83	2.76
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	1.69	1.63	1.45	1.59
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.06	0.06	0.05	0.05
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี (GPP)	100.00	100.00	100.00	100.00

จากตารางที่ 4.15 ค่าโครงสร้างเฉลี่ย โดยทั่วไปคำนวณจากโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปี (ปี พ.ศ. 2545 - 2549) เพื่อขจัดภาวะผิดปกติทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ภัยธรรมชาติ การเมือง เป็นต้น แต่เพื่อให้ระยะเวลาในการคำนวณวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม มีความสอดคล้องกับวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง จึงคำนวณเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี

ตารางที่ 4.16 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2547 – 2549
ณ ราคาประจำปี จากวิธีการเก็บจัดข้อมูลทางอ้อม

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2547	2548	2549	อัตราการเติบโตเฉลี่ย
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	50.02	-2.15	28.33	25.40
B ประมง	26.01	43.63	4.20	24.61
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	58.74	20.94	7.22	28.97
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	11.20	9.74	12.52	11.15
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	6.99	10.61	12.21	9.94
F การก่อสร้าง	14.13	10.99	-5.89	6.41
G การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ	10.87	12.02	3.45	8.78
H โรงแรมและภัตตาคาร	4.43	9.25	10.68	8.12
I การขนส่งฯ	11.83	12.91	6.24	10.33
J ตัวกลางทางการเงิน	38.99	5.75	12.96	19.24
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	5.31	4.19	7.53	5.68
L การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	18.59	9.27	6.77	11.54
M การศึกษา	9.48	18.94	9.16	12.53
N การบริการด้านสุขภาพฯ	8.23	17.31	11.50	12.34
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	17.18	4.93	-0.99	7.04
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	4.55	4.35	0.00	2.96
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี (GPP)	18.75	9.01	11.15	12.97

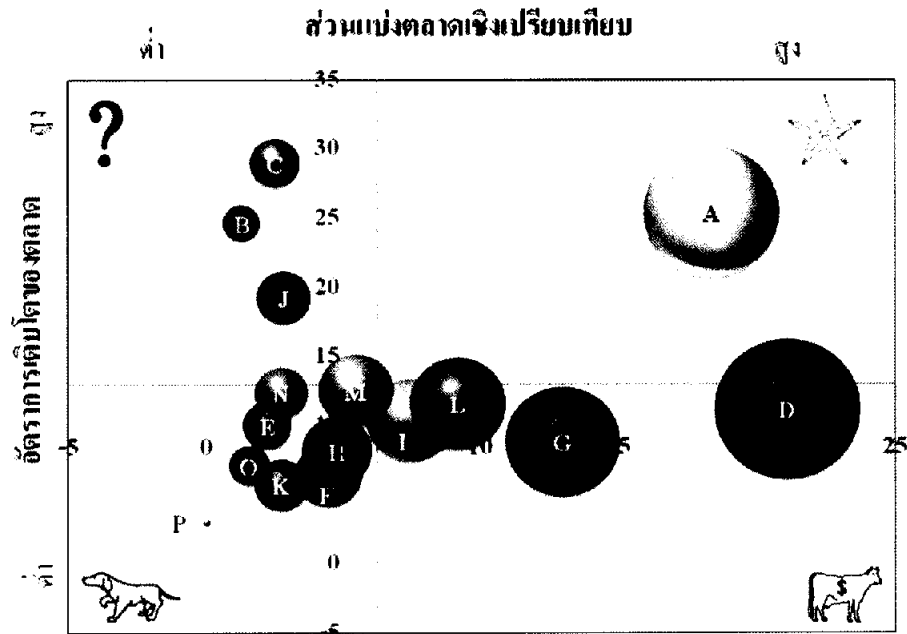
จากตารางที่ 4.16 ค่าอัตราการเติบโตเฉลี่ย โดยทั่วไปคำนวณจากอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปี (ปี พ.ศ. 2545 – 2549) แต่เพื่อให้ระยะเวลาในการคำนวณวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม มีความสอดคล้องกับวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง จึงคำนวณเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี (ปี พ.ศ. 2547 – 2549) เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.17 BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ณ ราคาประจำปี จากวิธีการเก็บจัดข้อมูลทางอ้อม

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
A เกษตรกรรม ฯ	25.40	18.37	ดาวเด่น
B ประมง	24.61	1.32	นำสงสัย
C การทำเหมืองแร่ ฯ	28.97	2.53	นำสงสัย
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	11.15	21.12	วันม
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	9.94	2.25	สุนัข
F การก่อสร้าง	6.41	4.48	สุนัข
G การขายส่ง การขายปลีก ฯ	8.78	13.00	วันม
H โรงแรมและภัตตาคาร	8.12	4.79	สุนัข
I การขนส่งฯ	10.33	7.46	วันม
J ตัวกลางทางการเงิน	19.24	2.85	นำสงสัย
K อสังหาริมทรัพย์ฯ	5.68	2.76	สุนัข
L การบริหารราชการฯ	11.54	9.17	วันม
M การศึกษา	12.53	5.49	สุนัข
N การบริการด้านสุขภาพฯ	12.34	2.76	สุนัข
O การให้บริการชุมชน ฯ	7.04	1.59	สุนัข
P ลูกจ้างในครัวเรือนฯ	2.96	0.05	สุนัข
จุดตัดแกนกลางแมทริกซ์	12.97	(100/16 สาขา) = 6.25	

จากตารางที่ 4.17 แสดง BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี 16 สาขาการผลิต ณ ราคาประจำปี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ประกอบด้วยข้อมูลส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งประยุกต์มาจากข้อมูลโครงสร้างเฉลี่ย และข้อมูลอัตราการเติบโตของตลาด ซึ่งประยุกต์มาจากข้อมูลอัตราการเติบโตเฉลี่ย จุดตัดแกนกลางส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ (แกนนอน = 6.25) และจุดตัดแกนกลางอัตราการเติบโตของตลาด (แกนตั้ง = 12.97) ถ้าส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบมากกว่า 6.25 หมายความว่าส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบสูง ถ้าอัตราการเติบโตของตลาดมากกว่า 12.97 หมายความว่าอัตราการเติบโตของตลาดสูง จากตารางทำให้ทราบว่าสาขาการผลิตใดอยู่ในช่องใดของ BCG Matrix สามารถแสดงได้ดังภาพ 4.25

ภาพที่ 4.25 BCG Matrix จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

จากภาพที่ 4.25 แสดง BCG Matrix จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ซึ่งประกอบด้วย 4 ช่อง แกนนอนแสดงให้เห็นถึงส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และแกนตั้งแสดงอัตราการเติบโตของตลาด จุดตัดแกนกลางอยู่ที่ (6.25 , 12.97)

สาขาการผลิตที่เป็นดาวเด่น จะมีอัตราการเติบโตของตลาดสูง และส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบสูง ได้แก่ สาขาเกษตรกรรมฯ

สาขาการผลิตที่น่าสงสัย จะมีอัตราการเติบโตของตลาดสูง แต่นำสงสัยก็คือส่วนแบ่งการตลาดเชิงเปรียบเทียบอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ สาขาประมง สาขาเหมืองแร่ฯ และสาขาตัวกลางทางการเงินฯ

สาขาการผลิตที่เป็นวัวนม จะมีอัตราการเติบโตของตลาดต่ำ แต่ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบสูง ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งการขายปลีกฯ สาขาการขนส่งฯ และสาขาการบริหารราชการฯ

สาขาการผลิตที่เป็นสุนัข จะมีอัตราการเจริญเติบโตของตลาดต่ำ และส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบต่ำ ได้แก่ สาขาไฟฟ้าฯ สาขาการก่อสร้าง สาขาโรงแรมฯ สาขาการบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ สาขาการศึกษา สาขาการบริการด้านสุขภาพ สาขาการให้บริการชุมชนฯ และสาขาถูกจ้างในครัวเรือนฯ

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบ BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ณ ราคาประจำปี ระหว่างวิธีการเก็บจัดข้อมูลทางตรง และทางอ้อม

สาขาการผลิต	BCG Matrix	BCG Matrix
	จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง	จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม
A เกษตรกรรม ฯ	วัวนม	ดาวเด่น
B ประมง	นำสงสัย	นำสงสัย
C การทำเหมืองแร่ ฯ	นำสงสัย	นำสงสัย
D อุตสาหกรรม (การผลิต)	ดาวเด่น	วัวนม
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	นำสงสัย	สุนัข
F การก่อสร้าง	นำสงสัย	สุนัข
G การขายส่ง การขายปลีก ฯ	วัวนม	วัวนม
H โรงแรมและภัตตาคาร	สุนัข	สุนัข
I การขนส่งฯ	นำสงสัย	วัวนม
J ตัวกลางทางการเงิน	นำสงสัย	นำสงสัย
K อสังหาริมทรัพย์ฯ	วัวนม	สุนัข
L การบริหารราชการฯ	ดาวเด่น	วัวนม
M การศึกษา	สุนัข	สุนัข
N การบริการด้านสุขภาพฯ	สุนัข	สุนัข
O การให้บริการชุมชน ฯ	นำสงสัย	สุนัข
P ลูกจ้างในครัวเรือนฯ	นำสงสัย	สุนัข

จากตารางที่ 4.18 จะเห็นว่า BCG Matrix จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม มีความเหมือน และแตกต่างกันในแต่ละช่องของ BCG Matrix ดังนี้

สาขาการผลิตที่อยู่ในช่อง BCG Matrix ที่มีลักษณะเหมือนกันระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม มี 7 สาขาการผลิต ได้แก่ สาขาประมง สาขาการทำเหมืองแร่ฯ สาขาการขายส่ง การขายปลีกฯ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาตัวกลางทางการเงิน สาขาการศึกษา และสาขาการบริการด้านสุขภาพฯ

สาขาการผลิตที่อยู่ในช่อง BCG Matrix ที่มีลักษณะแตกต่างกันระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม มี 9 สาขาการผลิต ได้แก่ สาขาเกษตรกรรมฯ สาขาอุตสาหกรรม สาขาไฟฟ้าฯ สาขาการก่อสร้าง สาขาการขนส่งฯ สาขาอสังหาริมทรัพย์ฯ สาขาการบริหารราชการฯ สาขาการให้บริการชุมชนฯ และสาขาลูกจ้างในครัวเรือนฯ

BCG Matrix จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง นอกจากสามารถหาส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และอัตราการเติบโตของตลาด ในภาพรวมของ 16 สาขาการผลิตแล้ว ยังสามารถหา BCG Matrix ของกิจกรรมหลักและกิจกรรมย่อยในแต่ละสาขาการผลิตได้ สามารถวิเคราะห์ตำแหน่ง BCG Matrix ถึงรายละเอียดของแต่ละสาขาการผลิตว่าสาขาใดมีกิจกรรมการผลิตอยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น เป็นที่น่าสงสัย เป็นวัวนม และเป็นสุนัข ดังนี้

สาขาเกษตรกรรมฯ ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่ การเพาะปลูกอยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น การเลี้ยงสัตว์อยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข และการบริการทางการเกษตรอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย

สาขาประมง ประกอบด้วย 6 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ การทำประมงน้ำลึกและประมงชายฝั่งอยู่ในตำแหน่งเป็นวัวนม การทำฟาร์มเลี้ยงปลาอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งอยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น การทำฟาร์มเลี้ยงหอยอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย การเพาะพันธุ์ปลาและกุ้งอยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข การประมงอื่นๆอยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข

สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน ประกอบด้วย 4 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ การทำเหมืองหินทรายและดินเหนียวอยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น การทำเหมืองแร่ที่ใช้ทำเคมีภัณฑ์และปุ๋ยอยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข การทำเหมืองเกลืออยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น การทำเหมืองแร่และเหมืองอื่นๆ อยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย

สาขาอุตสาหกรรม ประกอบด้วย 6 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย การผลิตสิ่งทอสิ่งถักอยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติกอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์อยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย การผลิตเครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้า อยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย การผลิตอื่นๆอยู่ในตำแหน่งที่เป็นวัวนม

สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา ประกอบด้วย 4 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ) อยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ) อยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ) อยู่ในตำแหน่งที่เป็นวัวนม การประปาเอกชนอยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข

สาขาก่อสร้าง ประกอบด้วย 2 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ การก่อสร้างภาคเอกชนอยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น การก่อสร้างภาครัฐอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย

สาขาการขายส่งการขายปลีกฯ ประกอบด้วย 3 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ การขายส่งอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย การขายปลีกอยู่ในตำแหน่งที่เป็นวัวนม การซ่อมแซมอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย

สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ประกอบด้วย 2 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ โรงแรม ค่ายพัก และที่พักชั่วคราวอยู่ในตำแหน่งที่เป็นวันม ภัตตาคารร้านอาหารและเครื่องดื่ม อยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย

สาขาการขนส่ง ประกอบด้วย 3 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ การขนส่งทางบก อยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น การขนส่งทางน้ำอยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข การไปรษณีย์และการโทรคมนาคมอยู่ในตำแหน่งที่เป็นปัญหา

สาขาตัวกลางทางการเงิน ประกอบด้วย 3 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ สถาบันการเงิน(ธนาคาร) อยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น ตัวกลางทางการเงินอื่นๆอยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข การประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ อยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย

สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ประกอบด้วย 4 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ บริการด้านอสังหาริมทรัพย์อยู่ในตำแหน่งที่เป็นวันม บริการให้เช่าเครื่องจักรและอุปกรณ์ โดยไม่มีผู้ควบคุมฯอยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข บริการด้านธุรกิจอื่นอยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น ได้แก่ บริการการบัญชี การทำบัญชีและการตรวจสอบบัญชี

สาขาการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศฯ ประกอบด้วย 6 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลางอยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข การบริหารราชการส่วนภูมิภาคอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย การบริหารราชการทหารอยู่ในตำแหน่งที่เป็นวันม การบริหารราชการตำรวจอยู่ในตำแหน่งที่เป็นวันม การบริหารราชการอื่นๆ อยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย

สาขาการศึกษา ประกอบด้วย 2 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ สถาบันการศึกษา รัฐบาล อยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น สถาบันการศึกษาเอกชน อยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข

สาขาบริการด้านสุขภาพ ประกอบด้วย 2 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ สถานบริการรัฐบาลอยู่ในตำแหน่งที่เป็นวันม สถานบริการเอกชนอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย

สาขาการให้บริการชุมชน สังคมฯ ประกอบด้วย 4 กิจกรรมการผลิตหลักที่สำคัญ ได้แก่ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะฯ อยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข องค์กรสมาชิก ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่นอยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข กิจกรรมนันทนาการ วัฒนธรรม และการกีฬาอยู่ในตำแหน่งที่เป็นวันม กิจกรรมด้านการบริการอื่นๆอยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น ได้แก่ บริการแต่งผมเสริมความงาม และบริการอินเทอร์เน็ตคาเฟ่

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปและปัญหาในการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพชรบุรี ทั้งวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม

1.1.2 เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพชรบุรีที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม

1.1.3 เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพชรบุรีแต่ละสาขาการผลิตทางด้านโครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคา ระหว่างข้อมูลที่ได้จากการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดวิธีทางตรงและทางอ้อม

1.1.4 เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสมของข้อมูลที่ได้จากการคำนวณ ทั้งวิธีทางตรงและทางอ้อมสำหรับใช้ในการวางระบบข้อมูลเศรษฐกิจของจังหวัดเพื่อการวางแผน ด้านเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม ปี พ.ศ. 2546 – 2549 จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่หน่วยงานในระดับจังหวัดเพชรบุรีซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ให้รับผิดชอบการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีวิธีทางตรง

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งรับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีทางอ้อม

1.2.2 กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ และ เครื่องมือทางสถิติ ดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์ สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บข้อมูล ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี เพื่อทราบถึงปัญหา อุปสรรค ในการจัดเก็บข้อมูลแต่ละสาขาการผลิต

2) เครื่องมือทางสถิติ ได้แก่ สูตรการคำนวณ กราฟ และแมทริกซ์ เพื่อคำนวณเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม

1.2.3 การรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บข้อมูล ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ดังนี้

1) การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ในรูปแบบของเอกสาร และรายงาน ต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม เพื่อประกอบในการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทั้งสองวิธี

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องทั้งสองกลุ่ม เพื่อทราบถึงปัญหาในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลแต่ละสาขาการผลิต

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง ปี พ.ศ. 2546 – 2549 โดยดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นดังนี้

1) การวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่อทราบถึงสภาพทั่วไป และปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม จากการสัมภาษณ์บุคลากรของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ของแต่ละสาขาการผลิต

2) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อเปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพชรบุรี ณ ราคาประจำปี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม

3) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพชรบุรีแต่ละสาขาการผลิตทางด้านโครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคา โดยเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลที่ได้จากการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดทางตรงและทางอ้อม

4) การวิเคราะห์ BCG Matrix เพื่อเปรียบเทียบความเหมาะสมของข้อมูลที่ได้วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม สำหรับใช้ในการวางระบบข้อมูลเศรษฐกิจของจังหวัดเพื่อการวางแผนด้านเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 สภาพทั่วไป และปัญหาในการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี

ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม

1) สภาพทั่วไปของการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ตามกรอบแนวคิดของระบบบัญชีประชาชาติ สามารถจัดทำได้ 2 วิธี คือ วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม โดยการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีทางตรง เป็นการจัดเก็บข้อมูลกิจกรรมการผลิตทุกกิจกรรมการผลิตที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่แต่ละจังหวัด และนำมาคำนวณหามูลค่าเพิ่มตามวิธีการที่สอดคล้องกับระบบบัญชีประชาชาติตามมาตรฐานสากล ซึ่งจัดเก็บข้อมูลโดยหน่วยงานในระดับจังหวัด ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มอบหมายความรับผิดชอบ โดยมีสำนักงานคลังจังหวัดเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล และมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักในการอบรมให้ความรู้และเป็นที่ปรึกษา

ส่วนการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีทางอ้อม ดำเนินการโดยใช้วิธีกระจายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ จากในระดับภาพรวมพื้นที่ทั้งประเทศ จำแนกย่อยออกมาเป็นตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด ปัจจุบันดำเนินการจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลเป็นประจำทุกปีโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม เริ่มดำเนินการจัดเก็บไม่พร้อมกัน ทำให้ปีฐานของการจัดเก็บข้อมูลทั้ง 2 วิธีมีความแตกต่างกัน โดยข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง มีปีฐานคือ ปี พ.ศ. 2546 สำหรับข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม มีปีฐานคือ ปี พ.ศ. 2531

2) ปัญหาของการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลวิธีทางตรงและทางอ้อม

(1) ปัญหาในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ที่สำคัญดังนี้

ปัญหาด้านข้อมูล ที่สำคัญคือการจัดเก็บข้อมูลยังไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรมการผลิต ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือ หรือให้ข้อมูลแต่ไม่ตรงข้อเท็จจริง ในบางกิจกรรมการผลิตไม่มีกรอบจำนวนกิจกรรมทั้งจังหวัด

ปัญหาด้านบุคลากร ที่สำคัญคือบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ บุคลากรขาดความชำนาญในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ที่สำคัญคือผู้บริหารส่วนราชการยังเห็นว่าเป็นภารกิจที่ไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงาน จึงให้การสนับสนุนไม่เต็มที่ การบริหารเวลาในการจัดทำยังไม่เหมาะสม ขาดการวางแผน

ปัญหาด้านงบประมาณ ที่สำคัญคืองบประมาณสนับสนุนจำกัด ทั้งด้านการอบรมให้ความรู้ และการจัดเก็บข้อมูล

(2) ปัญหาในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ที่สำคัญดังนี้

ปัญหาด้านข้อมูล ที่สำคัญคือ การขาดแคลนข้อมูลพื้นฐานทางด้านมูลค่าการผลิตและต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการรายจังหวัด จึงต้องใช้ “เครื่องชี้วัด” ในจังหวัดเป็นองค์ประกอบรวม ข้อมูล “เครื่องชี้วัด” จากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละสาขา ซึ่งมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ในบางครั้งข้อมูลที่ได้อาจจะมีความล่าช้า เนื่องจากหน่วยงานแต่ละหน่วยงานมีการเผยแพร่ข้อมูลต่างเวลากัน รวมทั้งข้อมูล “เครื่องชี้วัด” ที่ได้แต่ละจังหวัดมีข้อจำกัด เนื่องจากเป็นแค่เครื่องชี้วัดที่ใช้ประกอบรวมในการพิจารณากระจายข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดบางสาขาการผลิต บางครั้งเครื่องชี้วัดเหล่านี้อาจจะไม่สามารถสะท้อนกับสภาพพื้นที่ที่แท้จริง ดังนั้นจึงต้องมีการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจในแต่ละพื้นที่ประกอบ

ปัญหาด้านบุคลากร ที่สำคัญคือ จำนวนบุคลากรในฝ่ายผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดมีจำนวนจำกัดในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมทั้ง 76 จังหวัด อีกทั้งยังมีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบนอกเหนือจากการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

1.3.2 เปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพชรบุรีที่ได้ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบร้อยละความแตกต่างของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี และผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ราคาประจำปี ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบร้อยละความแตกต่าง เนื่องจากการคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาประจำปีได้รวมผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณและราคาไว้ด้วยกัน แต่การคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่นั้นแสดงการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเพียงอย่างเดียว ที่สำคัญปีฐานในการคำนวณของแต่ละวิธีมีความแตกต่างกันทำให้มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ที่มีความแตกต่างกันมาก จากการเปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ณ ราคาประจำปี จะเห็นว่า

ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง มีมูลค่าเพิ่มต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม จำนวน 12 สาขาการผลิต ได้แก่

- A สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้
- C สาขาการทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน
- E สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา
- F สาขาการก่อสร้าง
- G สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และของใช้
- H สาขาโรงแรมและภัตตาคาร
- I สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม
- J สาขาตัวกลางทางการเงิน (ยกเว้นปี พ.ศ. 2546)
- L สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ
- M สาขาการศึกษา
- N สาขาการบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์
- O สาขาการให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ

สำหรับข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงที่มีมูลค่าเพิ่มสูงกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม มีจำนวน 4 สาขาการผลิต ได้แก่

- B สาขาประมง (ยกเว้นปี พ.ศ. 2548)
- D สาขาอุตสาหกรรม (ยกเว้นปี พ.ศ. 2546)
- K สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ
- P สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล (ยกเว้นข้อมูล ปี พ.ศ. 2548)

1.3.3 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพชรบุรีแต่ละสาขาการผลิตทางด้านโครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคา ระหว่างข้อมูลที่ได้จากการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดทางตรงและทางอ้อม

1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้าง โครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม ตามมาตรฐานการวิเคราะห์ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาคงที่ ทำให้ทราบถึงสัดส่วนโครงสร้างการผลิตของแต่ละสาขาการผลิตจากการจัดเก็บข้อมูลทั้งสองวิธี มีโครงสร้างอยู่ในลำดับเดียวกันทั้งสองวิธี 5 สาขาการผลิต โครงสร้างอยู่ในลำดับแตกต่างกัน 11 สาขาการผลิต โดยโครงสร้างมีความสัมพันธ์อยู่ในลำดับเดียวกัน 5 สาขาการผลิต ได้แก่

โครงสร้างลำดับที่ 1 สาขาอุตสาหกรรม

โครงสร้างลำดับที่ 5 สาขาการบริหารราชการฯ

โครงสร้างลำดับที่ 8 สาขาก่อสร้าง

โครงสร้างลำดับที่ 13 สาขาการให้บริการชุมชน

โครงสร้างลำดับที่ 16 สาขาถูกจ้างในครัวเรือน

สำหรับภาพรวมผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรียังมีความสัมพันธ์กัน และสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันทางด้านโครงสร้างหลักที่สำคัญของจังหวัดมีความคล้ายคลึงกัน โดยโครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงประกอบด้วยโครงสร้างสาขาการผลิตหลัก 3 ลำดับแรก ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม และสาขาเกษตรกรรมฯ และการขายส่ง การขายปลีกฯ เป็นสำคัญ ซึ่งคล้ายคลึงกับโครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ซึ่งมีโครงสร้างสาขาการผลิตหลัก 3 ลำดับแรก ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขายส่ง การขายปลีก และสาขาเกษตรกรรมฯ แต่ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง สามารถคำนวณหาโครงสร้างกิจกรรมการผลิตรายย่อยในแต่ละสาขาการผลิตได้ เช่น สาขาอุตสาหกรรม ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิตหลัก ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม การผลิตสิ่งทอสิ่งถัก เป็นต้น สาขาเกษตรกรรมฯ ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิตหลัก ได้แก่ การเพาะปลูกฯ การเลี้ยงสัตว์ และการบริการทางการเกษตรฯ เป็นต้น

2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราการเติบโต อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม ตามมาตรฐานการวิเคราะห์ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาคงที่ ทำให้ทราบถึงอัตราการเติบโตโดยของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในแต่ละปีว่าสาขาการผลิตใดเติบโตไปในทิศทางใด จากการวิเคราะห์อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแต่ละสาขาการผลิตจากการจัดเก็บข้อมูลทั้งสองวิธี ปี พ.ศ. 2547 – 2549 มีอัตราการเติบโตเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 5 สาขาการผลิต มีอัตราการเติบโตเป็นไปในทิศทางที่แตกต่างกัน 11 สาขาการผลิต โดยอัตราการเติบโตมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 5 สาขาการผลิต ได้แก่ สาขาเกษตรกรรมฯ สาขาการทำเหมืองแร่ฯ สาขาการขนส่งฯ สาขาตัวกลางทางการเงิน และสาขาการบริการด้านสุขภาพ แต่อย่างไรก็ตามภาพรวมผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดยังมีความสัมพันธ์กันและสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

ปี พ.ศ. 2547 ภาพรวมเศรษฐกิจขยายตัวจากเดือนเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันทั้งวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม แรงขับเคลื่อนของการเติบโตของสาขาเกษตรกรรม สาขาอุตสาหกรรม เป็นสำคัญเช่นกัน จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงทำให้ทราบถึงสาเหตุการเพิ่มขึ้นของสาขาเกษตรกรรมเนื่องมาจากกิจกรรมการเพาะปลูกฯ ที่มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้น

ปี พ.ศ. 2548 ภาพรวมชะลอตัวลงจากปี พ.ศ. 2547 ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม เนื่องจากการลดลงของอัตราการเติบโตสาขาเกษตรกรรม เป็นสำคัญ จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงทำให้ทราบถึงสาเหตุการลดลงของสาขาเกษตรกรรมเนื่องมาจากกิจกรรมการเพาะปลูกฯ ที่มีอัตราการเติบโตลดลง จากอุทกภัย

ปี พ.ศ. 2549 ภาพรวมขยายตัวขึ้นเล็กน้อย ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม แรงขับเคลื่อนจากการปรับตัวดีขึ้นของสาขาเกษตรกรรมฯ เป็นสำคัญ

3) การวิเคราะห์ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด หมายถึง การหาระดับราคาของสินค้าและบริการที่ผลิตได้ในจังหวัด เปรียบเทียบระหว่างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี และราคาคงที่ จากการเปรียบเทียบดัชนีราคา และอัตราเพิ่มของดัชนีราคาแต่ละสาขาการผลิต ของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ที่ได้จากการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม เป็นตัวเลขที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าที่ผู้ผลิตสินค้าและบริการทำการผลิตออกจำหน่าย ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง การคำนวณดัชนีราคายังใช้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาในปีใดมีความผิดปกติหรือไม่ ซึ่งจากการวิเคราะห์ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแต่ละสาขาการผลิตจากการจัดเก็บข้อมูลทั้งสองวิธี ปี พ.ศ. 2547 - 2549 มีอัตราเพิ่มของดัชนีราคาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 3 สาขาการผลิตมีอัตราเพิ่มของดัชนีราคาเป็นไปในทิศทางที่แตกต่างกัน 13 สาขาการผลิต โดยดัชนีราคามีความสัมพันธ์ของอัตราเพิ่มเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาการบริหารราชการฯ และสาขาการศึกษา และเมื่อพิจารณาภาพรวมดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดมีความใกล้เคียงกัน ยกเว้นดัชนีราคาปี พ.ศ. 2548 ซึ่งดัชนีราคาของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากการจัดเก็บข้อมูลทางตรงมีอัตราเพิ่มสูงกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ตามการปรับเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาในสาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา เมื่อพิจารณาในรายละเอียดกิจกรรมจะเห็นว่าสาเหตุมาจากการปรับสูงขึ้นของดัชนีราคาในกิจกรรมการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เนื่องจากการปรับเพิ่มขึ้นของอัตราค่าไฟฟ้าเฉลี่ย

1.3.4 เปรียบเทียบความเหมาะสมของข้อมูลที่ได้จากการคำนวณทั้งวิธีทางตรงและทางอ้อมสำหรับการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด เพชรบุรี

การวิเคราะห์ BCG Matrix เป็นเครื่องมือในการวางแผนพัฒนาผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์จังหวัด ซึ่งแบ่งเป็น 4 ช่อง คือ ช่องที่เป็นดาวเด่น เป็นที่น่าสงสัย เป็นวัวนม และเป็นสุนัข แต่ละช่องสะท้อนให้เห็นถึงว่าต้องมีการจัดสรรทรัพยากรเงินทุน และการใช้กลยุทธ์ในการดำเนินการที่แตกต่างกัน การวิเคราะห์เปรียบเทียบ BCG Matrix ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม ทำให้ทราบว่าสาขาการผลิตใดอยู่ช่องใดของ BCG Matrix เพื่อที่จะกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการวางแผนพัฒนาจังหวัด และจากการเปรียบเทียบข้อมูลทั้งสองวิธี วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมไม่สามารถวิเคราะห์รายละเอียดของข้อมูลแต่ละสาขาการผลิตได้ แต่การจัดเก็บข้อมูลทางตรงนอกจากวิเคราะห์เปรียบเทียบในภาพรวมของ 16 สาขาการผลิตแล้ว ยังสามารถวิเคราะห์ BCG Matrix ถึงรายละเอียดของแต่ละสาขาการผลิตว่าสาขาใดมีกิจกรรมการผลิตที่น่าส่งเสริมเพื่อวางแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้ถูกทาง โดยส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นดาวเด่นเนื่องจากเริ่มทำกำไรให้กับธุรกิจ และส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นที่น่าสงสัยเพราะมีแนวโน้มว่าจะทำได้ในอนาคค และกิจกรรมที่เป็นวัวนมเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ทำกำไรให้กับธุรกิจอยู่แล้ว ในการส่งเสริมนั้นควรเลือกสาขาการผลิตที่ดำเนินการเพื่อมุ่งหวังกำไร ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม สาขาประมง สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งการขายปลีก ดังนี้

สาขาเกษตรกรรม นำส่งเสริมมีกิจกรรมด้านการเพาะปลูก ซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น และการบริการทางการเกษตรซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย

สาขาประมง นำส่งเสริมกิจกรรมการทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง ซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น และสนับสนุนการทำฟาร์มเลี้ยงปลา การทำฟาร์มเลี้ยงหอย ซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย และการทำประมงน้ำลึกและประมงชายฝั่ง ซึ่งอยู่ในตำแหน่งเป็นวัวนม

สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน นำส่งเสริมกิจกรรมการทำเหมืองหินทรายและดินเหนียว รวมทั้งการทำเหมืองเกลือ ซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น

สาขาอุตสาหกรรม นำส่งเสริมกิจกรรมการผลิตสิ่งทอสิ่งถัก ซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ และการผลิตเครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้า ซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย

สาขาการขนส่งการขายปลีก นำส่งเสริมกิจกรรมการขายปลีก ซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่เป็นวัวนม และกิจกรรมการซ่อมแซมซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล BCG Matrix ของวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ซึ่งสามารถวิเคราะห์ถึงรายละเอียดย่อยในแต่ละสาขาการผลิต ทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง สามารถเลือกกลยุทธ์ในการวางแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้ในเชิงลึกมากกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม โดยกลยุทธ์ที่นำมาใช้กับกิจกรรมที่อยู่ในตำแหน่งที่เป็นดาวเด่น คือ กลยุทธ์การเจริญเติบโต โดยการเจาะตลาด พัฒนาตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการร่วมลงทุน กลยุทธ์ที่นำมาใช้กับกิจกรรมที่อยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย คือ การสร้างความเจริญเติบโต โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งหากสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้จนประสบความสำเร็จผลิตภัณฑ์ที่มีปัญหาดังกล่าว จะกลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นดาวดวงเด่นต่อไป แต่หากประสบปัญหาก็ต้องใช้กลยุทธ์การตัดทอน โดยการเลิกการผลิตไป กลยุทธ์ที่นำมาใช้กับกิจกรรมที่อยู่ในตำแหน่งที่เป็นวัวนม คือ กลยุทธ์การคงสภาพเดิม กลยุทธ์ที่นำมาใช้กับกิจกรรมที่อยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข โดยทั่วไปจะมีกำไรต่ำ หรือกำลังเข้าสู่ภาวะของการขาดทุน ควรพิจารณาตัดสินใจว่าจะผลิตต่อไปหรือเลิกการผลิต กลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้ คือ กลยุทธ์การตัดทอน กลยุทธ์การปรับเปลี่ยนไปส่งเสริมผลิตภัณฑ์อื่นแทน

2. การอภิปรายผล

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม มีความสอดคล้องกับสมมติฐานในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นแรกของสมมติฐานกล่าวว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงมีปัญหาทางด้านข้อมูลที่ยังไม่ครอบคลุม เนื่องจากจำนวนกิจกรรมที่ต้องสำรวจในพื้นที่ของจังหวัดมีจำนวนมาก และยังมีปัญหาด้านบริหารจัดการที่ยังไม่เป็นระบบ เนื่องจากเริ่มจัดเก็บข้อมูลวิธีนี้ได้ไม่นาน และที่สำคัญคือปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอกับจำนวนกิจกรรมที่ต้องจัดเก็บ แตกต่างจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมซึ่งไม่พบปัญหาทางด้านความครอบคลุมของจำนวนกิจกรรม เนื่องจากไม่ได้มีการออกสำรวจแต่ใช้วิธีการกระจายผลิตภัณฑ์ในประเทศแตกย่อยเป็นผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด โดยใช้เครื่องชี้วัดของจังหวัดประกอบในการพิจารณา จึงพบปัญหาที่สำคัญคือเครื่องชี้วัดไม่เพียงพอไม่สามารถสะท้อนสภาพที่แท้จริงของจังหวัดเพชรบุรีได้ นอกจากนี้วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมมีความแตกต่างจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงคือ วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมไม่มีปัญหาด้านบริหารจัดการ เนื่องจากมีการ

จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี และไม่มีปัญหาด้านงบประมาณ เนื่องจากไม่มีการออกสำรวจข้อมูลในพื้นที่จังหวัด

แต่อย่างไรก็ตามจากการวิจัยพบว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อมไม่ได้มีปัญหาแตกต่างกันทั้งหมด โดยทั้งสองวิธีมีปัญหาที่คล้ายคลึงกันอยู่ปัญหาหนึ่งคือปัญหาด้านบุคลากรที่ไม่เพียงพอกับปริมาณข้อมูลที่ต้องจัดทำ

ประเด็นที่สองของสมมติฐานกล่าวว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยครั้งที่พบว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงมีมูลค่าต่ำกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม 12 สาขาการผลิต และสูงกว่าวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม 4 สาขาการผลิต เนื่องจากปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลทั้งสองวิธีที่แตกต่างกัน โดยวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงมีปัญหาที่สำคัญด้านข้อมูลยังไม่ครอบคลุมทำให้จัดเก็บข้อมูลได้ต่ำกว่าความเป็นจริง ซึ่งแตกต่างจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมที่มีปัญหาในการกระจายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เนื่องจากใช้เพียงเครื่องชี้วัดของจังหวัดประกอบในการพิจารณา การกระจายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจึงเกิดความคลาดเคลื่อนในบางสาขาการผลิตมีมูลค่าสูงหรือต่ำกว่าความเป็นจริงได้เช่นกัน

ประเด็นที่สามของสมมติฐานกล่าวว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่างกันมีโครงสร้าง อัตราการเติบโต และดัชนีราคาของข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแตกต่างกัน แต่ภาพรวมควรมีความสัมพันธ์และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทั้งสองวิธีมีความแตกต่างกัน 11 สาขาการผลิต อัตราการเติบโตมีทิศทางที่แตกต่างกัน 11 สาขาการผลิต ดัชนีราคามีทิศทางที่แตกต่างกัน 13 สาขาการผลิต เนื่องจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน ประกอบกับปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่าง ทำให้ความสมบูรณ์ของข้อมูลแตกต่างกัน และจากการพิจารณาภาพรวมของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีทั้งสองวิธีสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าภาพรวมควรมีความสัมพันธ์และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยโครงสร้างหลักที่สำคัญในภาพรวมของทั้งสองวิธีคือสาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรม สาขาการขนส่งการขายปลีก และอัตราการเติบโตในภาพรวมปี พ.ศ. 2547 – 2549 เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

แต่อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้พบว่าการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อมไม่ได้แตกต่างกันทุกสาขาการผลิต โดยโครงสร้างยังมีความสัมพันธ์กัน 5 สาขาการผลิต อัตราการเติบโตมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน 5 สาขาการผลิต และดัชนีราคามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน 3 สาขาการผลิต

ประเด็นที่สี่ของสมมติฐานกล่าวว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดมากกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ที่ดำเนินการวิเคราะห์ BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม เพื่อหาสาขาการผลิตที่เป็นดาวเด่น เป็นที่น่าสงสัย เป็นวัณม และเป็นสุนัข เพื่อเป็นแนวทางกำหนดกลยุทธ์วางแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรีได้ถูกทาง และจากการวิเคราะห์ยังพบว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงนอกจากสามารถวิเคราะห์ข้อมูล 16 สาขาการผลิตแล้ว ยังสามารถวิเคราะห์ถึงรายละเอียดของกิจกรรมการผลิตในแต่ละสาขาการผลิต ดังนั้นข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีจึงเหมาะสมในการนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดมากกว่าข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

แต่อย่างไรก็ตามข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงควรมีการปรับปรุงการจัดเก็บข้อมูลให้มีความครอบคลุมยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดได้อย่างถูกทาง

นอกจากความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้อภิปรายผลในข้างต้นแล้ว การศึกษาวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีรายได้ภูมิภาค แนวคิดรายได้ประชาชาติระดับจังหวัด และแนวคิด BCG Matrix กล่าวคือ

แนวคิดทฤษฎีรายได้ภูมิภาค มีปัจจัยสู่ความสำเร็จสำคัญที่สุดคือต้องมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ มีความครอบคลุม มีความต่อเนื่อง และมีความสอดคล้องกัน โดยความถูกต้องน่าเชื่อถือต้องเป็นไปตามวิธีทางสถิติ เป็นผลการจัดทำข้อมูลของหน่วยงานราชการ หรือสถานบันการศึกษา หรือภาคเอกชน โดยใช้กรรมวิธีในการสำรวจการสำมะโน รวมถึงต้องมีความครอบคลุมครบทุกกิจกรรมการผลิตที่มีในจังหวัด มีความต่อเนื่องของข้อมูลซึ่งมีการจัดเก็บเป็นประจำทุกปี และมีความสอดคล้องกันของกิจกรรมการผลิตที่เกี่ยวข้องกัน จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงนั้นมีความน่าเชื่อถือ เนื่องจากมีหน่วยงานราชการรับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลแต่ละสาขาการผลิตเช่นเดียวกับวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม แต่การจัดเก็บวิธีทางตรงยังขาดความครอบคลุม แตกต่างจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมที่ไม่มีปัญหาทางด้านความครอบคลุมของข้อมูล ทางด้านความต่อเนื่องนั้นวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงมีการจัดเก็บข้อมูลต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 ถึงปัจจุบัน แต่เริ่มเผยแพร่ข้อมูลได้จริง ปี พ.ศ. 2549 จะเห็นว่าความต่อเนื่องของข้อมูลยังไม่มากเมื่อเทียบกับวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมที่มีการจัดเก็บและเผยแพร่อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยข้อมูลปีฐานล่าสุดของวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม

ปี พ.ศ. 2531 แต่วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงมีความสอดคล้องของกิจกรรมการผลิตในกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากการสำรวจข้อมูลในพื้นที่จริงทำให้ข้อมูลด้านการผลิตในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมีความสอดคล้องกัน ได้แก่ ปริมาณข้าวในสาขาเกษตรกรรมที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับปริมาณข้าวในโรงสีสาขาอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น ซึ่งแตกต่างจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมที่ไม่สามารถตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรมการผลิตได้ เนื่องจากข้อมูลที่จัดเก็บเป็นการกระจายผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศแยกย่อยออกเป็นรายจังหวัด

นอกจากความสอดคล้องตามทฤษฎีรายได้ภูมิภาคแล้ว ยังสอดคล้องตามแนวคิดรายได้ประชาชาติระดับจังหวัด และแนวคิด BCG Matrix โดยในส่วนของ การวิเคราะห์แนวคิดรายได้ประชาชาติระดับจังหวัดนั้น แบ่งประเภทการจัดเก็บข้อมูล ออกเป็น 2 วิธี คือวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อม โดยวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงเป็นการจัดเก็บข้อมูลกิจกรรมการผลิตทุกกิจกรรมการผลิตที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่แต่ละจังหวัด และนำมาคำนวณหามูลค่าเพิ่มตามวิธีการที่สอดคล้องกับระบบบัญชีประชาชาติตามมาตรฐานสากล จัดเก็บข้อมูลโดยหน่วยงานในระดับจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มอบหมายความรับผิดชอบ โดยมีสำนักงานคลังจังหวัดเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล และมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักในการอบรมให้ความรู้และเป็นพี่ปรักษาในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รวมถึงร่วมวางแผนการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายเพื่อให้หน่วยงานจังหวัดจะสามารถจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลได้เองภายในปีงบประมาณ 2551 เป็นต้นไป โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2546 – 2549 ในการเปรียบเทียบข้อมูล เนื่องจากจังหวัดเพชรบุรีสามารถเผยแพร่ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีที่เป็นข้อมูลของปี พ.ศ. 2546 – 2549 จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง ได้ตามเป้าหมายเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2551 ดำเนินการโดยการใช้วิธีกระจายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากในระดับภาพรวมพื้นที่ทั้งประเทศ จำแนกย่อยออกมาเป็นตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด ปัจจุบันดำเนินการจัดทำข้อมูลโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การจัดเก็บข้อมูลวิธีนี้มีข้อจำกัดหลายประการ เนื่องมาจากขาดแคลนข้อมูลพื้นฐานทางด้านมูลค่าการผลิตและต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการรายจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการคำนวณ อย่างไรก็ตามผลการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในแง่การวิเคราะห์การเติบโตและโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดได้อย่างดีในระดับหนึ่ง ในส่วนของแนวคิด BCG Matrix พิจารณาส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ และอัตราการเติบโตของตลาดเพื่อหาตำแหน่งธุรกิจที่เป็นดาวเด่น เป็นที่น่าสงสัย เป็นวัณม และเป็นสุนัข เพื่อเป็นแนวทางกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาธุรกิจ สอดคล้องตามการวิเคราะห์ BCG Matrix ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดซึ่งพิจารณาถึง

โครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี และอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี เพื่อหาสาขาการผลิตที่เป็นดาวเด่น เป็นที่น่าสงสัย เป็นวัณม และเป็นสุนัข เพื่อเป็นแนวทางการวางแผนพัฒนาจังหวัดได้ถูกทาง

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงและทางอ้อมทำให้ทราบถึงสาขาการผลิตหลักที่มีผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจจังหวัดเพชรบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรม และสาขาการขายส่งการขายปลีก ซึ่งแต่ละจังหวัดจะมีความแตกต่างกันไปตามพื้นที่จัดเก็บ สอดคล้องกับงานวิจัยของยงยุทธ ประยูร (2548) ซึ่งได้วิเคราะห์บทบาทของสาขาเศรษฐกิจหลักที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดนครปฐม จากการวิเคราะห์พบว่าสาขาเศรษฐกิจหลักของจังหวัดปทุมธานีที่มีผลกระทบต่อสาขาเศรษฐกิจรองมากที่สุด คือ สาขาการไฟฟ้า ก๊าซและประปา และสาขาการผลิตอุตสาหกรรม ตามลำดับ สำหรับสาขาเศรษฐกิจหลักของจังหวัดนครปฐมมีผลกระทบต่อสาขาเศรษฐกิจรองมากที่สุด คือ สาขาการผลิตอุตสาหกรรม รองลงมา คือ สาขาการไฟฟ้า ก๊าซและประปา สาขากู้ยืมในครัวเรือนส่วนบุคคล และสาขาเกษตรกรรม การค้าสัตว์ และการป่าไม้ ตามลำดับ ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีนั้น ยังสอดคล้องตามงานวิจัยของวนิดา ตีอติง (2549) ซึ่งได้วิเคราะห์ตำแหน่งผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาเกษตรกรรม จากการวิเคราะห์พบว่า สาขาเกษตรกรรมที่รหัสกิจกรรม 3 หลัก ประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ และการบริการทางการเกษตร โดยการเพาะปลูกอยู่ในตำแหน่ง BCG Matrix ที่เป็นดาวเด่น การบริการทางการเกษตรอยู่ในตำแหน่งที่เป็นที่น่าสงสัย และการเลี้ยงสัตว์อยู่ในตำแหน่งที่เป็นสุนัข และเมื่อวิเคราะห์กิจกรรมการเพาะปลูกที่รหัสกิจกรรม 7 หลัก ทำให้ทราบถึงกิจกรรมการเพาะปลูกที่เป็นดาวเด่น ได้แก่ ข้าว มะนาว และกิจกรรมการเพาะปลูกที่อยู่ในตำแหน่งที่น่าสงสัย ได้แก่ ถั่วฝักยาว สับปะรด ในการวิเคราะห์ตำแหน่งผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาเกษตรกรรม พบปัญหาอุปสรรคทางด้านข้อมูลที่ยังไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรมการผลิต เนื่องจากที่มีกิจกรรมจำนวนมากแต่งบประมาณที่ออกสำรวจมีจำนวนจำกัด จึงไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลในกิจกรรม 7 หลัก ได้ทุกกิจกรรม สอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ที่พบปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีทางตรงนั้น มีปัญหาที่สำคัญทางด้านข้อมูลยังไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรมการผลิต เนื่องจากต้องออกสำรวจจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดในจังหวัดซึ่งมีกิจกรรมจำนวนมาก แต่งบประมาณในการออกสำรวจมีจำกัด และระยะเวลาที่มีจำกัดจึงทำให้การจัดเก็บข้อมูลยังไม่ครอบคลุม ซึ่งแตกต่างจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมที่ไม่ต้องออกสำรวจข้อมูลในพื้นที่จังหวัด และจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ยังสอดคล้องกับการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจจังหวัดเพชรบุรี ปี

พ.ศ. 2549 โดยสำนักงานคลังจังหวัดเพชรบุรี (2549) ผลการวิเคราะห์พบว่า เศรษฐกิจจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2549 ขยายตัวจาก ปี พ.ศ. 2548 โดยขยายตัวในช่วงครึ่งปีแรก จากแรงขับเคลื่อนภาคการเกษตร เป็นสำคัญ พิจารณาจากเครื่องชี้วัดภาคการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ มูลค่าผลผลิตข้าวและสับปะรด แต่ในช่วงครึ่งปีหลังเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีชะลอลง โดยสะท้อนได้จากเครื่องชี้วัดที่สำคัญด้านอุตสาหกรรม และด้านการบริโภค โดยเครื่องชี้วัดด้านอุตสาหกรรม พิจารณาจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรม เครื่องชี้ภาวะด้านการบริโภค พิจารณาจากภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีมูลค่าเพิ่มที่เก็บจากผู้ประกอบการขายส่งขายปลีก โดยปัญหาอุปสรรคที่พบคือการวิเคราะห์เศรษฐกิจแต่ละด้าน มีเครื่องชี้วัดไม่เพียงพอในการชี้วัดอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดที่แท้จริง เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจแต่ละด้านมีกิจกรรมจำนวนมาก การศึกษาวิเคราะห์ในระยะเวลาที่จำกัด จึงต้องอาศัยเพียงเครื่องชี้วัดกิจกรรมหลักของจังหวัดเท่านั้น เช่น ภาคการเกษตร ใช้ข้อมูลผลผลิตและราคาพืชเศรษฐกิจหลักเพียง ข้าว และสับปะรดในการพิจารณา สอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ที่พบปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ซึ่งขาดแคลนข้อมูลพื้นฐานทางด้านมูลค่าการผลิตและต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการรายจังหวัด จึงต้องใช้เครื่องชี้วัดในจังหวัดเป็นองค์ประกอบร่วม จึงไม่สามารถสะท้อนกับสภาพพื้นที่ที่แท้จริง ซึ่งแตกต่างจากการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงซึ่งมีการสำรวจข้อมูลในพื้นที่จังหวัดทั้งหมด

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ปัญหาที่สำคัญ และแนวทางแก้ไข

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง และทางอ้อม มีความสมบูรณ์แตกต่างกัน เนื่องจากปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่าง

3.1.1 ปัญหาและแนวทางแก้ไขของวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง มีปัญหาทางด้านข้อมูล ด้านบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ และด้านงบประมาณ โดยปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงที่สำคัญ ดังนี้

1) **ปัญหาด้านข้อมูล** ที่สำคัญคือการจัดเก็บข้อมูลยังไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรมการผลิต ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือ หรือให้ข้อมูลแต่ไม่ตรงข้อเท็จจริง ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาด้านข้อมูลควรจ้างบุคลากรในการออกสำรวจให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การจัดทำข้อมูลไปยังทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ และเอกชน

2) **ปัญหาด้านบุคลากร** ที่สำคัญคือบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ บุคลากรขาดความชำนาญในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาด้านข้อมูลควรจัดทำฐานข้อมูลในรูปแบบของ Excel file เพื่อให้การจัดเก็บเป็นไปอย่างมีระบบ และง่ายต่อการตรวจสอบ รวมทั้งจ้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3) **ปัญหาด้านการบริหารจัดการ** ที่สำคัญคือผู้บริหารส่วนราชการยังเห็นว่าเป็นภารกิจที่ไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงาน จึงให้การสนับสนุนไม่เต็มที่ การบริหารเวลาในการจัดทำยังไม่เหมาะสม ขาดการวางแผน ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาด้านการบริหารจัดการผู้บริหารควรนำผลงานการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ร่วมพิจารณาประเมินผลงานของบุคลากร เพื่อสร้างแรงจูงใจในการจัดเก็บข้อมูลให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้รับผิดชอบแต่ละสาขาควรประชุมติดตามผลการดำเนินงานการจัดทำข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

4) **ปัญหาด้านงบประมาณ** ที่สำคัญคืองบประมาณสนับสนุนจำกัด ทั้งด้านการอบรมให้ความรู้ และการจัดเก็บข้อมูล ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาด้านงบประมาณหน่วยงานหลักผู้รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลควรประสานของบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติมจากทางจังหวัด

3.1.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไขของวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ได้แก่ ปัญหาด้านข้อมูล บุคลากร โดยปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมที่สำคัญ ดังนี้

1) **ปัญหาด้านข้อมูล** ที่สำคัญคือ ขาดแคลนข้อมูลพื้นฐานทางด้านมูลค่าการผลิตและต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการรายจังหวัด ข้อมูล “เครื่องชี้วัด” จากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละสาขา ซึ่งมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ในบางครั้งข้อมูลที่ได้อาจจะมีความล่าช้า เนื่องจากหน่วยงานแต่ละหน่วยงานมีการเผยแพร่ข้อมูลต่างเวลากัน รวมทั้งข้อมูล “เครื่องชี้วัด” ที่ได้แต่ละจังหวัดมีข้อจำกัด เนื่องจากเป็นแค่เครื่องชี้วัดที่ใช้ประกอบรวมในการพิจารณากระจายข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดบางสาขาการผลิต บางครั้งเครื่องชี้วัดเหล่านี้ อาจจะไม่สามารถสะท้อนกับสภาพพื้นที่ที่แท้จริง ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาด้านข้อมูล จึงต้องมีการขอสนับสนุนข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบในการชี้วัดเพิ่มขึ้น ประสานไปยังหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อให้ดำเนินการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลให้เร็วขึ้น

2) **ปัญหาด้านบุคลากร** ที่สำคัญคือ จำนวนบุคลากรในฝ่ายผลิตภัณฑ์ภาค และจังหวัดมีจำนวนจำกัดในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อมทั้ง 76 จังหวัด อีกทั้งยังมีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบนอกเหนือจากการจัดทำข้อมูล

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาด้านบุคลากรควรจัดกำลังคนเพิ่มขึ้นในการจัดทำ ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดให้มีประสิทธิภาพและมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น

3.2 การนำไปใช้ประโยชน์

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จากวิธีการ จัดเก็บข้อมูลทางตรง เหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์ และวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดสูงกว่า วิธีการจัดเก็บข้อมูลทางอ้อม ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากการสำรวจข้อมูลในพื้นที่จริง สะท้อนสภาพการผลิตที่แท้จริงของจังหวัดเพชรบุรีได้ชัดเจนกว่าเพราะสามารถจำแนกกิจกรรมการผลิตในเชิงลึกของแต่ละสาขาการผลิต สามารถนำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแต่ละกิจกรรม การผลิตไปวิเคราะห์วางแผนพัฒนาผลผลิตได้ถูกทาง

ดังนั้นควรส่งเสริมการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด วิธีการจัดเก็บ ข้อมูลทางตรงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การจัดเก็บข้อมูลมีความสมบูรณ์ ครอบคลุมยิ่งขึ้น เพราะ นอกจากการจัดเก็บข้อมูลทางตรงจะทำให้ทราบถึงสาเหตุของการขยายตัวทางเศรษฐกิจในเชิงลึก และเป็นแนวทางการวางแผนการพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดได้ถูกทางแล้ว ยังสามารถใช้เปรียบเทียบ ผลการจัดเก็บข้อมูลกับจังหวัดอื่นๆ หรือเปรียบเทียบกับระดับภาค หรือระดับประเทศ เป็น ประโยชน์ในการเร่งพัฒนาการผลิตสาขาใดให้ทัดเทียมกับการผลิตในจังหวัดอื่น ซึ่งข้อมูล ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้จากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรงมีประสิทธิภาพในการวิเคราะห์ เปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในเชิงลึกได้หลายระดับ ขึ้นอยู่กับข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด ต่างๆ ที่นำมาเปรียบเทียบว่าสามารถวิเคราะห์เชิงลึกได้ในระดับใดเพื่อพัฒนาผลผลิตหรือ ผลิตภัณฑ์ให้แข่งขันในระดับประเทศ สามารถวางแผนพัฒนาเพื่อการส่งออกผลผลิตหรือ ผลิตภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ธนวรรณ พลวิชัย (2549) เอกสารประกอบการอบรม โครงการพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้าง
ความรู้แก่บุคลากรสำนักงานคลังจังหวัด วันที่ 22 พฤษภาคม – 1 มิถุนายน 2549
กรมบัญชีกลาง
- วิโรจน์ นรารักษ์ (2549) "บัญชีรายได้ภูมิภาค" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ภูมิภาค
และเมือง 5 5 - 28 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เศรษฐศาสตร์
- สำนักงานคลังจังหวัดเพชรบุรี (2551) รายงานการประชุม เรื่อง การจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวม
จังหวัด (GPP) ของปี พ.ศ. 2546 และ 2549 วันที่ 18 – 28 สิงหาคม 2551 สำนักงาน
คลังจังหวัดเพชรบุรี
- สำนักบัญชีประชาชาติสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ *คู่มือ*
ผลิตภัณฑ์จังหวัด พฤษภาคม 2547
- สำนักบัญชีประชาชาติสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550)
เอกสารประกอบการอบรมผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) วันที่ 5 – 21 มิถุนายน 2550
โรงแรมปรินซ์ พาเลซ มหานาค
- สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคกลาง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ(2551) การตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด จัดโดย
สำนักงานคลังจังหวัดเพชรบุรี วันที่ 15 กรกฎาคม 2551 โรงแรมรอยัลไดมอนด์

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

ปัญหาในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี

แบบสัมภาษณ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัญหาในการจัดทำ ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ระหว่างวิธีการจัดทำข้อมูลทางตรง (Bottom up) และ ทางอ้อม (Top down) โดยสัมภาษณ์ผู้ที่รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูล ดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ถูกสัมภาษณ์

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 ที่ทำงานปัจจุบัน หน่วยงาน/สำนักงาน.....

2. การมีส่วนร่วมในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี

มีส่วนร่วมในการจัดทำข้อมูลแบบ Bottom up

มีส่วนร่วมในการจัดทำข้อมูลแบบ Top down

3. มีส่วนร่วมในการจัดเก็บข้อมูลสาขาการผลิตใด (ตอบได้มากกว่า 1 สาขาการผลิต)

สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้

สาขาประมง

สาขาการทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน

สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต)

สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา

สาขาการก่อสร้าง

สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และของใช้

สาขาโรงแรมและภัตตาคาร

สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม

/สาขาตัวกลาง...

- สาขาตัวกลางทางการเงิน
- สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ
- สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ
- สาขาการศึกษา
- สาขาการบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์
- สาขาการให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ
- สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล
- ทุกสาขาการผลิต

4. ปัญหา และข้อเสนอแนะในการจัดทำข้อมูลในส่วนที่รับผิดชอบ

- ปัญหาด้านข้อมูล (มีปัญหอย่างไร)

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....
.....

- ปัญหาด้านบุคคลากร (มีปัญหอย่างไร)

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....
.....

/ปัญหาด้านการบริหาร...

ปัญหาด้านการบริหารจัดการ (มีปัญหาอย่างไร)

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....
.....

ปัญหาด้านงบประมาณ (มีปัญหาอย่างไร)

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....
.....

ปัญหาด้านอื่นๆ (มีปัญหาอย่างไร)

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....
.....

ไม่มีปัญหา

ภาคผนวก ข

รายชื่อหน่วยงานระดับจังหวัด
ที่รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

รายชื่อหน่วยงานระดับจังหวัดที่รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

1. สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และป่าไม้ ประกอบด้วย

เกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบุรี	-	หัวหน้าคณะทำงาน
สถิติจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยพืชสวนเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์ เพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
เกษตรจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ปศุสัตว์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
พาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 3 (สาขาเพชรบุรี)	-	คณะทำงาน
หน.สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
เจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด เพชรบุรีที่ได้รับมอบหมาย	-	เลขาคณะทำงาน

2. สาขาประมง ประกอบด้วย

ประมงจังหวัดเพชรบุรี	-	หัวหน้าคณะทำงาน
สถิติจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและทดสอบพันธุ์สัตว์น้ำ เพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด เพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
เกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
พาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
เจ้าหน้าที่สำนักงานประมงจังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับมอบหมาย	-	เลขาคณะทำงาน

3. สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ประกอบด้วย
 หน.สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 จังหวัดเพชรบุรี - หัวหน้าคณะทำงาน
 สถิติจังหวัดเพชรบุรี - ที่ปรึกษา
 อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 พาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 คลังจังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 เจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 จังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับมอบหมาย - เลขาคณะทำงาน
4. สาขาอุตสาหกรรม ประกอบด้วย
 อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี - หัวหน้าคณะทำงาน
 สถิติจังหวัดเพชรบุรี - ที่ปรึกษา
 ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี - ที่ปรึกษา
 ประธานหอการค้าจังหวัดเพชรบุรี - ที่ปรึกษา
 หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า
 จังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 ปศุสัตว์จังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 พาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด
 เพชรบุรี - คณะทำงาน
 เกษตรจังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 สรรพสามิตพื้นที่เพชรบุรี - คณะทำงาน
 สรรพากรพื้นที่เพชรบุรี - คณะทำงาน
 พัฒนาการจังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 เจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี
 ที่ได้รับมอบหมาย - เลขาคณะทำงาน

5. สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และประปา ประกอบด้วย
- ผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเพชรบุรี - หัวหน้าคณะทำงาน
 - สถิติจังหวัดเพชรบุรี - ที่ปรึกษา
 - ผู้จัดการสำนักงานประปาจังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 - ผู้จัดการแผนกโรงไฟฟ้าเขื่อนแก่งกระจาน
จังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 - ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 - ธุรกิจพลังงานจังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 - พนักงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัด
เพชรบุรีที่ได้รับมอบหมาย - เลขาคณะทำงาน
 - พนักงานของสำนักงานประปาจังหวัดเพชรบุรี
ที่ได้รับมอบหมาย - ผู้ช่วยเลขาคณะทำงาน
6. สาขาก่อสร้าง ประกอบด้วย
- โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี - หัวหน้าคณะทำงาน
 - สถิติจังหวัดเพชรบุรี - ที่ปรึกษา
 - นายกเทศมนตรีเทศบาล - ที่ปรึกษา
 - นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี - ที่ปรึกษา
 - ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 - เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 - สรรพากรพื้นที่เพชรบุรี - คณะทำงาน
 - ทางหลวงชนบทจังหวัดเพชรบุรี - คณะทำงาน
 - ผู้อำนวยการสำนักงานบำรุงทางเพชรบุรี - คณะทำงาน
 - หัวหน้าโครงการชลประทานเพชรบุรี - คณะทำงาน
 - ทางหลวงชนบทที่ 4 (เพชรบุรี) - คณะทำงาน
 - เจ้าหน้าที่โยธาธิการฯ จังหวัดเพชรบุรี
ที่ได้รับมอบหมาย - เลขาคณะทำงาน

7. สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ ประกอบด้วย
พาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี	-	หัวหน้าคณะทำงาน
ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
ประธานหอการค้าจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
นายกเทศมนตรีทุกเทศบาล	-	ที่ปรึกษา
อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
สหกรณ์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
สถิติจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
สรรพากรพื้นที่เพชรบุรี	-	คณะทำงาน
หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
หัวหน้าสำนักงานการค้าภายในจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
คลังจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
เจ้าหน้าที่สำนักงานสถิติจังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับมอบหมาย	-	เลขาคณะทำงาน
8. สาขาโรงแรม และภัตตาคาร ประกอบด้วย
สรรพากรพื้นที่เพชรบุรี	-	หัวหน้าคณะทำงาน
สถิติจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวหัวหิน/ชะอำ	-	ที่ปรึกษา
นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
พาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ผอ.สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 2	-	คณะทำงาน
สรรพสามิตพื้นที่เพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ประธานชมรมโรงแรมจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
เจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เพชรบุรี	-	

ที่ได้รับมอบหมาย	-	เลขาคณะทำงาน
9. สาขาการขนส่งและการคมนาคม ประกอบด้วย		
ขนส่งจังหวัดเพชรบุรี	-	หัวหน้าคณะทำงาน
สถิติจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ประชาสัมพันธ์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการการรถไฟแห่งประเทศไทยจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
พาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
หัวหน้าไปรษณีย์ไทยจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ผอ.สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
หัวหน้าเคเบิลทีวีจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
หัวหน้าสำนักงานขนส่งทางน้ำที่ 3 สาขาเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ผู้จัดการสำนักงานบริการลูกค้าเพชรบุรี		
บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)	-	คณะทำงาน
ผู้จัดการส่วนบริการลูกค้าจังหวัดเพชรบุรี		
บริษัท TOT จำกัด (มหาชน)	-	คณะทำงาน
เจ้าหน้าที่ขนส่งจังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับมอบหมาย	-	เลขาคณะทำงาน
10. สาขาการเงินการธนาคารและธุรกิจประกันภัย ประกอบด้วย		
คลังจังหวัดเพชรบุรี	-	หัวหน้าคณะทำงาน
สถิติจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
ประธานชมรมธนาคารจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
สหกรณ์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
สรรพากรพื้นที่เพชรบุรี	-	คณะทำงาน
หัวหน้าสำนักงานประกันภัยจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ผู้จัดการสถานธนาณบาลเทศบาลเมืองเพชรบุรี 1	-	คณะทำงาน
ผู้จัดการสถานธนาณบาลเทศบาลเมืองเพชรบุรี 2	-	คณะทำงาน

ผู้จัดการสถานนอนุบาล สาขาชะอำ	-	คณะทำงาน
ผู้จัดการสถานนอนุบาล สาขาท่ายาง	-	คณะทำงาน
พัฒนาการจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
เจ้าหน้าที่สำนักงานคลังจังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับมอบหมาย	-	เลขาคณะทำงาน
11. สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ ประกอบด้วย		
สถิติจังหวัดเพชรบุรี	-	หัวหน้าคณะทำงาน
เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
พาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ธนารักษ์พื้นที่เพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
เจ้าหน้าที่สถิติจังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับมอบหมาย	-	เลขาคณะทำงาน
12. สาขาบริหารราชการแผ่นดิน และการประกันสังคมภาคบังคับ ประกอบด้วย		
คลังจังหวัดเพชรบุรี	-	หัวหน้าคณะทำงาน
สถิติจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ประกันสังคมจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
เจ้าหน้าที่สำนักงานคลังจังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับมอบหมาย	-	เลขาคณะทำงาน
13. สาขาการศึกษา ประกอบด้วย		
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1	-	หัวหน้าคณะทำงาน
สถิติจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2	-	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	-	คณะทำงาน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
คลังจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ประธานกลุ่มการศึกษาเอกชนจังหวัดเพชรบุรี 15(1)-		คณะทำงาน
ประธานกลุ่มการศึกษาเอกชนจังหวัดเพชรบุรี 15(2)-		คณะทำงาน
เจ้าหน้าที่เขตการศึกษาฯ เขต 1 ที่ได้รับมอบหมาย	-	เลขานุการคณะทำงาน
14. สาขาการบริการสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วย
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเพชรบุรี	-	หัวหน้าคณะทำงาน
สถิติจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
สรรพากรพื้นที่เพชรบุรี	-	คณะทำงาน
คลังจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระจอมเกล้าจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับมอบหมาย	-	เลขานุการคณะทำงาน
15. สาขาบริการชุมชนสังคมและส่วนบุคคล ประกอบด้วย
สรรพสามิตพื้นที่เพชรบุรี	-	หัวหน้าคณะทำงาน
สถิติจังหวัดเพชรบุรี	-	ที่ปรึกษา
พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
สรรพากรพื้นที่เพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ประชาสัมพันธ์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ผอ.ศูนย์การท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
พาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน

พัฒนาการจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
เจ้าหน้าที่สรรพสามิตพื้นที่เพชรบุรี ที่ได้รับมอบหมาย	-	เลขาคณะทำงาน
16. สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล ประกอบด้วย		
สถิติจังหวัดเพชรบุรี	-	หัวหน้าคณะทำงาน
สรรพากรพื้นที่เพชรบุรี	-	คณะทำงาน
จัดหางานจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
ประกันสังคมจังหวัดเพชรบุรี	-	คณะทำงาน
เจ้าหน้าที่สำนักงานสถิติจังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับมอบหมาย	-	เลขาคณะทำงาน

ภาคผนวก ค

โครงสร้างของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

โครงสร้างของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง¹

ตารางที่ 1 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาเกษตรกรรม ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	100.00	100.00	100.00	100.00
การเพาะปลูก การทำสวนและการเพาะพันธุ์พืช	76.61	79.82	74.17	77.78
การเลี้ยงสัตว์	19.48	16.31	22.23	17.98
การบริการทางการเกษตรฯ	3.91	3.86	3.60	4.24

ตารางที่ 2 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาประมง ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
B ประมง	100.00	100.00	100.00	100.00
การทำประมงน้ำลึกและประมงชายฝั่ง	44.82	42.04	38.62	34.83
การทำฟาร์มเลี้ยงปลา	0.49	0.60	0.90	0.92
การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง	22.60	27.19	29.57	34.59
การทำฟาร์มเลี้ยงหอย	13.90	12.85	14.70	17.33
การเพาะพันธุ์ปลาและกุ้ง	5.40	5.01	3.07	2.68
การประมงอื่นๆ	12.79	12.32	13.13	9.65

ตารางที่ 3 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการทำเหมือง ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	100.00	100.00	100.00	100.00
การทำเหมืองหิน ททราย และดินเหนียว	42.96	54.38	41.24	44.22
การทำเหมืองแร่ที่ใช้ทำเคมีภัณฑ์และปุ๋ย	0.24	0.25	0.27	0.10
การทำเหมืองเกลือ	52.34	40.02	54.15	50.97
การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ	4.47	5.35	4.34	4.71

¹ ณ ราคาของปี พ.ศ. 2546 - 2549

ตารางที่ 4 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาอุตสาหกรรม(การผลิต) ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
D อุตสาหกรรม	100.00	100.00	100.00	100.00
การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม	13.11	11.81	10.90	12.34
การผลิตสิ่งทอสิ่งถัก	36.55	38.25	38.03	38.28
การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก	6.01	6.75	7.01	7.29
การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ฯ	7.78	7.61	7.38	8.02
การผลิตเครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้าฯ	3.47	4.94	7.40	6.62
การผลิตอื่นๆ	33.08	30.63	29.29	27.46

ตารางที่ 5 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาไฟฟ้าฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	100.00	100.00	100.00	100.00
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ)	28.26	28.85	21.19	27.54
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ)	30.27	33.49	34.36	29.81
การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ)	40.41	36.64	42.87	41.19
การประปาเอกชน	1.06	1.02	1.57	1.47

ตารางที่ 6 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการก่อสร้าง ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
F การก่อสร้าง	100.00	100.00	100.00	100.00
การก่อสร้างภาคเอกชน	85.72	84.14	86.32	86.48
การก่อสร้างภาครัฐ	14.28	15.86	13.68	13.52

ตารางที่ 7 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการขนส่ง การขายปลีก ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต		2546	2547	2548	2549
G	การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมฯ	100.00	100.00	100.00	100.00
	การขายส่ง	18.43	18.53	21.01	22.60
	การขายปลีก	70.62	68.52	64.86	66.32
	การซ่อมแซม	10.95	12.95	14.13	11.08

ตารางที่ 8 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาโรงแรม และภัตตาคารฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต		2546	2547	2548	2549
H	โรงแรมและภัตตาคาร	100.00	100.00	100.00	100.00
	โรงแรม ค่ายพัก และที่พักชั่วคราว	90.10	88.54	90.28	89.85
	ภัตตาคาร ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	9.90	11.46	9.72	10.15

ตารางที่ 9 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการขนส่ง ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต		2546	2547	2548	2549
I	การขนส่งฯ	100.00	100.00	100.00	100.00
	การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียง	71.80	70.89	69.77	68.90
	การขนส่งทางน้ำ	3.04	2.39	1.62	1.55
	การไปรษณีย์และการโทรคมนาคม	25.16	26.71	28.61	29.55

ตารางที่ 10 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาตัวกลางทางการเงิน ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
J ตัวกลางทางการเงิน	100.00	100.00	100.00	100.00
สถาบันการเงิน(ธนาคาร)	94.69	94.43	94.72	95.17
ตัวกลางทางการเงินอื่น ๆ	5.17	4.87	4.90	4.10
การประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ	0.14	0.70	0.38	0.73
ยกเว้นการประกันสังคมภาคบังคับ				

ตารางที่ 11 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ฯ	100.00	100.00	100.00	100.00
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	82.28	81.61	81.66	77.79
บริการให้เช่าเครื่องจักรและอุปกรณ์โดยไม่มีผู้				
ควบคุม ฯ	0.49	0.45	0.44	0.47
กิจกรรมด้านคอมพิวเตอร์ ฯ	0.16	0.15	0.15	0.17
บริการด้านธุรกิจอื่น ๆ	17.07	17.80	17.75	21.57

ตารางที่ 12 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการบริหารราชการ ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
L การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ ฯ	100.00	100.00	100.00	100.00
การบริหารราชการส่วนกลาง	14.49	14.07	13.59	12.07
การบริหารราชการส่วนภูมิภาค	11.49	11.63	11.43	11.60
การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น	9.29	9.78	13.88	13.55
การบริหารราชการทหาร	37.51	36.55	34.29	35.62
การบริหารราชการตำรวจ	24.83	25.55	24.12	24.62
การบริหารราชการอื่นๆ	2.39	2.41	2.69	2.54

ตารางที่ 13 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการศึกษา ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
M การศึกษา	100.00	100.00	100.00	100.00
สถาบันการศึกษารัฐบาล	91.43	91.30	90.86	91.04
สถาบันการศึกษาเอกชน	8.57	8.70	9.14	8.96

ตารางที่ 14 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการบริการด้านสุขภาพ ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
N การบริการด้านสุขภาพ ฯ	100.00	100.00	100.00	100.00
สถานบริการรัฐบาล	75.45	74.15	74.37	72.06
สถานบริการเอกชน	24.55	25.85	25.63	27.94

ตารางที่ 15 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการให้บริการชุมชน ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
O การให้บริการชุมชน สังคม ฯ	100.00	100.00	100.00	100.00
การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะ ฯ	13.05	10.32	9.70	8.61
องค์กรสมาชิก ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.52	0.39	0.28	0.21
กิจกรรมนันทนาการ วัฒนธรรม และการกีฬา	65.51	50.71	57.87	57.94
กิจกรรมด้านการบริการอื่น ฯ	20.92	38.58	32.15	33.24

ตารางที่ 16 โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	2546	2547	2548	2549
P ถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	100.00	100.00	100.00	100.00
ถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	100.00	100.00	100.00	100.00

ภาคผนวก ง

อัตราการเติบโตของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

อัตราการเติบโตของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง²

ตารางที่ 1 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาเกษตรกรรมฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม ฯ	6.77	-12.38	12.73	6.77	-12.38	12.73
การเพาะปลูก ฯ	11.25	-18.58	18.22	8.62	-14.83	13.51
การเลี้ยงสัตว์	-10.59	19.37	-8.80	-2.06	3.16	-1.96
การบริการทางการเกษตรฯ	5.46	-18.30	32.52	0.21	-0.71	1.17

ตารางที่ 2 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาประมง ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
B ประมง	9.51	1.57	32.13	9.51	1.57	32.13
การทำประมงน้ำลึกและประมงชายฝั่ง	2.71	-6.69	19.16	1.22	-2.81	7.40
การทำฟาร์มเลี้ยงปลา	32.94	52.49	35.06	0.16	0.31	0.31
การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง	31.72	10.48	54.58	7.17	2.85	16.14
การทำฟาร์มเลี้ยงหอย	1.26	16.21	55.77	0.18	2.08	8.20
การเพาะพันธุ์ปลาและกุ้ง	1.59	-37.69	14.88	0.09	-1.89	0.46
การประมงอื่นๆ	5.47	8.31	-2.89	0.70	1.02	-0.38

² ณ ราคาในปี พ.ศ. 2547 - 2549

ตารางที่ 3 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการทำเหมืองแร่ ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	4.61	10.87	-11.47	4.61	10.87	-11.47
การทำเหมืองหิน ททราย และดินเหนียว	32.42	-15.92	-5.07	13.93	-8.66	-2.09
การทำเหมืองแร่ที่ใช้ทำเคมีภัณฑ์และปุ๋ย	7.14	22.22	-67.27	0.02	0.06	-0.18
การทำเหมืองเกลือ	-20.00	50.00	-16.67	-10.47	20.01	-9.03
การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ	25.27	-10.09	-3.85	1.13	-0.54	-0.17

ตารางที่ 4 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาอุตสาหกรรม ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
D อุตสาหกรรม	15.33	10.59	1.83	15.33	10.59	1.83
การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม	3.90	2.06	15.31	0.51	0.24	1.67
การผลิตสิ่งทอสิ่งถัก	20.69	9.94	2.51	7.56	3.80	0.95
การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก	29.52	14.75	5.89	1.77	1.00	0.41
การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ฯ	12.91	7.24	10.66	1.00	0.55	0.79
การผลิตเครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้าฯ	64.20	65.65	-8.97	2.23	3.24	-0.66
การผลิตอื่นๆ	6.80	5.73	-4.52	2.25	1.76	-1.32

ตารางที่ 5 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาไฟฟ้า ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	14.97	-14.84	23.56	14.97	-14.84	23.56
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ)	17.38	-37.45	60.58	4.91	-10.80	12.84
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ)	27.18	-12.61	7.18	8.23	-4.22	2.47
การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ)	4.24	-0.37	18.70	1.72	-0.13	8.02
การประปาเอกชน	10.83	31.77	15.25	0.11	0.32	0.24

ตารางที่ 6 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการก่อสร้าง ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
	F การก่อสร้าง	67.62	-12.17	43.45	67.62	-12.17
การก่อสร้างภาคเอกชน	64.54	-9.91	43.72	55.32	-8.33	37.74
การก่อสร้างภาครัฐ	86.12	-24.20	41.73	12.30	-3.84	5.71

ตารางที่ 7 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการขายส่งการขายปลีก

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
	G การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ฯ	17.52	2.64	-0.87	17.52	2.64
การขายส่ง	18.19	16.37	6.62	3.35	3.03	1.39
การขายปลีก	14.02	-2.85	1.36	9.90	-1.95	0.88
การซ่อมแซม	38.94	12.04	-22.25	4.26	1.56	-3.14

ตารางที่ 8 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาโรงแรม และภัตตาคาร

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
	H โรงแรมและภัตตาคาร	1.02	8.63	7.05	1.02	8.63
โรงแรม ค่ายพัก และที่พักชั่วคราว	-0.73	10.76	6.55	-0.66	9.53	5.91
ภัตตาคาร ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	16.94	-7.83	11.73	1.68	-0.90	1.14

ตารางที่ 9 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการขนส่ง ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
I การขนส่ง ฯ	6.99	40.33	4.67	6.99	40.33	4.67
การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียง	5.63	38.10	3.36	4.04	27.01	2.35
การขนส่งทางน้ำ	-15.64	-4.80	0.16	-0.48	-0.11	0.01
การไปรษณีย์และการโทรคมนาคม	13.59	50.30	8.11	3.42	13.44	2.32

ตารางที่ 10 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาตัวกลางทางการเงิน ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
J ตัวกลางทางการเงิน	11.05	3.93	10.43	11.05	3.93	10.43
สถาบันการเงิน(ธนาคาร)	10.73	4.25	10.96	10.16	4.01	10.38
ตัวกลางทางการเงินอื่น ๆ	4.65	4.52	-7.64	0.24	0.22	-0.37
การประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ ยกเว้นการประกันสังคมภาคบังคับ	474.11	-43.36	111.17	0.64	-0.30	0.43

ตารางที่ 11 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ฯ	9.39	-0.26	-9.88	9.39	-0.26	-9.88
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	8.50	-0.18	-14.15	6.99	-0.15	-11.56
บริการให้เช่าเครื่องจักรและอุปกรณ์โดยไม่มีผู้ ควบคุม ฯ	0.13	-3.39	-3.07	0.01	-0.02	-0.01
กิจกรรมด้านคอมพิวเตอร์ ฯ	0.25	-1.49	3.78	0.01	0.01	0.01
บริการด้านธุรกิจอื่น ๆ	14.05	-0.52	9.52	2.40	-0.09	1.69

ตารางที่ 12 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการบริหารราชการฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
L การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศฯ	-2.31	4.92	10.19	-2.31	4.92	10.19
การบริหารราชการส่วนกลาง	-5.14	1.35	-2.10	-0.74	0.19	-0.29
การบริหารราชการส่วนภูมิภาค	-1.09	3.11	11.83	-0.13	0.36	1.35
การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น	2.83	48.85	7.55	0.26	4.78	1.05
การบริหารราชการทหาร	-4.79	-1.57	14.45	-1.80	-0.57	4.95
การบริหารราชการตำรวจ	0.55	-0.97	12.48	0.14	-0.25	3.01
การบริหารราชการอื่นๆ	-1.69	17.08	4.11	-0.04	0.41	0.11

ตารางที่ 13 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการศึกษาฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
M การศึกษา	0.06	0.78	6.12	0.06	0.78	6.12
การศึกษารัฐบาล	-0.07	0.29	6.33	-0.07	0.27	5.75
การศึกษาเอกชน	1.53	5.95	4.04	0.13	0.52	0.37

ตารางที่ 14 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการบริการด้านสุขภาพ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
N การบริการด้านสุขภาพฯ	3.25	12.14	-0.23	3.25	12.14	-0.23
บริการด้านสุขภาพรัฐบาล	1.47	12.47	-3.33	1.11	9.25	-2.48
บริการด้านสุขภาพเอกชน	8.73	11.18	8.77	2.14	2.89	2.25

ตารางที่ 15 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการให้บริการชุมชนฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
O การให้บริการชุมชน สังคมฯ	19.85	29.36	38.11	19.85	29.36	38.11
การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะ การสุขาภิบาลและ บริการ ที่คล้ายคลึงกัน	-5.26	21.65	22.51	-0.69	2.23	2.18
องค์กรสมาชิก ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	-9.76	-7.10	3.54	-0.05	-0.03	0.01
กิจกรรมนันทนาการ วัฒนธรรม และการกีฬา	-7.23	47.63	38.29	-4.74	24.15	22.16
กิจกรรมด้านการบริการอื่น ๆ	121.07	7.78	42.80	25.33	3.00	13.76

ตารางที่ 16 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาถูกจ้างในครัวเรือนฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโต			ที่มาของอัตราการเติบโต		
	2547	2548	2549	2547	2548	2549
P ถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-2.52	-21.88	156.14	-2.52	-21.88	156.14
ถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-2.52	-21.88	156.14	-2.52	-21.88	156.14

ภาคผนวก จ

ดัชนีราคาของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

ดัชนีราคาของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

ตารางที่ 1 ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาเกษตรกรรมฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ ฯ	100.00	106.93	127.45	113.57	6.93	19.18	-10.89
การเพาะปลูก ฯ	100.00	108.23	134.09	116.25	8.23	23.89	-13.30
การเลี้ยงสัตว์	100.00	100.00	100.18	94.59	0.00	0.18	-5.59
การบริการทางการเกษตรฯ	100.00	109.43	158.96	144.81	9.43	45.26	-8.90

ตารางที่ 2 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาประมง ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
B ประมง	100.00	98.66	97.15	102.15	-1.34	-1.53	5.15
การทำประมงน้ำลึกและประมงชายฝั่ง	100.00	99.19	97.71	107.30	-0.81	-1.49	9.81
การทำฟาร์มเลี้ยงปลา	100.00	99.29	39.39	53.83	-0.71	-60.33	36.67
การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง	100.00	96.39	94.59	111.75	-3.61	-1.87	18.14
การทำฟาร์มเลี้ยงหอย	100.00	100.40	102.06	83.69	0.40	1.65	-18.00
การเพาะพันธุ์ปลาและกุ้ง	100.00	99.54	112.89	105.31	-0.46	13.41	-6.72
การประมงอื่นๆ	100.00	99.66	96.05	86.07	-0.34	-3.62	-10.39

ตารางที่ 3 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการทำเหมืองแร่ ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	100.00	172.15	175.07	221.17	72.15	1.70	26.33
ทำเหมืองหิน ทราช และดินเหนียว	100.00	99.25	97.46	96.59	-0.75	-1.80	-0.90
ทำเหมืองแร่ที่ใช้ทำเคมีภัณฑ์และปุ๋ย	100.00	100.00	92.71	93.31	0.00	-7.29	0.65
ทำเหมืองเกลือ	100.00	280.00	240.00	340.00	180.00	-14.29	41.67
ทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ	100.00	109.52	107.64	107.64	9.52	-1.71	0.01

ตารางที่ 4 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาอุตสาหกรรม ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
D อุตสาหกรรม	100.00	108.62	118.81	122.63	8.62	9.38	3.22
การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม	100.00	119.71	114.52	141.49	19.71	-4.34	23.55
การผลิตสิ่งทอสิ่งถัก	100.00	107.71	121.24	124.72	7.71	12.56	2.87
การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก	100.00	108.12	107.08	108.62	8.12	-0.96	1.44
การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ฯ	100.00	79.47	117.73	122.92	-20.53	48.15	4.40
การผลิตเครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้า ฯ	100.00	110.33	127.68	125.07	10.33	15.73	-2.04
การผลิตอื่นๆ	100.00	112.57	118.09	114.30	12.57	4.91	-3.21

ตารางที่ 5 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาไฟฟ้า ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	100.00	92.45	218.31	223.76	-7.55	136.14	2.49
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ)	100.00	101.15	94.73	85.91	1.15	-6.34	-9.31
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ)	100.00	76.99	426.90	537.69	-23.01	454.48	25.95
การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ)	100.00	99.27	116.31	92.57	-0.73	17.16	-20.41
การประปาเอกชน	100.00	108.79	106.28	115.95	8.79	-2.30	9.10

ตารางที่ 6 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการก่อสร้าง

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
	F การก่อสร้าง	100.00	102.06	103.06	105.14	2.06	0.99
การก่อสร้างภาคเอกชน	100.00	102.19	103.13	105.59	2.19	0.93	2.38
การก่อสร้างภาครัฐ	100.00	101.36	102.61	102.26	1.36	1.23	-0.34

ตารางที่ 7 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการขายส่ง การขายปลีก ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
	G การขายส่ง การขายปลีก ฯ	100.00	103.40	109.90	113.80	3.40	6.29
การขายส่ง	100.00	103.40	109.90	113.80	3.40	6.29	3.55
การขายปลีก	100.00	103.40	109.90	113.80	3.40	6.29	3.55
การซ่อมแซม	100.00	103.40	109.90	113.80	3.40	6.29	3.55

ตารางที่ 8 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาโรงแรม และภัตตาคาร ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
	H โรงแรมและภัตตาคาร	100.00	109.10	117.98	117.02	9.10	8.14
โรงแรม ฯ	100.00	111.75	119.62	117.03	11.75	7.04	-2.16
ภัตตาคาร ร้านอาหาร ฯ	100.00	88.58	102.77	116.98	-11.42	16.02	13.83

ตารางที่ 9 คำนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการขนส่ง ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
I การขนส่งฯ	100.00	102.24	113.90	118.46	2.24	11.41	4.00
การขนส่งทางบกฯ	100.00	104.21	118.95	133.15	4.21	14.15	11.93
การขนส่งทางน้ำ	100.00	103.74	161.79	171.15	3.74	55.96	5.78
การไปรษณีย์และการโทรคมนาคม	100.00	96.87	98.88	81.45	-3.13	2.08	-17.63

ตารางที่ 10 คำนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาตัวกลางทางการเงินฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
J ตัวกลางทางการเงิน	100.00	104.08	112.33	116.24	4.08	7.92	3.48
สถาบันการเงิน(ธนาคาร)	100.00	104.07	112.43	116.30	4.07	8.04	3.44
ตัวกลางทางการเงินอื่น ๆ	100.00	104.16	110.27	115.14	4.16	5.87	4.42
การประกันภัยและกองทุนบำเหน็จ							
บำนาญฯ	100.00	105.35	112.48	115.12	5.35	6.77	2.35

ตารางที่ 11 คำนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	100.00	100.54	97.75	98.89	0.54	-2.78	1.17
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	100.00	99.04	94.11	94.24	-0.96	-4.98	0.14
บริการให้เช่าเครื่องจักรและ							
อุปกรณ์โดยไม่มีผู้ควบคุม ฯ	100.00	105.43	111.48	107.89	5.43	5.73	-3.22
กิจกรรมด้านคอมพิวเตอร์ฯ	100.00	103.28	107.92	110.29	3.28	4.49	2.19
บริการด้านธุรกิจอื่น ๆ	100.00	107.31	114.08	115.39	7.31	6.31	1.15

ตารางที่ 12 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการบริหารราชการ ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
L การบริหารราชการ ฯ	100.00	109.89	116.65	125.65	9.89	6.15	7.72
การบริหารราชการส่วนกลาง	100.00	109.89	116.65	125.65	9.89	6.15	7.72
การบริหารราชการส่วนภูมิภาค	100.00	109.89	116.65	125.65	9.89	6.15	7.72
การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น	100.00	109.89	116.65	125.65	9.89	6.15	7.72
การบริหารราชการทหาร	100.00	109.89	116.65	125.65	9.89	6.15	7.72
การบริหารราชการตำรวจ	100.00	109.89	116.65	125.65	9.89	6.15	7.72
การบริหารราชการอื่นๆ	100.00	109.89	116.65	125.65	9.89	6.15	7.72

ตารางที่ 13 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการศึกษา ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
M การศึกษา	100.00	109.00	114.87	123.24	9.00	5.38	7.29
การศึกษารัฐบาล	100.00	109.89	116.65	125.65	9.89	6.15	7.72
การศึกษาเอกชน	100.00	99.71	97.13	98.73	-0.29	-2.58	1.64

ตารางที่ 14 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการบริการด้านสุขภาพ ฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
N การบริการด้านสุขภาพ ฯ	100.00	107.44	113.92	120.70	7.44	6.04	5.95
บริการด้านสุขภาพรัฐบาล	100.00	109.89	116.65	125.65	9.89	6.15	7.72
บริการด้านสุขภาพเอกชน	100.00	100.40	106.01	107.94	0.40	5.59	1.82

ตารางที่ 15 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาการให้บริการชุมชนฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
O การให้บริการชุมชน สังคมฯ	100.00	104.47	109.40	113.30	4.47	4.72	3.57
การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะ ฯ	100.00	109.89	116.65	125.65	9.89	6.15	7.72
องค์กรสมาชิก ซึ่งมีได้จัด							
ประเภทไว้ในที่อื่น	100.00	103.40	109.90	113.80	3.40	6.29	3.55
กิจกรรมนันทนาการฯ	100.00	103.42	106.11	113.36	3.42	2.60	6.83
กิจกรรมด้านการบริการอื่น ๆ	100.00	104.41	113.14	110.01	4.41	8.36	-2.77

ตารางที่ 16 ดัชนีราคาของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรีสาขาถูกจ้างในครัวเรือนฯ

หน่วย : ร้อยละ

สาขาการผลิต	ดัชนีราคา				อัตราเพิ่ม		
	2546	2547	2548	2549	2547	2548	2549
P ถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	100.00	89.88	82.44	108.94	-10.12	-8.28	32.14
ถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	100.00	89.88	82.44	108.94	-10.12	-8.28	32.14

ภาคผนวก ฉ

BCG Matrix ของกิจการการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

BCG Matrix ของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง³

ตารางที่ 1 BCG Matrix สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์⁴

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
A เกษตรกรรม ⁴			
การเพาะปลูก ⁴	7.93	79.48	ดาวเด่น
การเลี้ยงสัตว์	-1.63	15.90	สุนัข
การบริการทางการเกษตร	18.27	4.61	น่าสงสัย
จุดตัดแกนกลางแมทริกซ์	6.35	(100/3กิจกรรม) = 33.33	

ตารางที่ 2 BCG Matrix สาขาประมง

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
B ประมง			
การทำประมงน้ำลึกและประมงชายฝั่ง	8.22	39.23	วัวนม
การทำฟาร์มเลี้ยงปลา	25.69	0.48	น่าสงสัย
การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง	39.34	31.06	ดาวเด่น
การทำฟาร์มเลี้ยงหอย	15.84	14.24	น่าสงสัย
การเพาะพันธุ์ปลาน้ำจืดและกุ้ง	-7.01	3.79	สุนัข
การประมงอื่นๆ	-1.16	11.19	สุนัข
จุดตัดแกนกลางแมทริกซ์	15.66	(100/6กิจกรรม) = 16.67	

ตารางที่ 3 BCG Matrix สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
C การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน			
การทำเหมืองหิน ทราช และดินเหนียว	3.81	46.61	ดาวเด่น
การทำเหมืองแร่ที่ใช้ทำเคมีภัณฑ์และปุ๋ย	-12.64	0.21	สุนัข
การทำเหมืองเกลือ	4.44	48.38	ดาวเด่น
การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ	3.78	4.80	น่าสงสัย
จุดตัดแกนกลางแมทริกซ์	1.34	(100/4กิจกรรม) = 25.00	

³ ณ ราคาประจำปี ปี พ.ศ. 2547 - 2549

ตารางที่ 4 BCG Matrix สาขาอุตสาหกรรม

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
D อุตสาหกรรม			
การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม	21.49	12.58	นำสงสัย
การผลิตสิ่งทอสิ่งถัก	19.73	38.56	ดาวเด่น
การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก	20.37	6.50	นำสงสัย
การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประติษฐ์ฯ	21.38	6.98	นำสงสัย
การผลิตเครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้าฯ	54.01	6.57	นำสงสัย
การผลิตอื่นๆ	7.85	28.82	วันม
จุดตัดแกนกลางแมทริกซ์	17.12	(100/6กิจกรรม) = 16.67	

ตารางที่ 5 BCG Matrix สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
E ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา			
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ)	7.65	17.11	สุนัข
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ)	139.16	55.57	ดาวเด่น
การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ)	4.90	26.41	นำสงสัย
การประปาเอกชน	25.01	0.91	สุนัข
จุดตัดแกนกลางแมทริกซ์	44.68	(100/4กิจกรรม) = 25.00	

ตารางที่ 6 BCG Matrix สาขาก่อสร้าง

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
F การก่อสร้าง			
การก่อสร้างภาคเอกชน	35.40	85.83	ดาวเด่น
การก่อสร้างภาครัฐ	35.54	14.17	นำสงสัย
จุดตัดแกนกลางแมทริกซ์	35.37	(100/2กิจกรรม) = 50.00	

ตารางที่ 7 BCG Matrix สาขาการขนส่ง การขายปลีก

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
G การขนส่ง การขายปลีก ฯ			
การขนส่ง	18.77	20.71	นำสงสัย
การขายปลีก	8.71	66.57	วัวนม
การซ่อมแซม	14.42	12.72	นำสงสัย
จุดตัดแกนกลางเมทริกซ์	11.08	(100/3กิจกรรม) = 33.33	

ตารางที่ 8 BCG Matrix สาขาโรงแรมและภัตตาคาร

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
H โรงแรมและภัตตาคาร			
โรงแรม ค่ายพัก ฯ	11.24	90.69	วัวนม
ภัตตาคาร ฯ	12.57	9.31	นำสงสัย
จุดตัดแกนกลางเมทริกซ์	11.28	(100/2กิจกรรม) = 50.00	

ตารางที่ 9 BCG Matrix สาขาการขนส่ง

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
I การขนส่ง			
การขนส่งทางบกฯ	27.80	74.18	ดาวเด่น
การขนส่งทางน้ำ	13.98	2.33	สุนัข
การไปรษณีย์และการโทรคมนาคม	17.51	23.49	สุนัข
จุดตัดแกนกลางเมทริกซ์	24.86	(100/3กิจกรรม) = 33.33	

ตารางที่ 10 BCG Matrix สาขาตัวกลางทางการเงิน

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
J ตัวกลางทางการเงิน			
สถาบันการเงิน(ธนาคาร)	14.21	94.81	ดาวเด่น
ตัวกลางทางการเงินอื่น ๆ	5.37	4.58	สุนัข
การประกันภัยและกองทุน			
บำเหน็จบำนาญ ๆ	193.81	0.61	น่าสงสัย
จุดตัดแกนกลางเมทริกซ์	14.01	(100/3กิจกรรม) = 33.33	

ตารางที่ 11 BCG Matrix สาขาอสังหาริมทรัพย์ฯ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ			
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	-3.91	77.71	วัวนม
บริการให้เช่าเครื่องจักรและ			
อุปกรณ์โดยไม่มีผู้ควบคุม ๆ	0.51	0.49	น่าสงสัย
กิจกรรมด้านคอมพิวเตอร์	4.18	0.17	น่าสงสัย
บริการด้านธุรกิจอื่น ๆ	12.98	21.63	น่าสงสัย
จุดตัดแกนกลางเมทริกซ์	-0.62	(100/4 กิจกรรม) = 25.00	

ตารางที่ 12 BCG Matrix สาขาการบริหารราชการฯ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
L การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ			
การบริหารราชการส่วนกลาง	5.76	13.24	สุนัข
การบริหารราชการส่วนภูมิภาค	12.87	11.56	น่าสงสัย
การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น	28.95	12.40	น่าสงสัย
การบริหารราชการทหาร	10.80	35.49	วัวนม
การบริหารราชการตำรวจ	12.26	24.76	วัวนม
การบริหารราชการอื่นๆ	14.82	2.55	น่าสงสัย
จุดตัดแกนกลางเมทริกซ์	12.47	(100/6กิจกรรม) = 16.67	

ตารางที่ 13 BCG Matrix สาขาการศึกษา

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
M การศึกษา			
สถาบันการศึกษารัฐบาล	10.27	92.38	ดาวเด่น
สถาบันการศึกษาเอกชน	3.40	7.62	สุนัข
จุดตัดแกนกลางเมทริกซ์	9.71	(100/2กิจกรรม) = 50.00	

ตารางที่ 14 BCG Matrix สาขาการบริการด้านสุขภาพ

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
N การบริการด้านสุขภาพ			
สถานบริการรัฐบาล	11.67	75.67	วัวนม
สถานบริการเอกชน	12.44	24.33	น้ำสงสัย
จุดตัดแกนกลางเมทริกซ์	11.85	(100/2กิจกรรม) = 50.00	

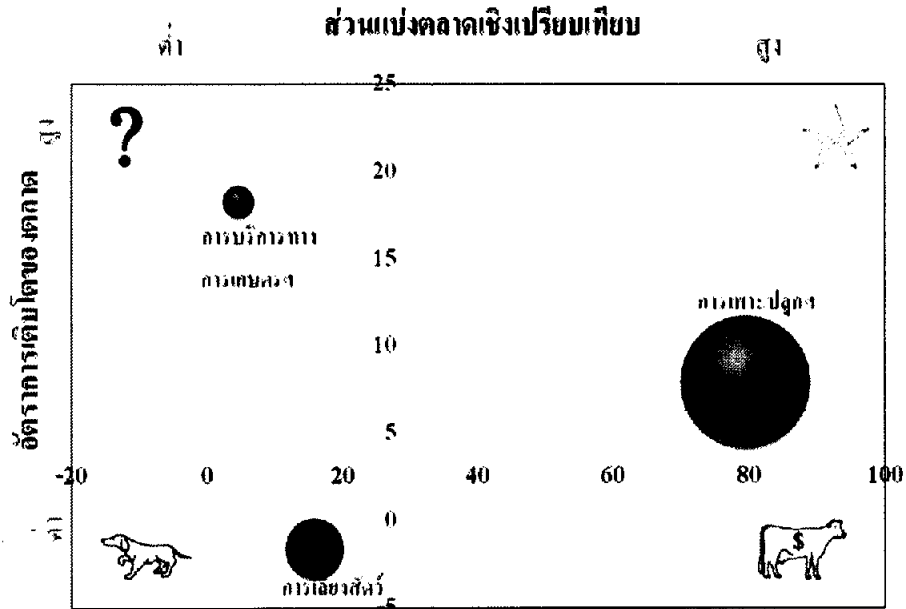
ตารางที่ 15 BCG Matrix สาขาการให้บริการชุมชน สังคม

สาขาการผลิต	อัตราการเติบโตของตลาด	ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ	BCG Matrix
O การให้บริการชุมชน สังคม			
การจัดตั้งปฏิภูมและขยะ ฯ	21.73	10.25	สุนัข
องค์กรสมาชิก ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ที่อื่น	-0.25	0.29	สุนัข
กิจกรรมนันทนาการวัฒนธรรมการศึกษา	31.72	54.77	วัวนม
กิจกรรมด้านการบริการอื่น ๆ	62.15	34.69	ดาวเด่น
จุดตัดแกนกลางเมทริกซ์	34.57	(100/4กิจกรรม) = 25.00	

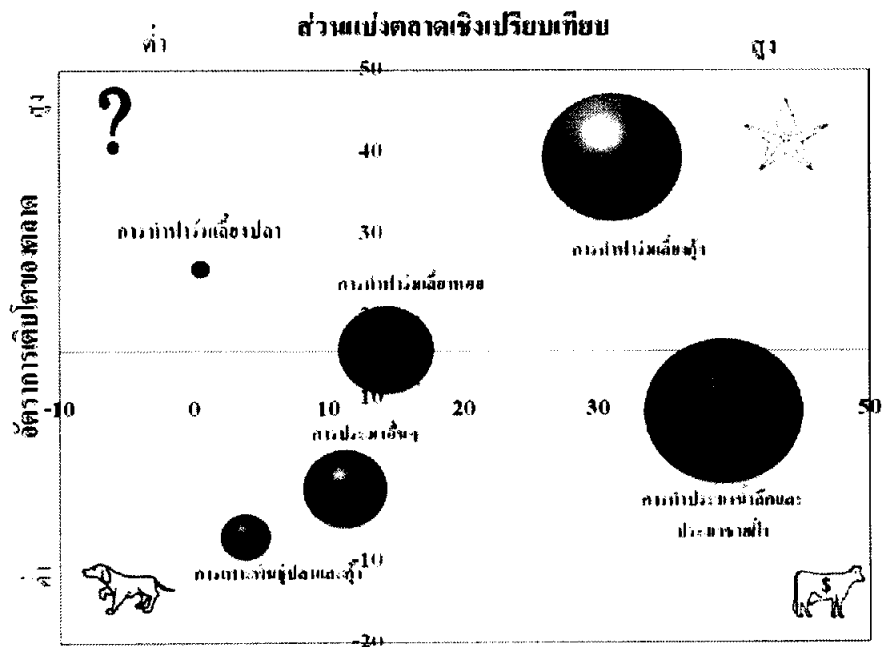
ภาคผนวก ข

ภาพ BCG Matrix ของกิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง

ภาพรายละเอียด BCG Matrix กิจกรรมการผลิตหลักจากวิธีการจัดเก็บข้อมูลทางตรง⁴

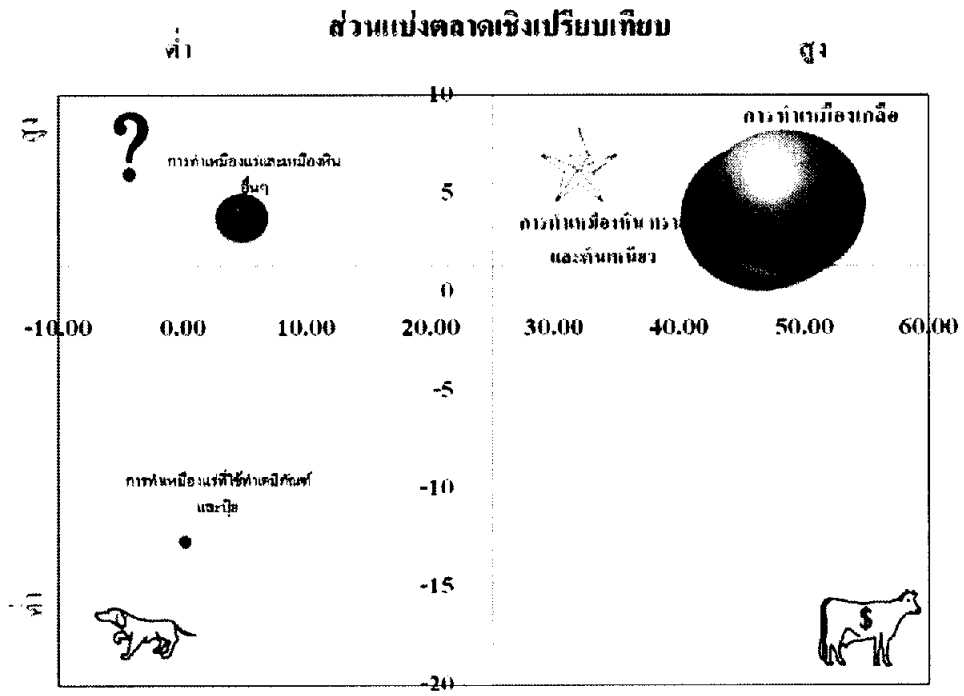

ภาพที่ 1 BCG Matrix สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้

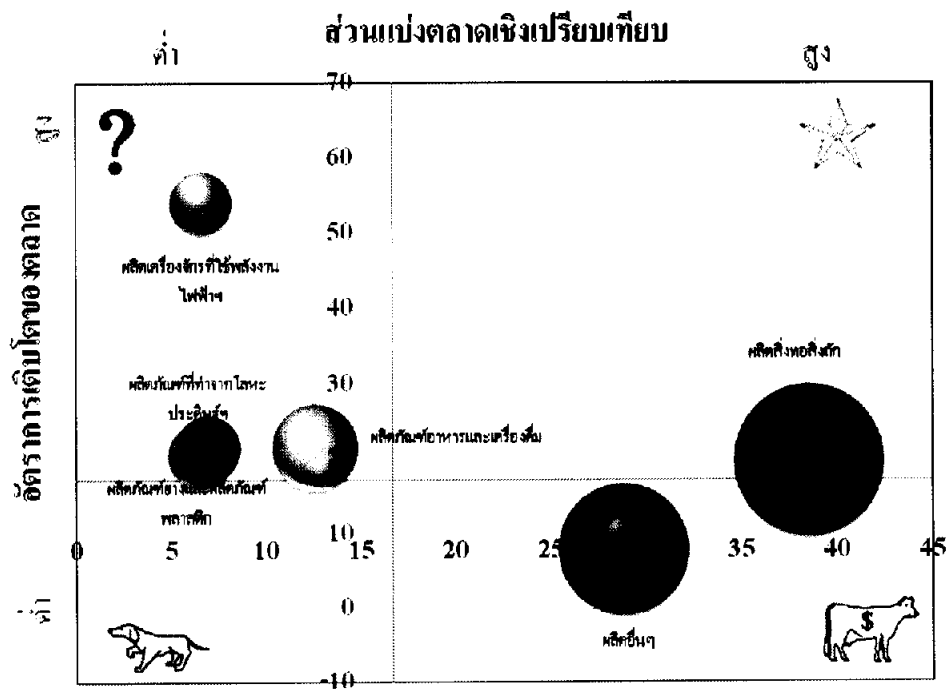

ภาพที่ 2 BCG Matrix สาขาประมง

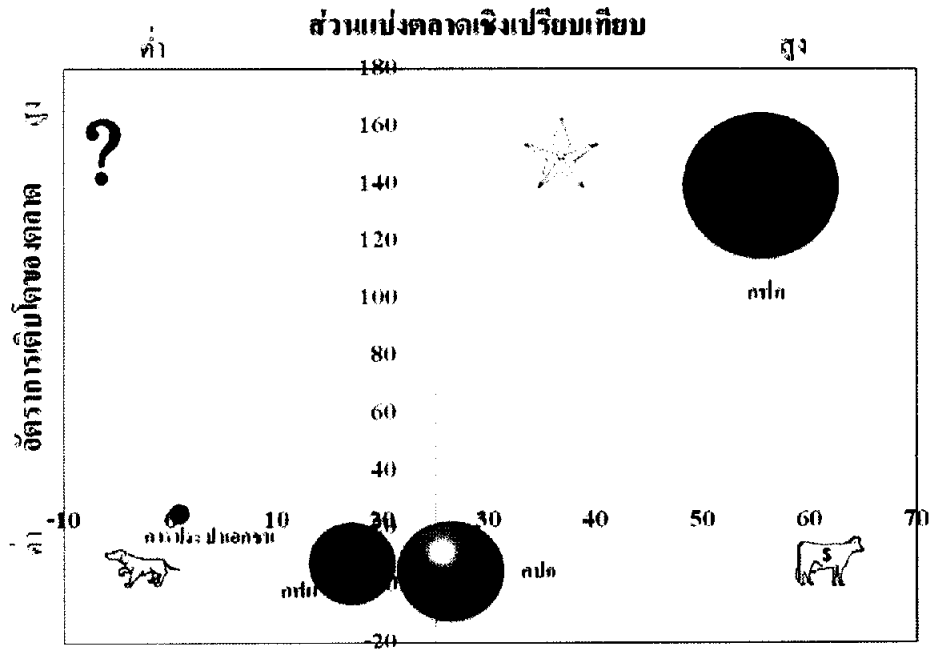
⁴ น. ราคาประจำปี ปี พ.ศ. 2547 - 2549

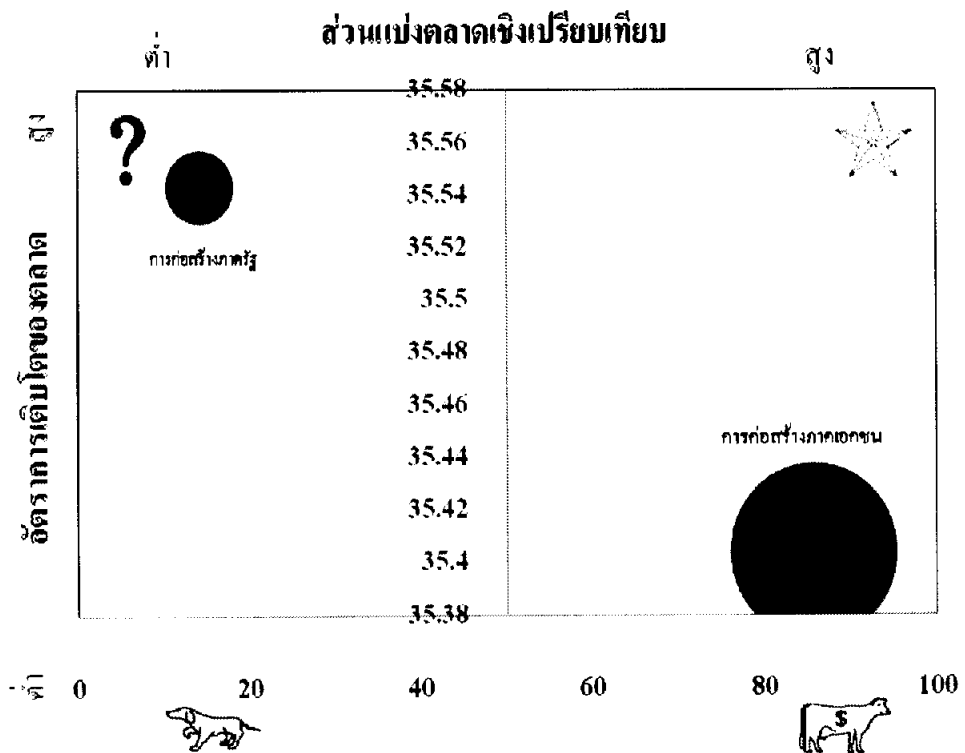
ภาพที่ 3 BCG Matrix สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน

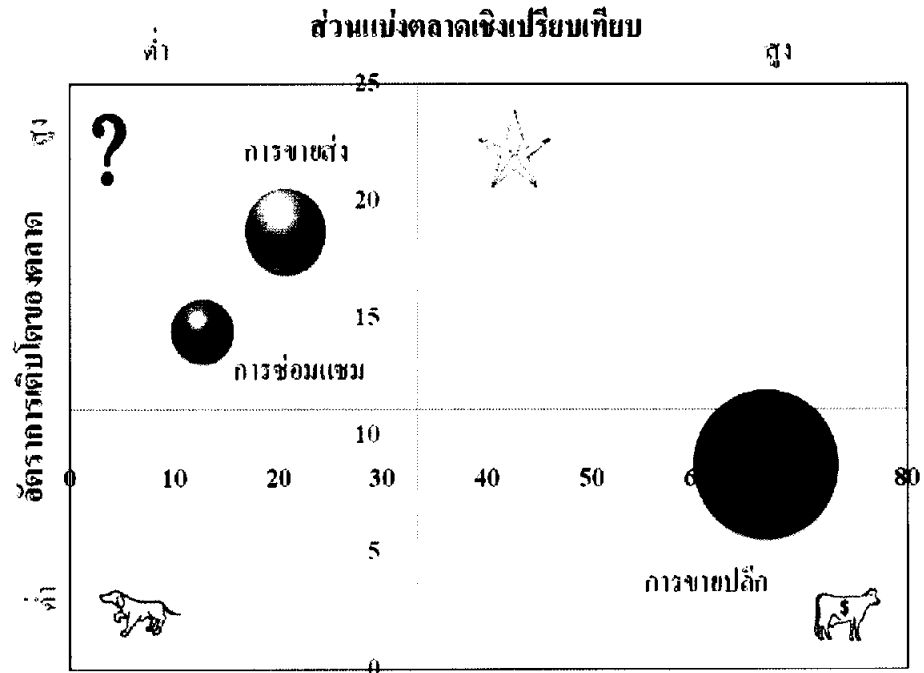
ภาพที่ 4 BCG Matrix สาขาอุตสาหกรรม

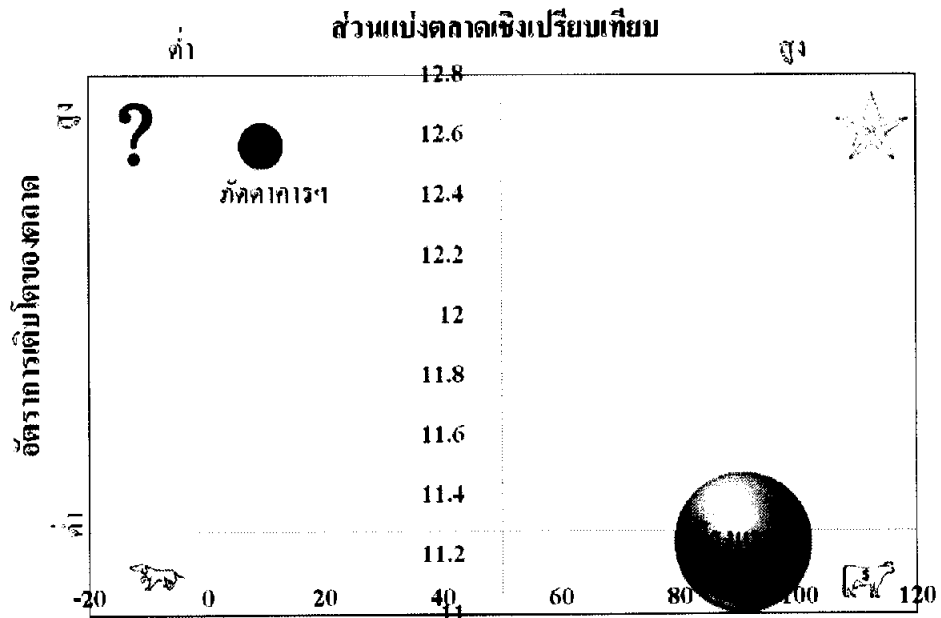
ภาพที่ 5 BCG Matrix สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา

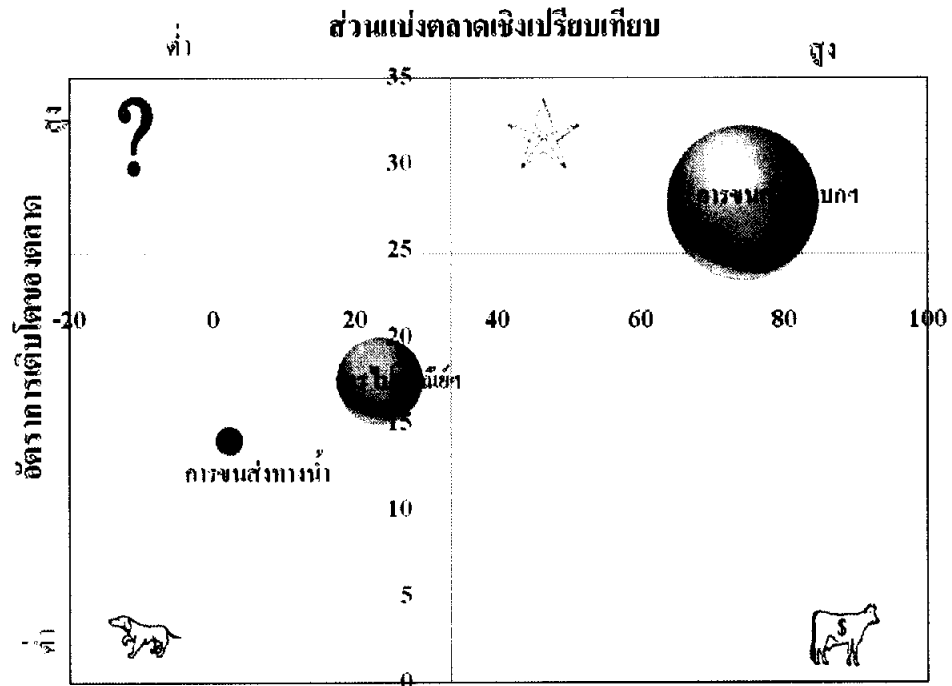
ภาพที่ 6 BCG Matrix สาขาการก่อสร้าง

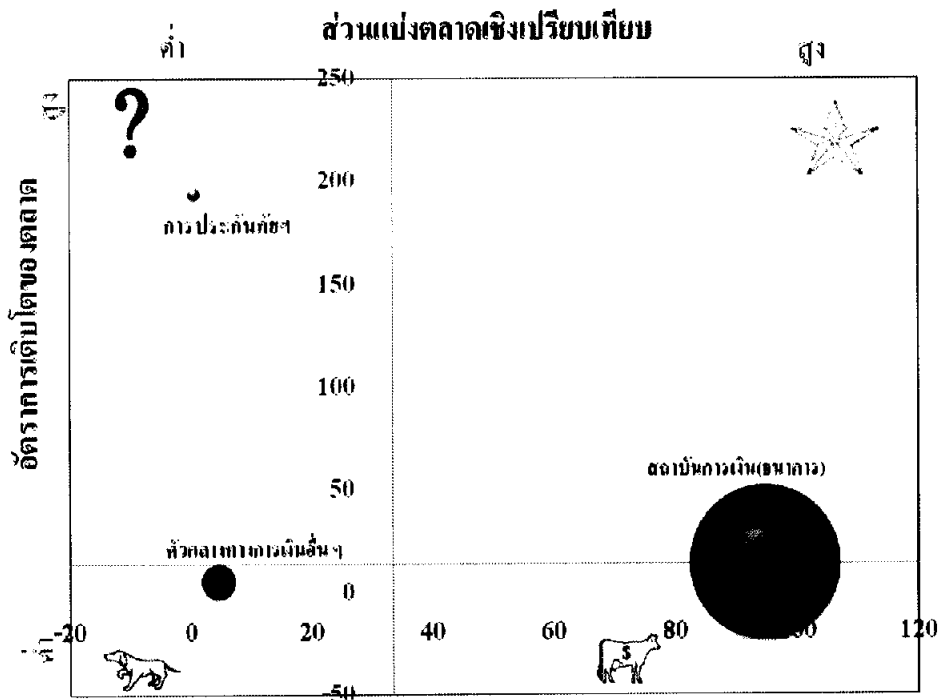
ภาพที่ 7 BCG Matrix สาขาการขายส่งการขายปลีกฯ

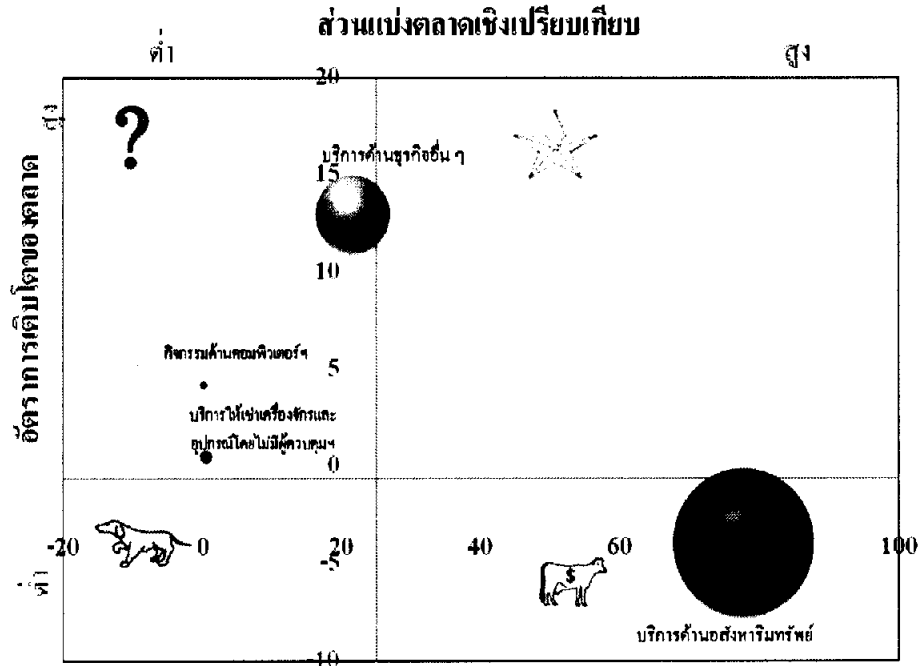
ภาพที่ 8 BCG Matrix สาขาโรงแรมและภัตตาคารฯ

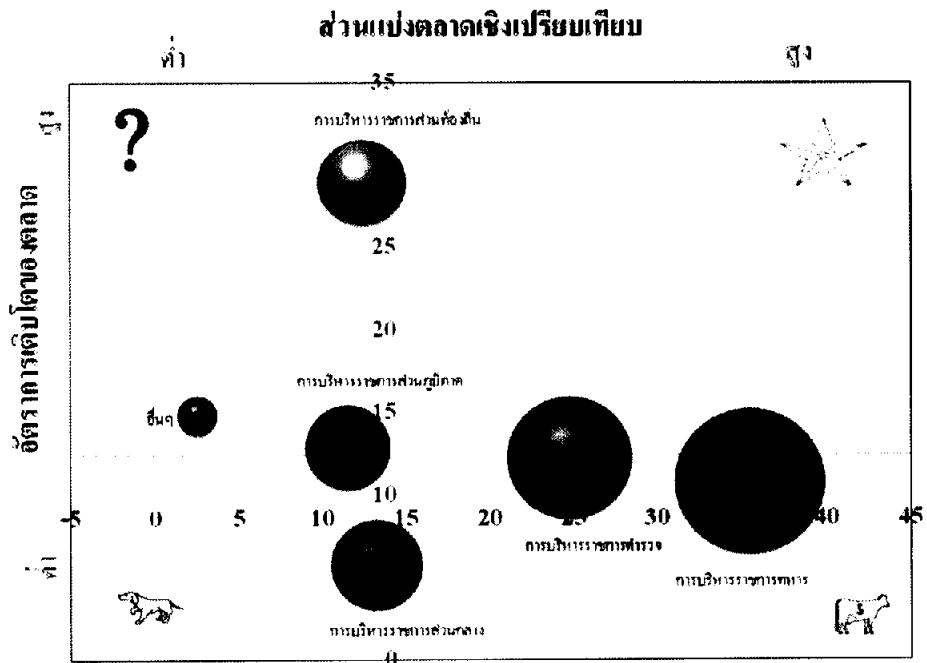
ภาพที่ 9 BCG Matrix สาขาการขนส่ง

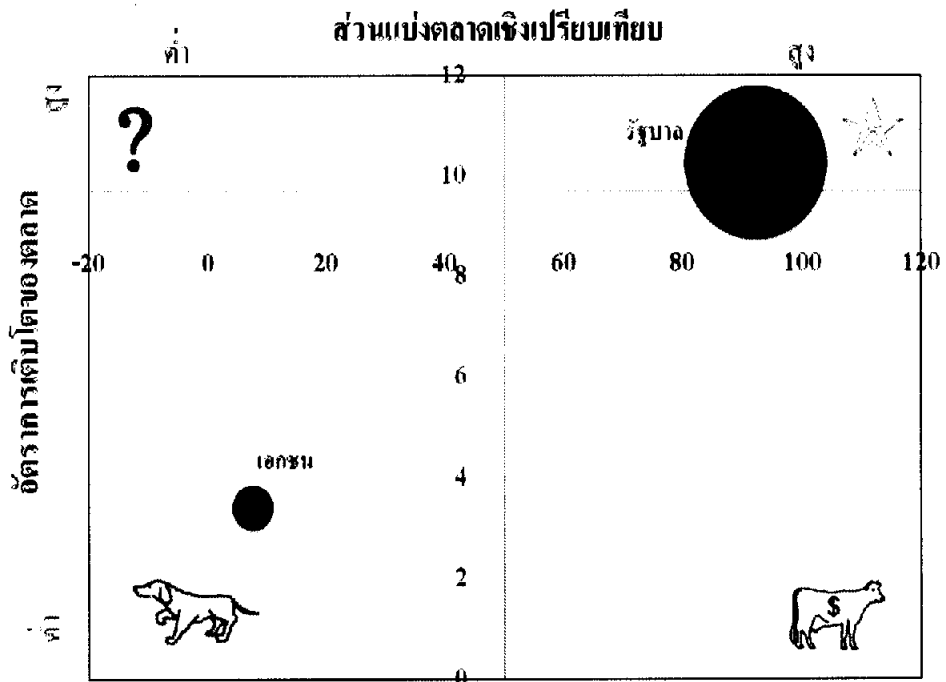
ภาพที่ 10 BCG Matrix สาขาตัวกลางทางการเงิน

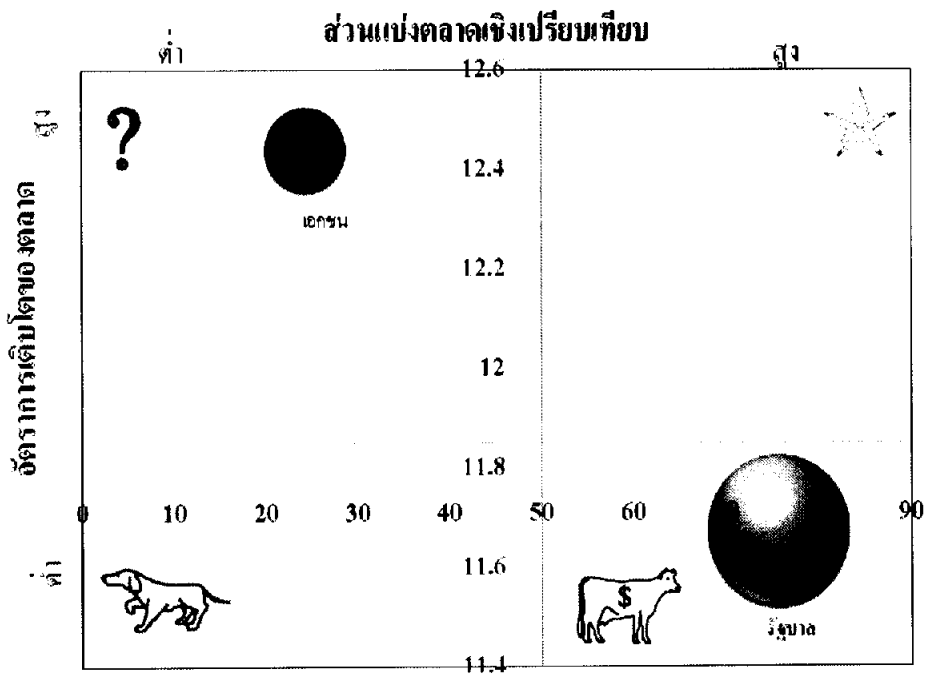
ภาพที่ 11 BCG Matrix สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ

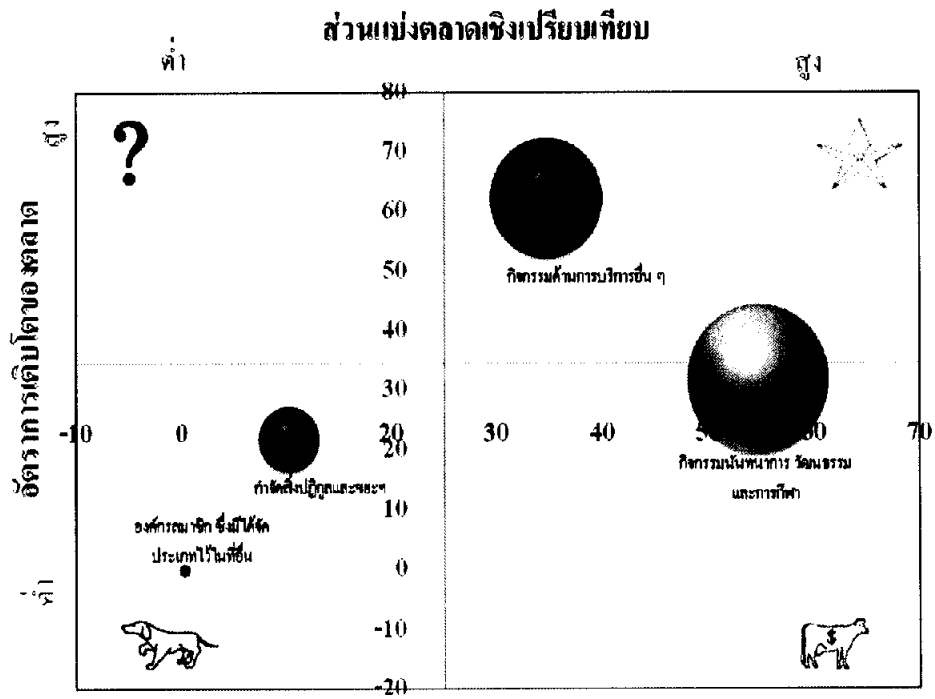
ภาพที่ 12 BCG Matrix สาขาการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศฯ

ภาพที่ 13 BCG Matrix สาขาการศึกษา

ภาพที่ 14 BCG Matrix สาขาการบริการด้านสุขภาพ

ภาพที่ 15 BCG Matrix สาขาการให้บริการชุมชน สังคมฯ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาววิญพรรณ สาครศิริ
วัน เดือน ปีเกิด	31 มกราคม 2518
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร
ประวัติการศึกษา	เศรษฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี พ.ศ. 2540
สถานที่ทำงาน	สำนักงานคลังจังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
ตำแหน่ง	นักวิชาการคลัง